

GUUST FLATER

DOOR

Franklin

ARCHIEF
ZORGVULDIG BEHANDELEN

GUUST FLATER

DOOR

Franquin

In dit boek :

Herinneringen aan een atelier 4

Flaters schade 9

Van flaters gesproken 73

Grappjes - Postkaarten 146

Nieuwjaarswensen

Stickers - Omslagtekeningen

Rechten van vertaling en reproductie voor alle landen voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgevers.

© MCMXCII by Franquin/Uitgeverij DUPUIS NV - België
© MCMXCVI Royalties & Licentie Maatschappij (RUM) Willemstad
© MCMXCII Lekturama bv, uitgave X450-04

ISBN: 90-5141-512-5
Printed in Italy by N.I.I.A.G. - Bergamo

Herinneringen aan een atelier

Herinneringen van Jidéhem, opgetekend door Yvan Delporte

Jidéhem is het pseudoniem van Jean De Mesmaeker. Zijn vader had een belangrijke functie in een groot warenhuisbedrijf, en toen Franquin een naam moest bedenken voor de figuur die in de gags van Guust alle contracten tekende, was de verleiding te groot.

Nagenoeg duimdikke glazen in zijn bril, een minuscule neus, een stem die je aan Salvatore Adamo deed denken. Franquin gaf Guust in zijn verbeelding het accent van Jidéhem, die hij graag imiteerde. Hij gaf Guust ook de passie voor techniek.

Jidéhem zegt: "In dit deel staan de platen uit de tijd dat ik nagenoeg niet meer met Franquin samenwerkte. De uitgever neemt het me nu nog kwalijk dat ik Franquin 'in de steek heb gelaten'. Maar ik was er toen van overtuigd dat Franquin liever niet had dat ik hem assisteerde, omdat hij tijdens het weekeinde regelmatig naar zee ging, en de platen toen met veel plezier alleen tekende. Hij heeft me ook vaak gezegd

Deze twee karikaturen zijn van de grootmeesters Jijé (boven) en Roba (links).

dat ik op mijn eigen benen moest gaan lopen, want dat ik niet mijn hele leven lang het 'negertje' van iemand kon blijven."

"Toen ik werkte voor het blad Heroic-Albums met avonturen- en actie verhalen, kende ik Franquin nog niet. Toen het blad niet meer verscheen gaf Maurice Tillieux me de raad naar Dupuis te gaan. De redactie bekeek mijn tekeningen, en een tijd later belde de uitgever me zelf op, en gaf me het adres van Franquin. Mijn eerste gesprek met hem liep ongeveer net als de eerste gags van Guust waarin Robbedoes hem vraagt:

Wie heeft je gestuurd?

Ik moest naar hier komen...

Wie zei dat?

Weet ik niet meer...

Wat kom je doen?

Werken...

Mevrouw Franquin, die toen zwanger was, heeft later toegegeven dat ze me op dat ogenblik instinctief haatte. En ik moet eerlijk toegeven dat ik nooit gesnapt heb waarom juist ik was uitgekozen om Fran-

quin te assisteren. Mijn tekeningen waren erg somber en onzuiver. Ze waren niet te vergelijken met de perfectie en virtuositeit van Franquin.

Je moet wel erg jong zijn om met zo'n kerel te durven samenwerken. Later heeft Peyo me eens gezegd dat hij niet begreep dat iemand met Franquin kon werken, omdat hij zoveel beter tekent dan de anderen dat je er complexen van overhoudt... Tegenwoordig proberen een heleboel mensen net als Franquin te werken. Ik vraag me soms af of dat niet de reden is waarom hij zijn tekeningen ingewikkelder maakte. Omdat het hem verveelde dat hij zo werd gekopieerd. De eerste platen die ik moest tekenen, waren dingen voor een blad in zakformaat, dat Spirou toen wilde lanceren. Maar ik kreeg een ongeluk met mijn scooter, en heb een tijdje in het ziekenhuis gelegen... De verpleegster die me verzorgde had een paar weken eerder Hergé als klant. En blijkbaar was Hergé een charmante patiënt geweest, want ik was meteen beste maatjes met haar en ze bracht me naar een éénpersoonskamer waar ik rustig kon werken. Dat was in 1958, toen in Brussel de wereldtentoonstelling werd gehouden. Voor die tentoonstelling heb ik één tekening gemaakt. Daarna moest ik aan Guust werken."

"De cartoons of gags in één tekening waren al in het blad verschenen. Ik werkte aan de 'echte' platen. En eigenlijk geloofde ik niet echt in Guust. Maar Franquin schoof al het werk naar me toe: de decors, het personage, alles...

Anderhalf jaar lang heeft hij nauwelijks aan Guust meegewerkt. Maar hij zei wel, als hij mijn tekeningen zag: 'Perfect! Perfect!' ...waarop hij mijn potloodschetsen uitgomde en Guust soepeler maakte. Mijn tekeningen waren nooit soepel genoeg. Misschien heeft hij daarom wel alles weer alleen overgenomen."

"Hij huurde toen een atelier waar we met verscheidene mensen werkten. Roba, die nog niet met Bollie en Billie of De Sliert was begonnen, was de tweede grapjas in huis (nummer één was uiteraard ik). Voor Roba was er Marcel Denis, die een tiental jaren

Deze tekening van Jidéhem maakte Franquin op de dag dat iedereen in het atelier met behendigheids spelletjes bezig was. De vlekjes op de tekening zijn de afdrukken van het pijltjesspel waarvoor hij als doelwit werd gebruikt.

Jidéhem is zijn carrière bij Franquin niet met Guust Flater begonnen, maar met dit verhaal van de Marsupilami, dat hij samen met Denis tekende.

DE MARSUPIAMI IN "DE SPONS EROVER"

DOOR *Franquin*
Jidéhem
& DENIS

eerder heel wat respect had afgedwongen bij professionals, omdat hij al zijn tekeningen versierde met rasters die hij heel precies in honderden minuscule puntjes tekende...

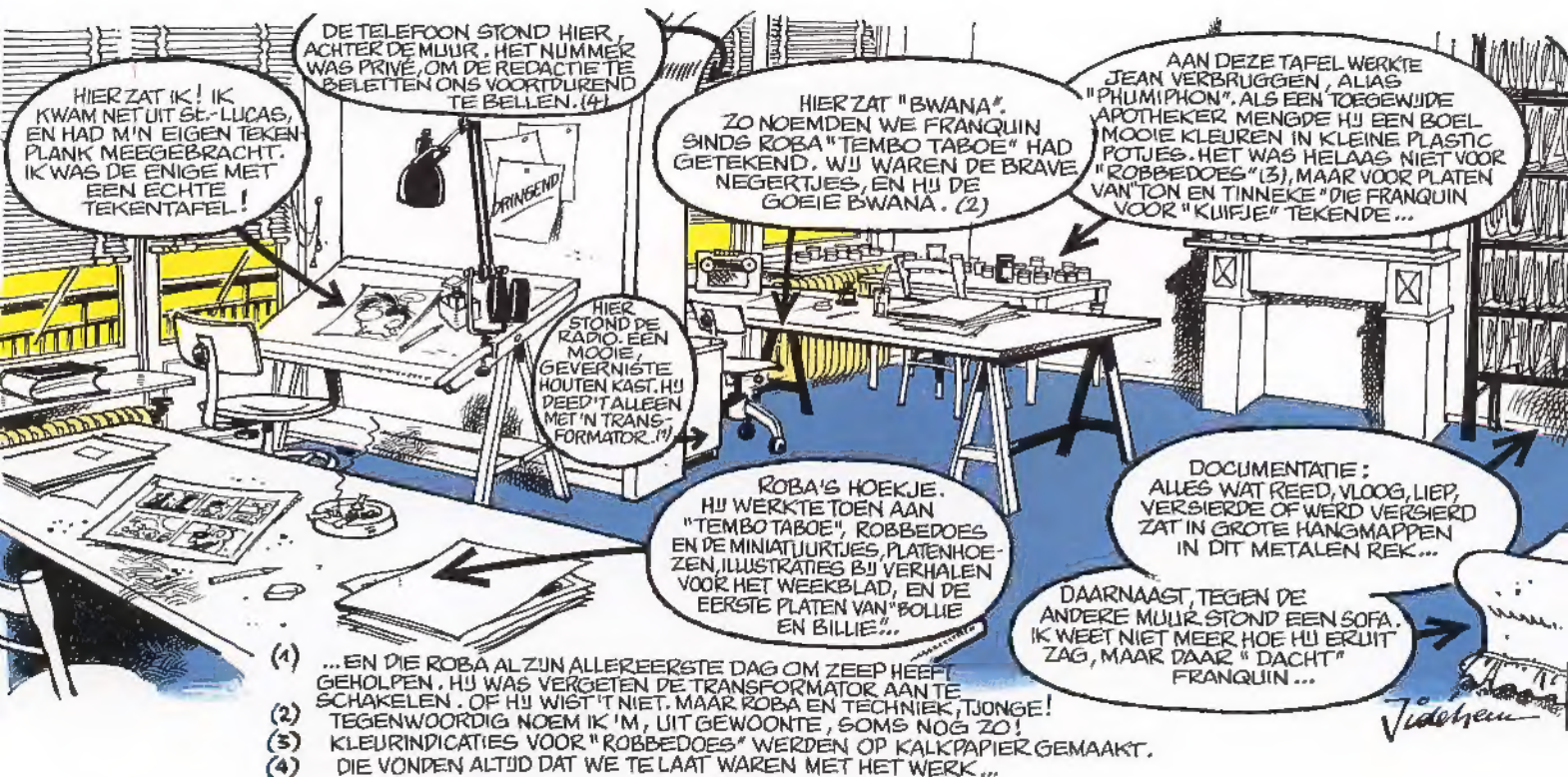
Maar we bewonderden Denis ook om andere redenen. Onder andere om de enorme pot augurken die hij iedere middag leeg at. En ook omdat hij erin slaagde zijn tekeningen vies en vuil te maken. We vroegen ons af hoe hij erin slaagde de juiste lijn terug te vinden voor hij zijn blad had afgegomd. Hij kon ook verschrikkelijk zuchten, als kostte het hem alle moeite van de wereld om een lijn op papier te zetten. Iedereen zweeg en luisterde naar de Spartaanse ademhaling van Denis."

"Franquin leek in dit groepje verschrikkelijk streng en ernstig, soms een beetje verbeterd. Hij kon zich verschrikkelijk boos maken als Roba water was vergeten in de spoelbak waar hij penselen uitwaste. En het gebeurde regelmatig dat hij, voorzichtig als hij was, 's nachts naar het atelier terugkwam om te controleren of alles nog in orde was. Hij dacht altijd aan alles wat maar eventueel verkeerd kon lopen. Het nummer van de telefoon in het atelier had Franquin voor de redactie geheim gehouden om niet voortdurend gestoord te worden. In mijn onschuld had ik het nummer aan mijn vriendin gegeven, en haar gevraagd me te bellen. Franquin is woest geworden, en de dag daarna was het nummer veranderd. We zijn het niet meer aan de weet gekomen."

"Franquin was overal bang van. Toen zijn dochter was geboren, vreesde hij dat zijn kat eventueel wat zou kunnen uitvreten. Hij heeft haar toen naar het atelier gebracht. Het enorme beest liep over de daken van de huizen in de buurt, kwam met duiven terug, en pluimde die op het parket. Franquin werd er ziek van. We hebben het beest meer dan een keer moeten redden. Die kat is later naar een dame gegaan die achteraf de secretaresse is geworden van Prins Karel, regent van België. De kat van Franquin heeft haar laatste dagen gesleten in het paleis van de prins..."

Op de volgende bladzijde, boven: Dit is de herinnering die Jidéhem heeft van het atelier waar hij Franquin heeft leren kennen. Denis zat op de plaats die hier aan Roba wordt toegekend, omdat die Denis later heeft opgevolgd.

Op de volgende bladzijde, onder: Nog een karikatuur van Jidéhem, getekend door F'Murr.

FAUKER

GUTST

FLATERS SCHADE

door *Franquin*

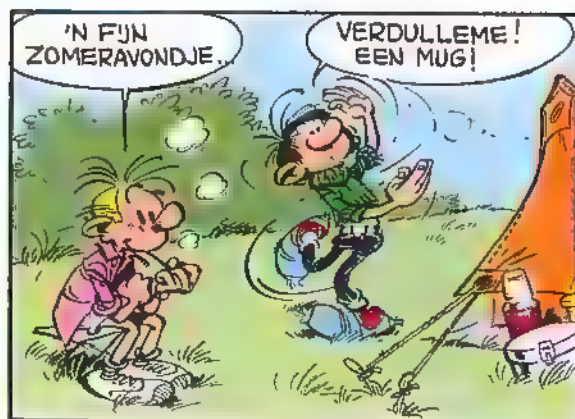

DUPUIS

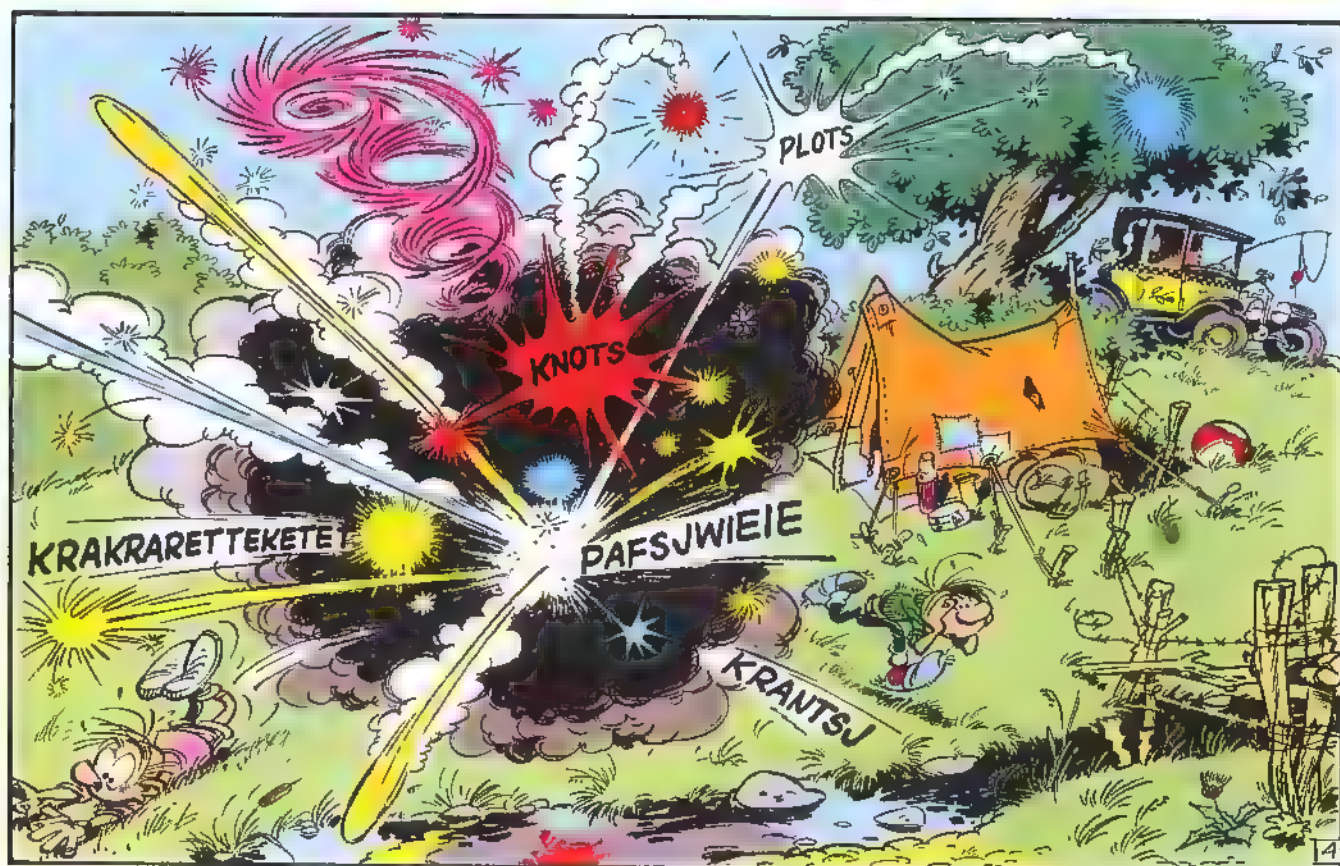
FLATERS SCHADE

DOOR *Franquin*

415A

415B

415C

Heet van het Platteland

Ik ben ervan overtuigd dat jullie me allemaal erg missen en dat zonder mij de tijd voor jullie langzaam verstrijkt. Maar binnenkort ben ik weer terug. Ik zit nu op het platteland en vermaak me er best. De boeren trouwens ook, al zijn er dan een paar bij die zeggen dat figuren als ik nog geboren moeten worden. Gisteren heb ik in de wei op mijn gitaar een paar nieuwe liedjes ingestudeerd. Het was grappig, want plotseling kreeg ik in de gaten dat de koe van boer Koekoek boven in de boom zat. De boeren uit de buurt

kwamen kijken naar de koe, die boven in de boom zat te loeien. Om haar wat moed in te pompen, zong ik toen maar

« Jantje zag eens pruimen

[hangen

« O, als eieren zo groot... »

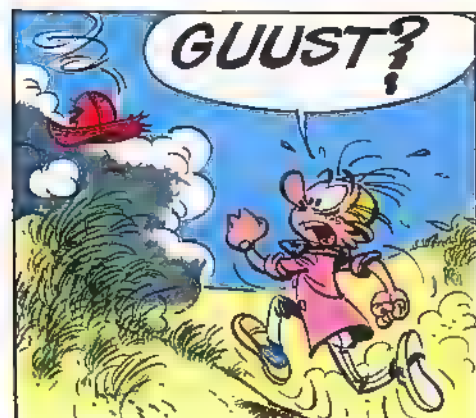
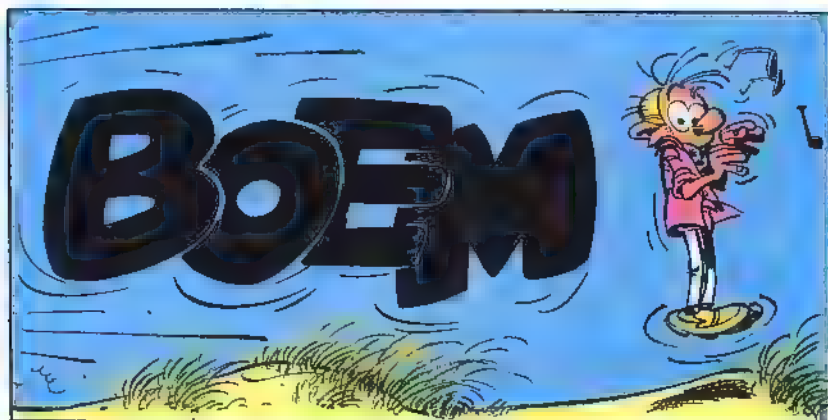
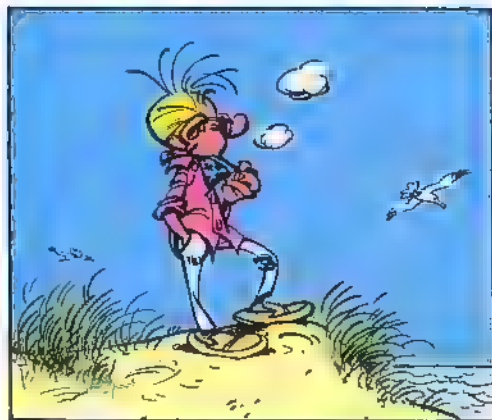
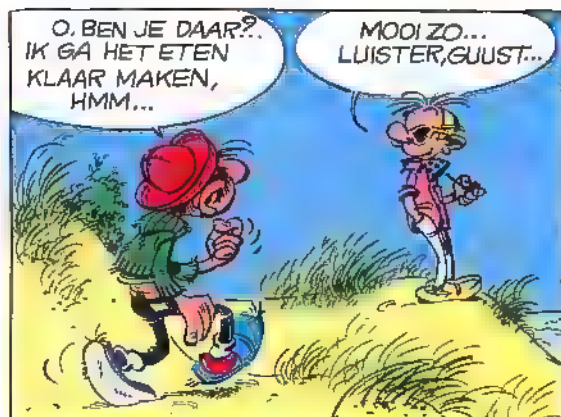
Iedereen stond me vreemd aan te kijken. Toen heb ik maar opgehouden. Ik kreeg trouwens in de gaten dat het een kastanjeboom was.

Maak je nu geen zorgen over de koe. Ze is er zonder brokken uitgekomen. Nu staat ze op stal en maakt het uitstekend. Alleen de melk had vanmorgen een vreemd smaakje. Haar val werd overigens gebroken door boer Koekoek. Hij maakt het ook goed. In het ziekenhuis zeggen ze dat hij maar een paar ribben heeft gebroken. Ik ga hem een deuntje voorspelen om hem wat op te monteren. Jongens, tot zien,

Guust.

ZEG NIET :
Een melkkoetje.

MAAR ZEG :
Een kip met gouden eieren.

Dag allemaal!

Jullie zullen allemaal wel stomverbaasd staan dat jullie nu een briefje van me krijgen terwijl ik aan zee zit. Vorige week zat ik immers nog op het platteland, maar het was nodig m'n vakantieplekje te veranderen. Stel je eens voor, door een stelletje stomme konijnen moest ik met m'n electrische gitaar (op batterijen) en m'n hele zootje vertrekken. Ze waren wild geworden en begonnen te bijten als ik in de velden aan het spelen sloeg. De mensen kregen gewoon angst dat de konijnen en koelen, boeren en andere huisdieren zouden aanvallen, en daarom vertelden ze me dat er op het strand zoveel mooie plekjes waren die ik beslist eens moest bezoeken. Maar voordat ik vertrok had ik nog een mooi mazzeltje: een echt leren jasje, met knopen en alles eraan en helemaal niet duur. Er zat maar één foutje aan. Ze hadden de staart in de rug laten zitten.

Ik zit nu midden in de duinen en ik voel me best thuis. Alleen zitten ik en het voedsel helemaal onder het zand. Maar de meeuwen schijnen zich daarvan niets aan te trekken. Ik heb ook een nieuw recept uitgevonden: kabeljauw met aardbeien. Het is heel erg goed voor mensen die geen last hebben van netelroos.

Ik had ook een klein voorvalletje met mijn nieuwe uitvinding, de motorwaterfiets. Ik heb dat dingetje in elkaar gedraaid met de motor van een oude motorfiets. Je maakt er je niet zo mee want je hoeft nu bijna niet te trappen, zelfs al staan er huizenhoge golven. Ik had wat benzine in de tank ge-

Heet van de Zee

daan en ging een tochtje over zee maken maar er scheen een lek in de tank te zitten want plotseling stond de motor stil. Gelukkig verloor ik niet mijn koelbloedigheid, maar riep een boot aan, die net voorbij kwam. Het was een tanker. Die kerels lieten een tros zakken om te verhinderen dat

ZEG NIET:

Maliënkolder

MAAR ZEG:

Mij liever kolderverzen

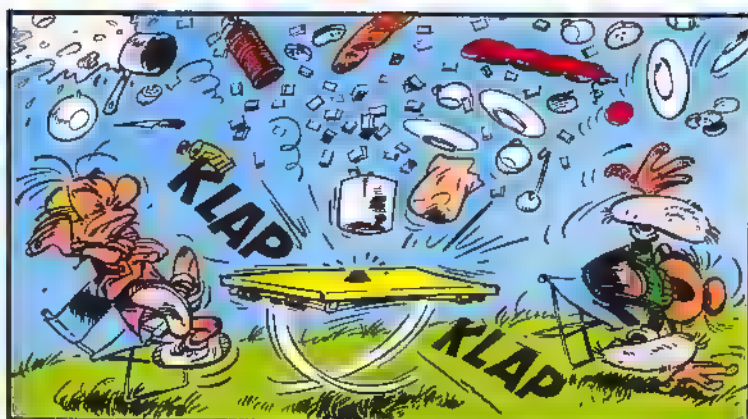
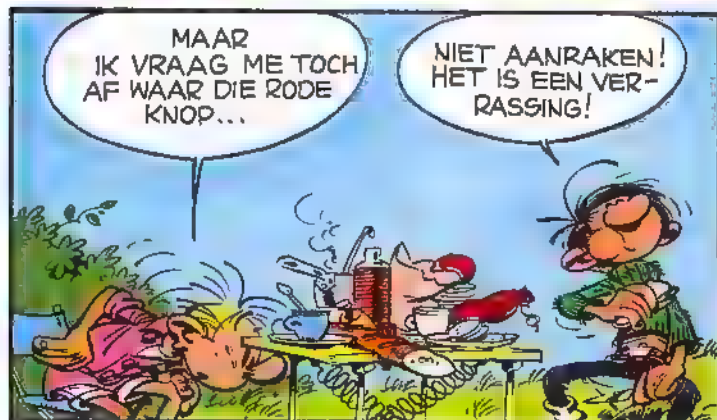
ik door de stroming naar zee gesleurd zou worden, toen lieten ze 'n vat niet geraffineerde benzine aan 'n kabel naar beneden zakken. Bij het vullen knoeide ik er wat naast — ik heb het niet expres gedaan — en ik geloof dat dat de reden was waarom een grote vis — diepgrijs met een drehhoekige vin op de rug, die er leuk uitzag en al een half uur in mijn buurt zwom — er plotseling vandoor ging. Als ik iets te eten bij me had gehad, zou ik het hem gegeven hebben. Kortom, toen ik m'n tank weer vol had ben ik weer vertrokken (gelukkig dacht ik eraan de tros, waarmee ik aan het schip vastzat, los te gooien anders had ik het op sleeptouw genomen). Jammer genoeg dacht ik er niet meer aan dat de tank lek was zodat ik vlak voor de haven weer stil kwam te liggen. Ik heb toen m'n grote gele zakdoek aan m'n hengelstok vastgebonden en wachtte totdat er hulp zou komen opdagen. Om de aandacht van de mensen te trekken begon ik wat op m'n batterijgitaar te spelen en wat te zingen, maar er kwam niemand. Integendeel, toen er een vissersbootje de haven uitkwam maakte het rechtsomkeert zodra het mij in de gaten kreeg. Pas toen de volgende morgen eindelijk een stelletje verplegers met een motorsloep me kwamen ophalen, wist ik de betekenis van een gele vlag. Dit wil namelijk zeggen dat er een besmettelijke ziekte aan boord heerst, verklaarden ze me. Daar kwam nog bij dat mijn gezang de mensen ook niet al te geruststellend in de oren geklonken heeft, zeiden ze me.

De volgende week kom ik weer thuis. Probeer je intussen maar een beetje te vermaken.

GUUST.

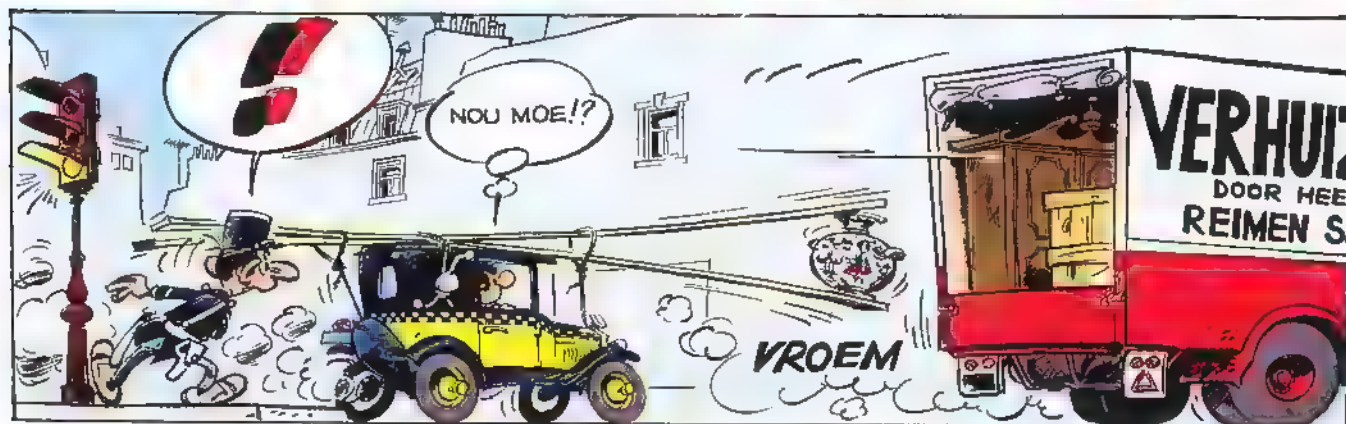
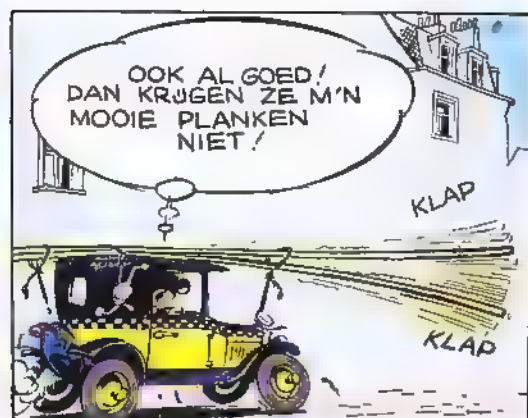

ZOET WATERMEEUWEN NA HET ETEN VAN KABELJAUW
MET AARDBEIEIEN, DIE GUUST HEEFT KLAARGEMAAKT

MSA

468

Heet van de Redactie

HET PAKJE

Het pakje was gewikkeld in grijs pakpapier, bezaaid met postzegels in alle mogelijke kleuren en het had een grillige vorm. Het kwam bij de conciërge aan. Deze belde naar de redactie om het bij hem af te laten halen. Maar wij zaten allemaal tot aan onze nek in het werk. Daarom vertelden we hem dat hij best even tijd had het zelf te brengen. Maar nee hoor, de conciërge weigerde, zeggende dat hij ook geen twintig meer was, dat zulke dingetjes — vooral omdat er met grote letters PER EXPRES opstond — beslist belangrijk waren, en dat hij bovendien de hal opnieuw moest aandweilen bepaalde lieden van het personeel weer eens waren komen binnenvallen zonder hun voeten te vegen, dat vloermatten niet voor de honden waren gemaakt en hoe dikwijls hij dat nog zou moeten herhalen?

Kortom, Pruijpit en Krasser gingen het ding toen maar beneden ophalen. Het kostte hun wel een paar zweetdruppeltjes, want het onding woog 184 kilo en 500 gram.

Toen juffrouw Jannie op de verpakking het handschrift van onze medewerker Guust ontwaarde, sloeg zij haar handen tezamen en zond een zielsvergenoegde blik ten hemel. We paktten het pakje uit en stonden toen allen stomverbaasd. We zagen een scheepsanker, verroest en bedekt met schaaldiertjes

Toen Guust terugkwam — hij was even weggeweest om voor een koopje een veertigtal meter koperbuis voor zijn privé jeneverstokerijtje te halen — kregen we het volgende te horen :

« Is dat ding nu pas aangekomen? Wel, de post schijnt het ook op z'n elfen-dertigst te doen! En dat voor de prijs die ze me ervoor hebben laten betalen. Kwabbernoot, zal ik je eens vertellen hoeveel me dat gekost heeft? Je zult het niet geloven, maar... »

Om verdere schandelijke bijzonderheden te vermijden vroegen we Guust wat nu precies zijn bedoeling was geweest met ons dat zware en plumpe ding te sturen.

« Ah... hebben jullie dat nog niet door? Waarom zouden we het niet aan het plafond hangen? Een elektrische draad er langs en op iedere punt een luxe lichter? Wat zeggen jullie daarvan? Met zo'n ding doe je jaren... »

Met een Jobsgeduld hebben we Guust toen uitgelegd dat een redactie het best kon stellen zonder een lichter van verroest staal dat meer dan twee centenaren woog. En als hij toch persé een mooie lichter wilde zien, hij dat ding nog altijd op zijn eigen kamer kon hangen. Dat onding zou daarin beslist goed tot zijn recht komen.

Guust scheen enigszins teleurgesteld te zijn.

« Na al die moeite die ik ervoor gedaan heb... »

De wederwaardigheden van Guust

« Weet je, dit anker heb ik voor een appel en een ei op de kop getikt bij een scheepsloper. Ik heb het toen op het dak van m'n wagentje gehesen (de sloper heeft me een handje geholpen, het was een aardige kerel...) en ben

van de weg steken. Je had hem eens moeten zien grinniken. En toen had ik dat akkefietje toen ik over een houten brug heen reed. Het ding was nogal hobbelig met als gevolg dat het anker opnieuw van het dak afschoot en alle planken uit de brug ritste. Dat was een gek gezicht. Misschien krijgen Knuvelder, Platanen & Zonen daardoor weer eens wat werk. En toen dacht ik bij mezelf dat ik het misschien beter per post zou kunnen opsturen. Ik heb nog nooit

ZEG NIET : EEN BROMMER
MAAR ZEG : EEN PLOF

toen op weg gegaan. Maar plotseling bleef m'n karretje stokstijf staan. Gelukkig stond er een benzinepomp in de buurt waar ik een van de mecaniciens ben gaan halen. Die kerel zei direct dat er iets aan de starter mankeerde, maar toen hij het zaakje van dichtbij bekeek, bleek daarvan niets waar te zijn. De rest onder de kap bleek ook in orde te zijn en toen die kerel een half uur later om de wagen heen liep, zag hij het anker in het asfalt

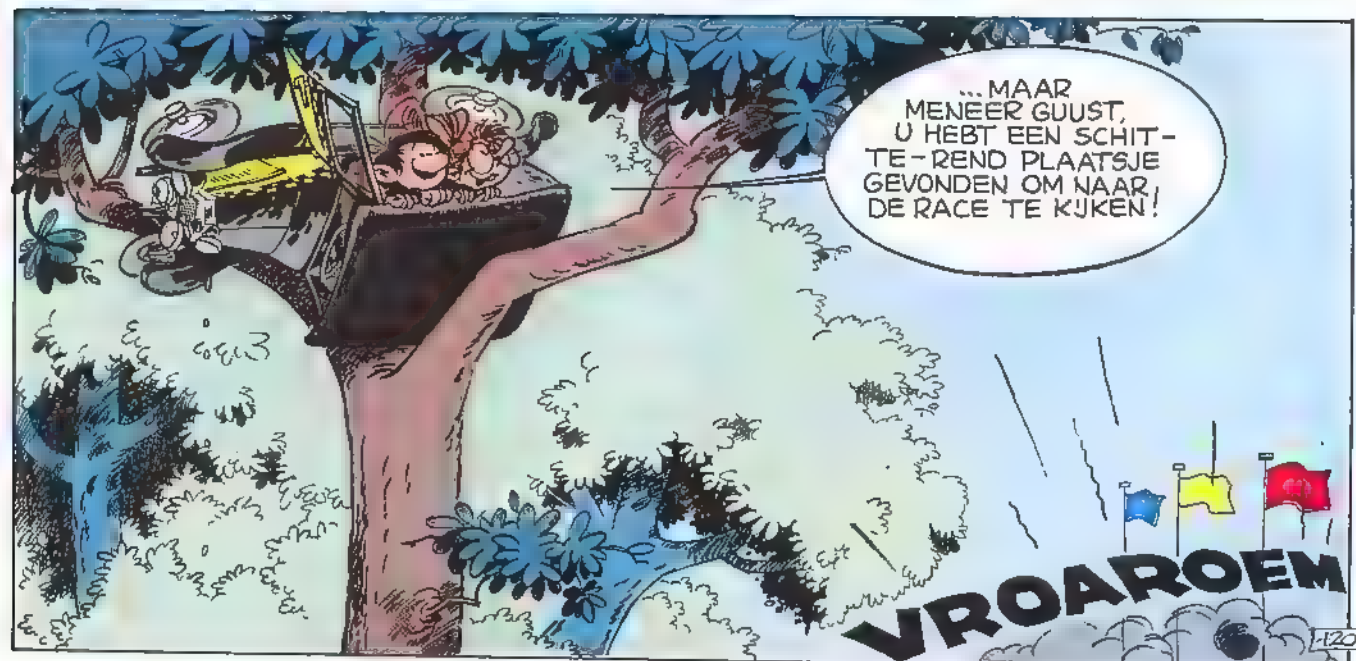
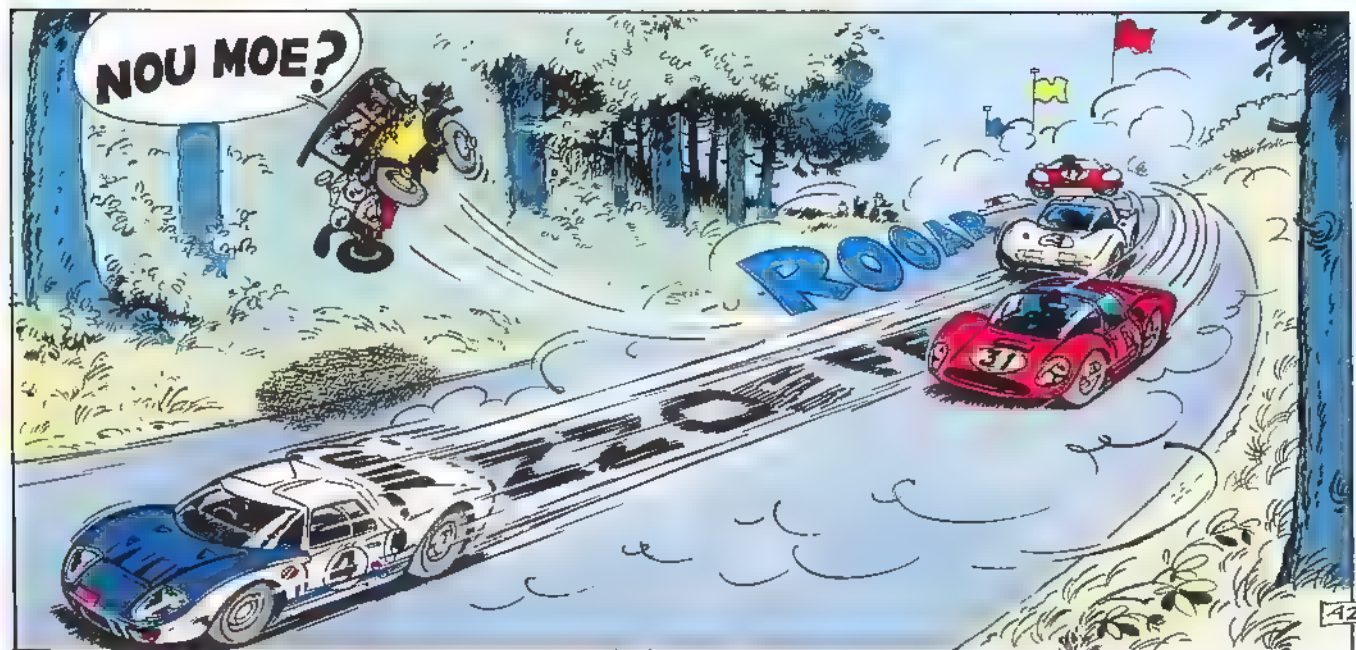
zulke onvriendelijke postbeambten gezien!

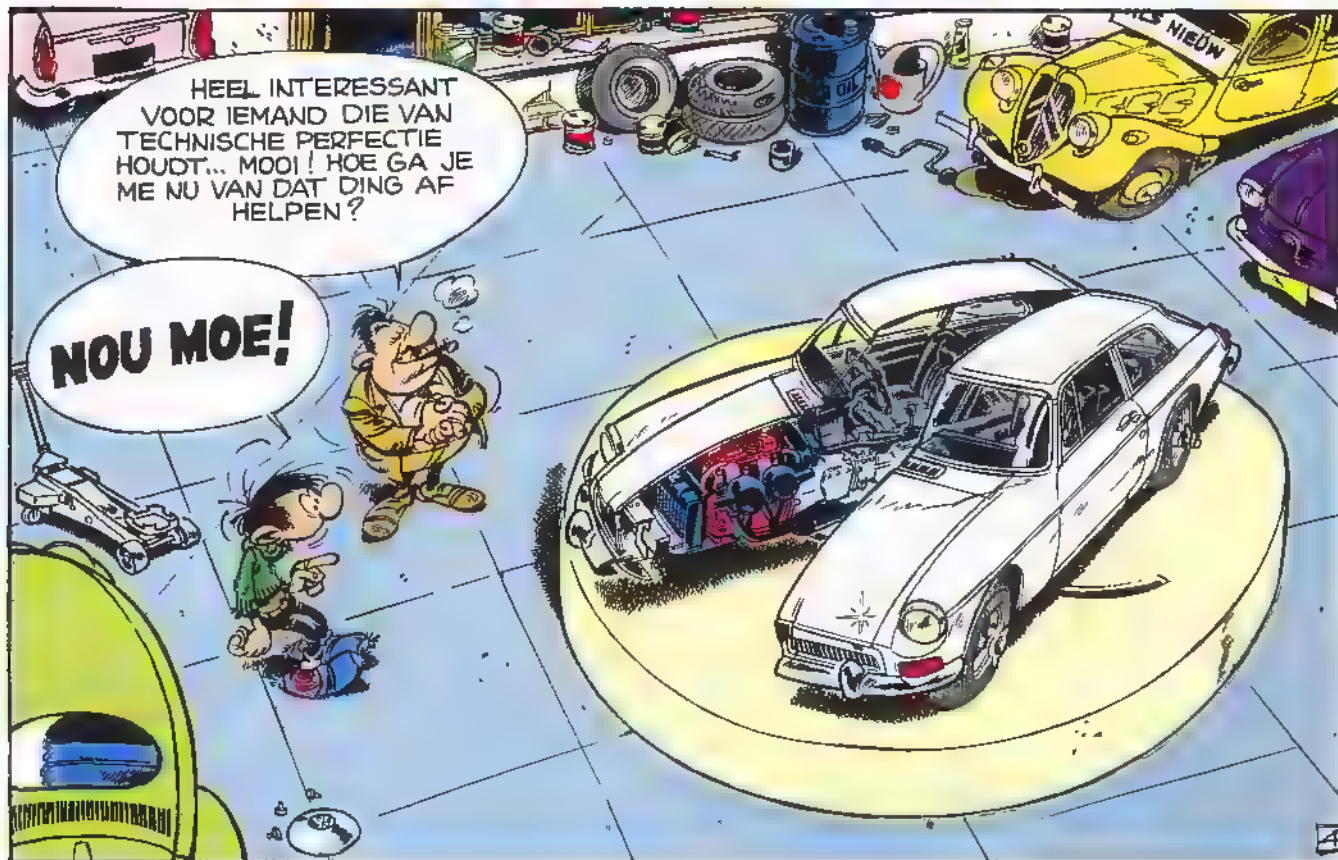
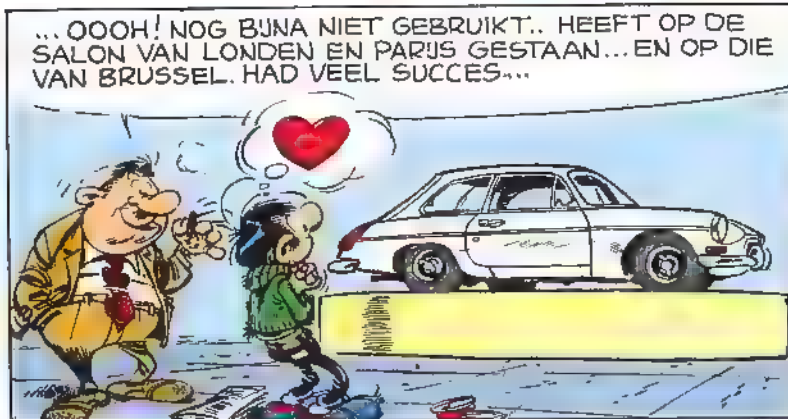
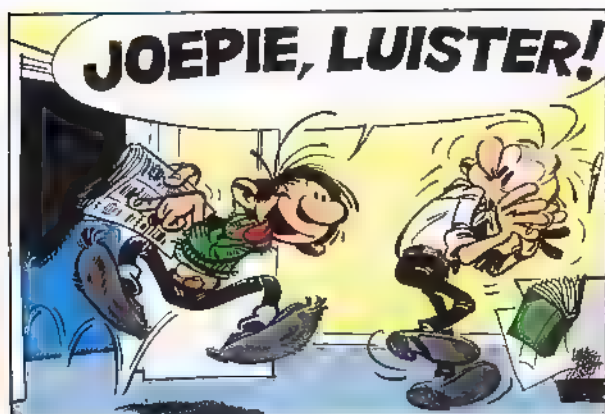
Laatste nieuws

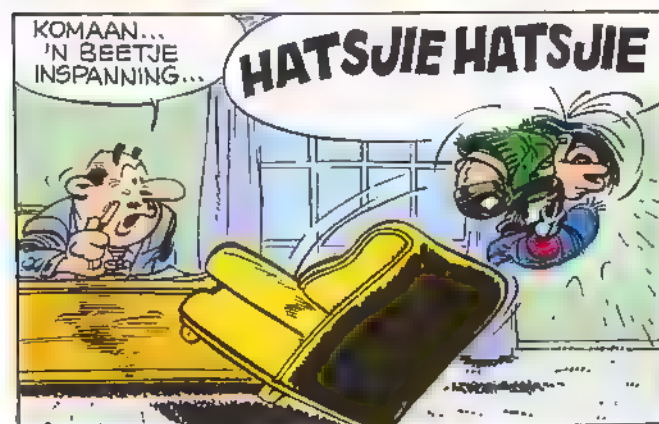
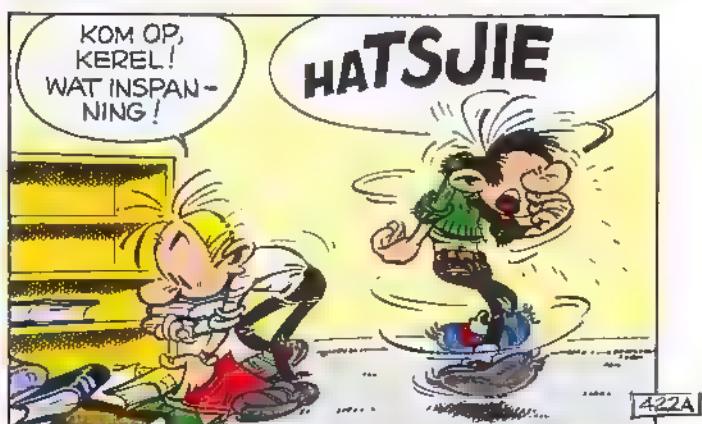
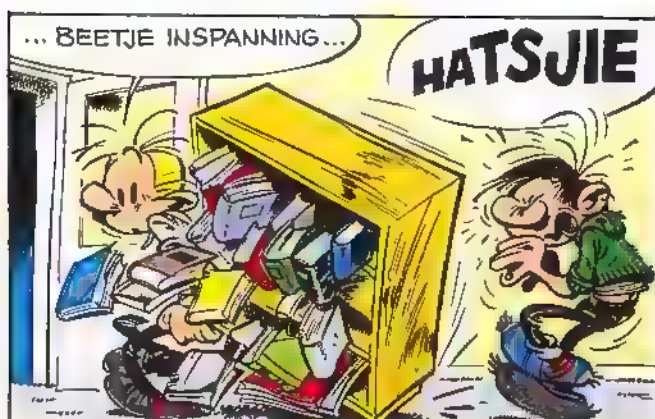
We kregen net nog door dat Kwabbernoot aan Guust de opdracht heeft gegeven om dat anker op te ruimen. Onze medewerker is ermee in de richting van de lift verdwenen.

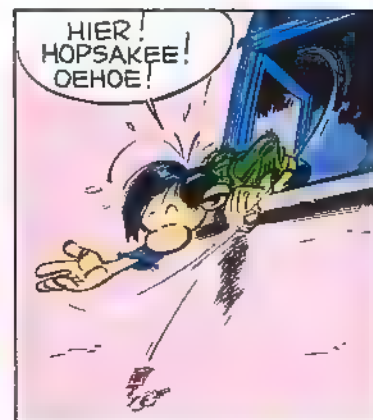
Hoogstwaarschijnlijk zal de brandweer eraan te pas moeten komen. Maar veel haast daarmee hebben we nu ook weer niet.

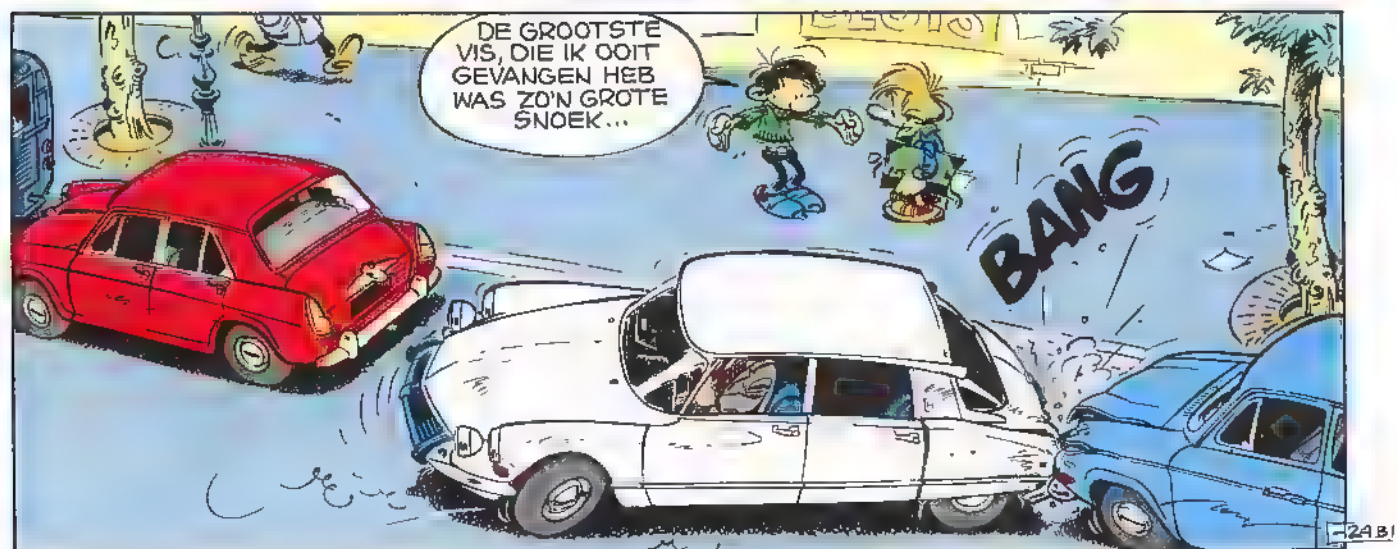
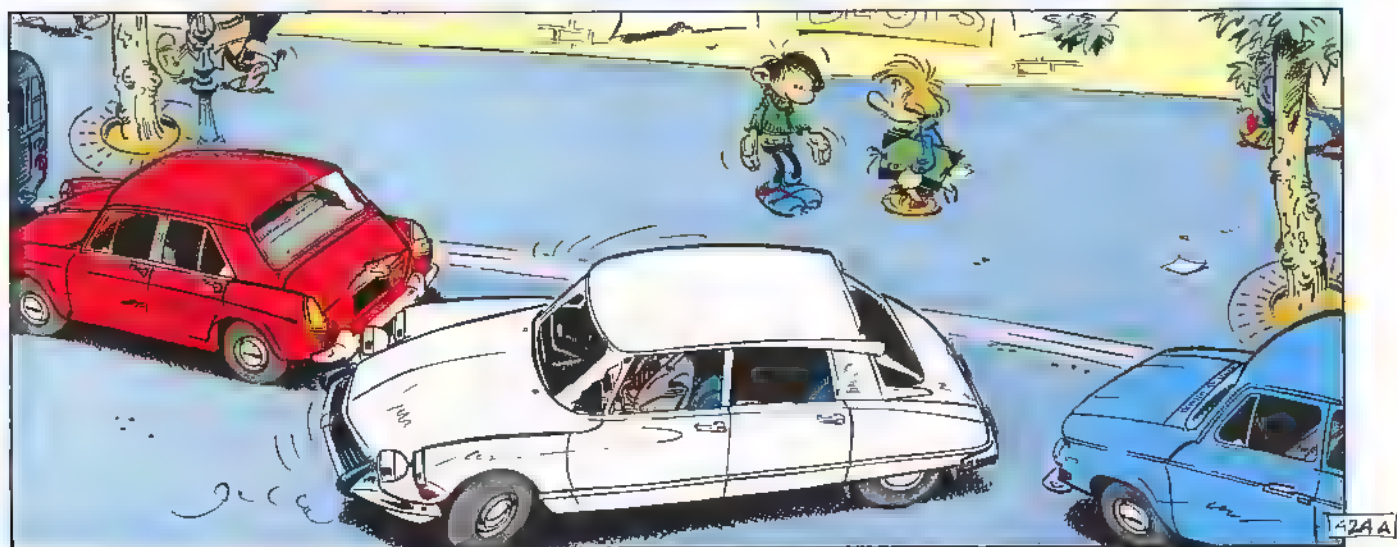
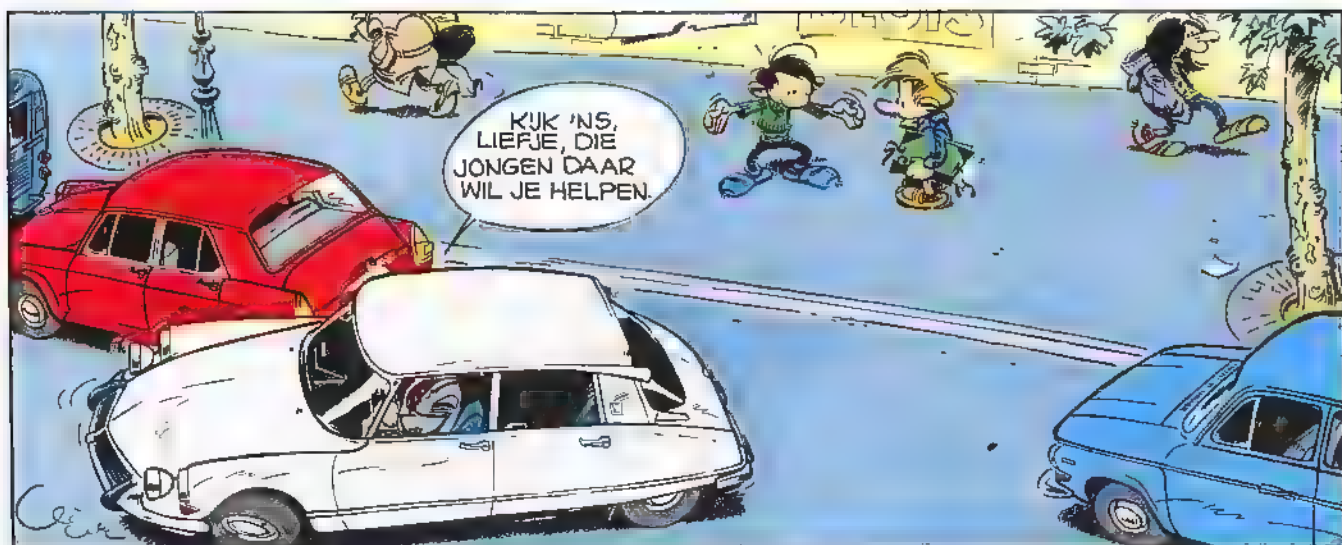

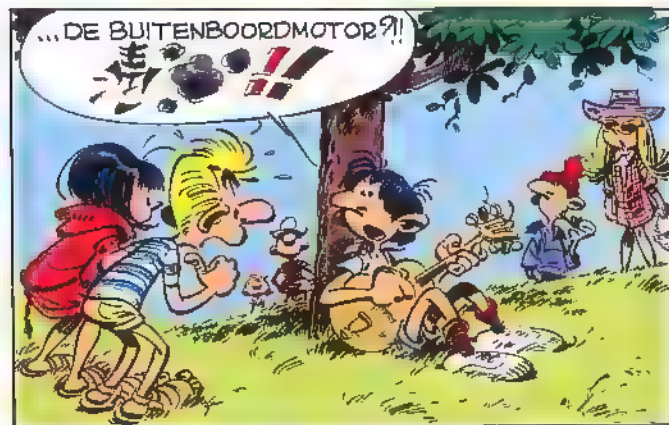
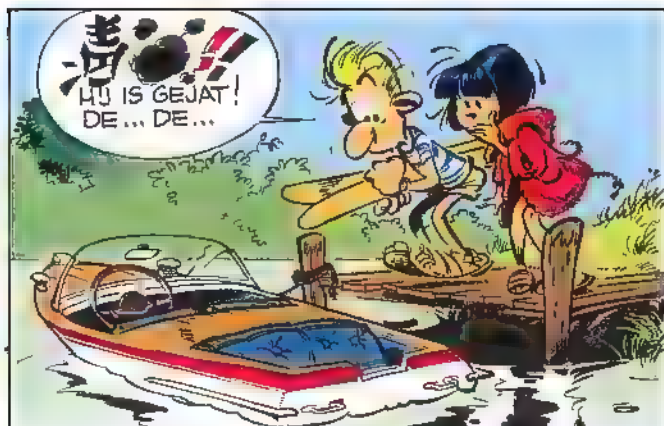
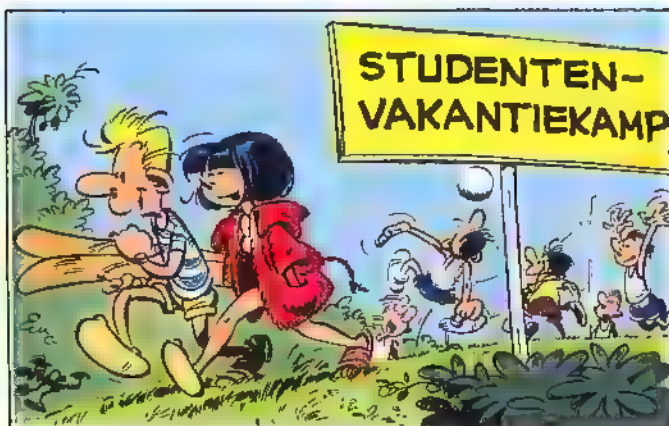

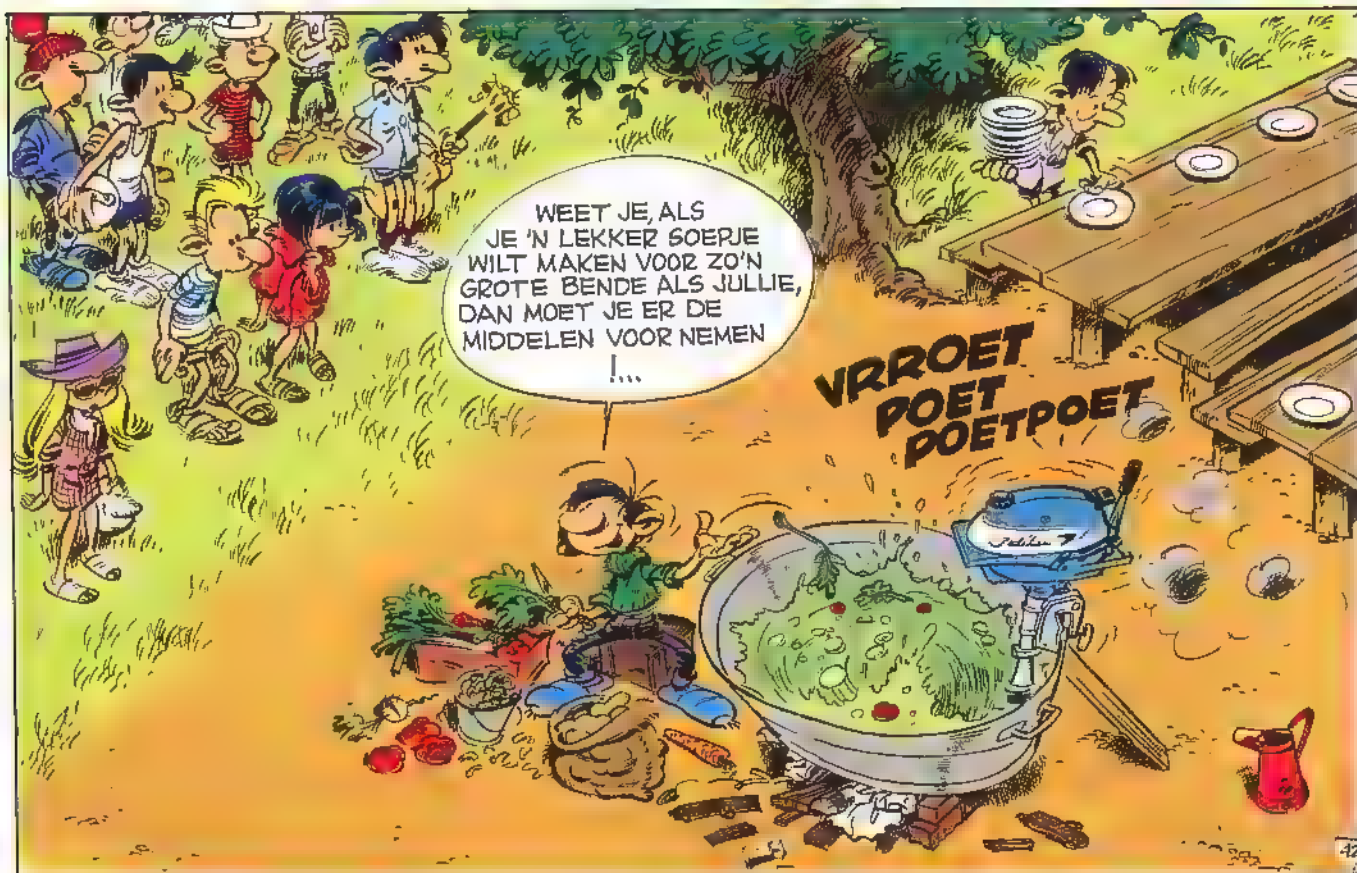

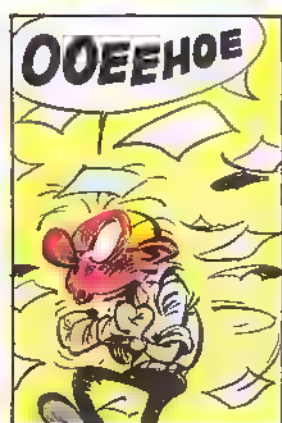
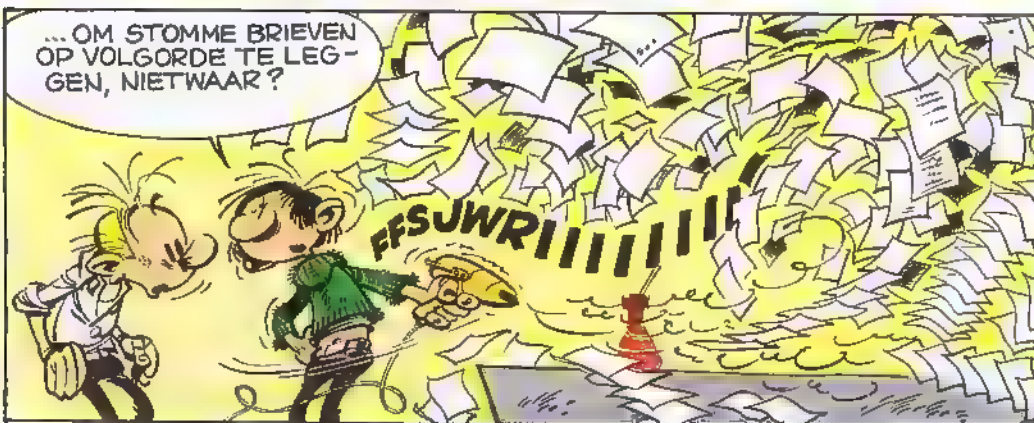

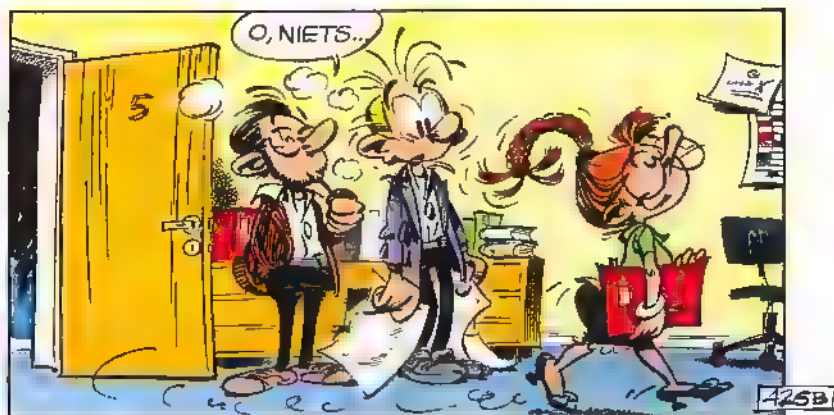
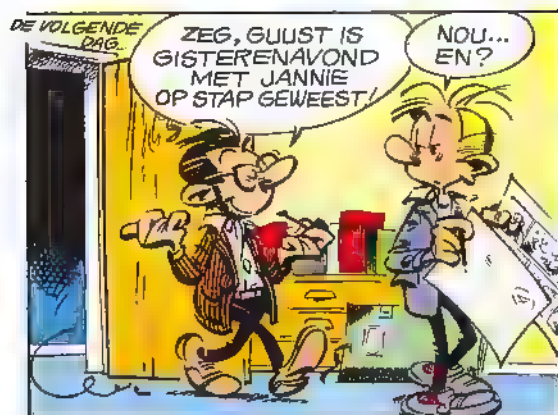
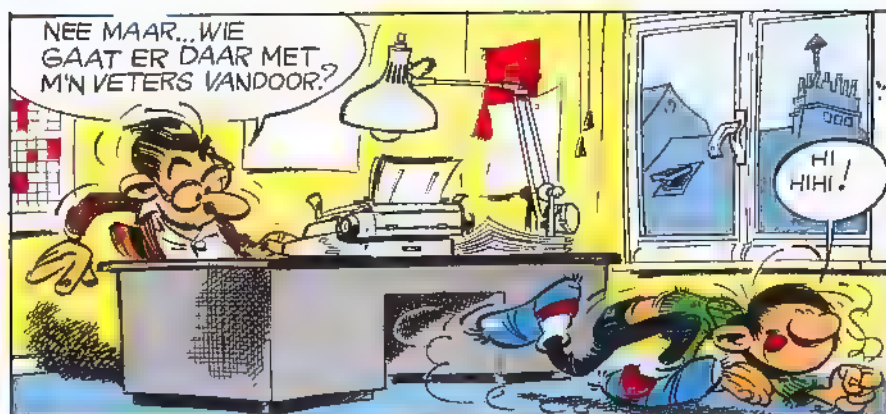

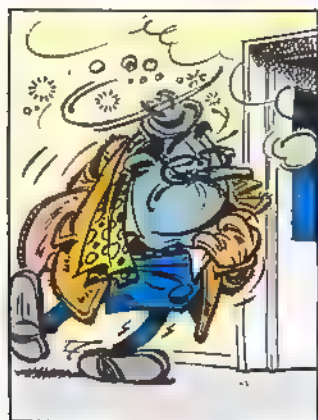
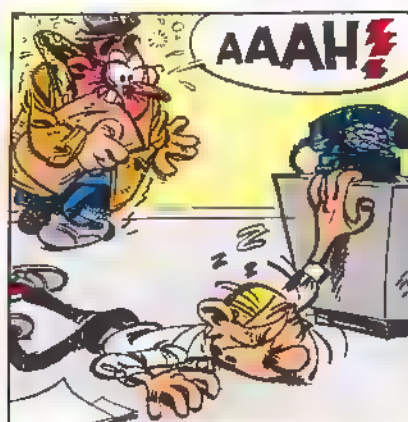
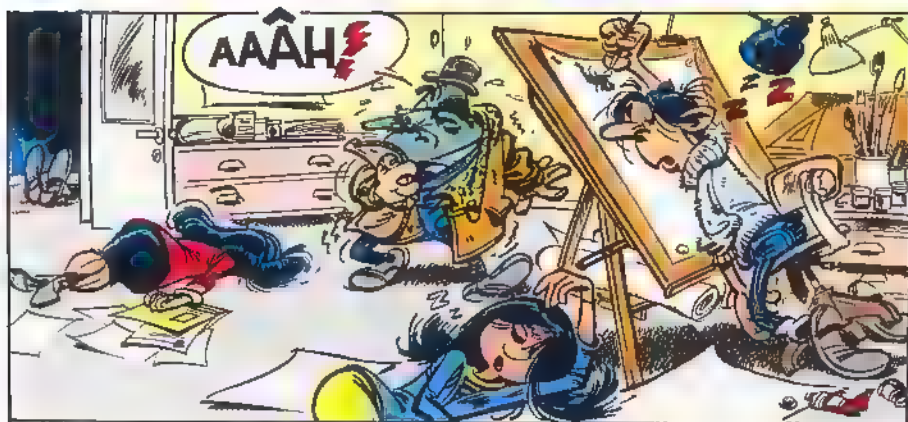
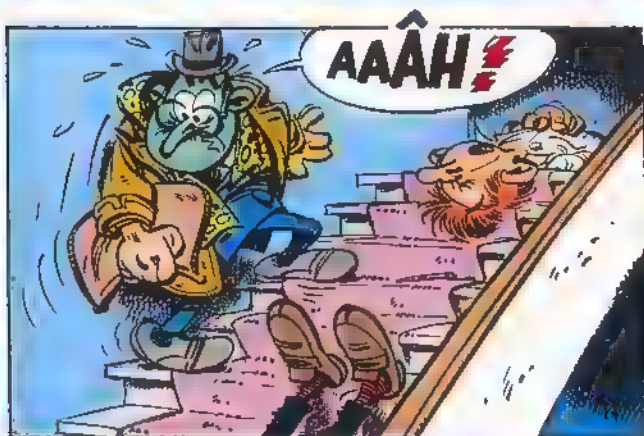
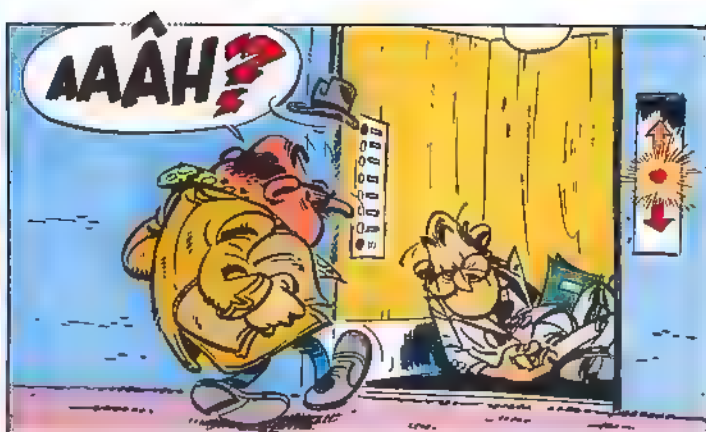
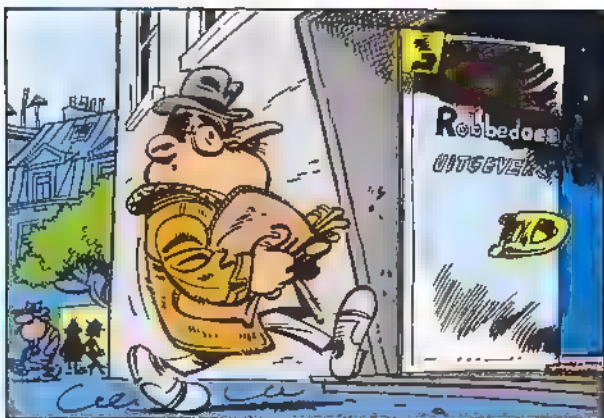
425 bis A

425 bis B

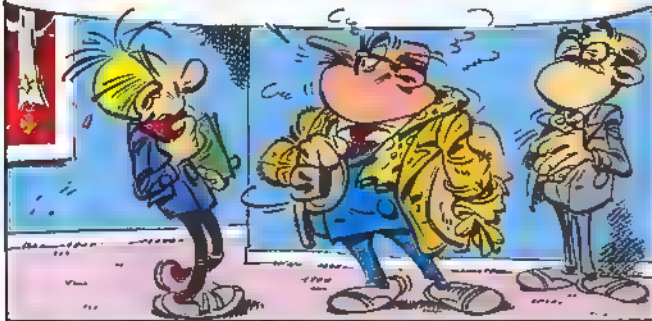

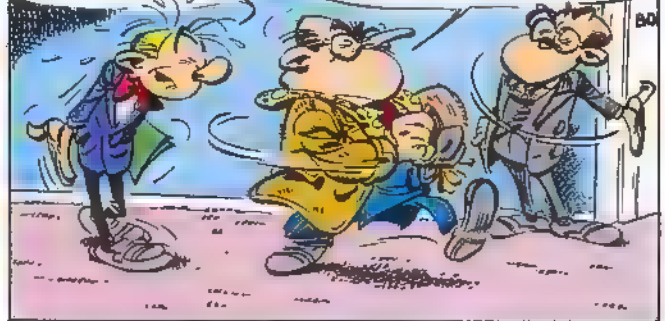

NEE, MENEER! OP DEZE VERDIEPING ZUL JE ME NOOIT MEER ZIEN / IK BEN VASTBESLOTEN DEZE ZAAK MET EEN VOLWAARDIGE GESPREKSPARTNER AF TE HANDELEN!

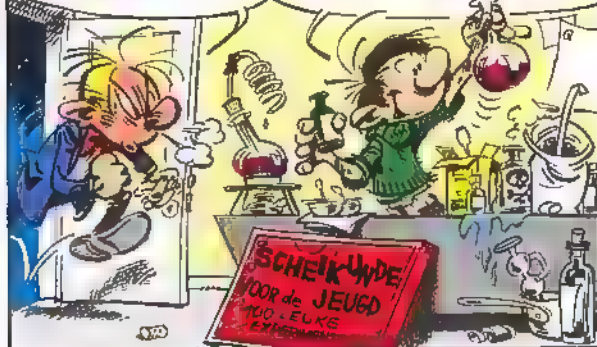
WEL.. EH.. DAN KAN IK ALLEEN MAAR WENSEN..

NIETS DAARVAN / NU DE ERNSTIGE ZAKEN, WAARDE VAN GESTEL...

WAT SPOOK JIJ UIT, **GUUST**

SCHEIKUNDE.. SCHEIKUNDE IS DE TOEKOMST!

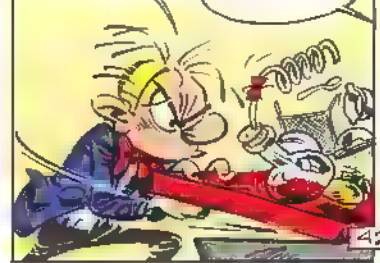
NEE! HIER BEHOORT SCHEIKUNDE TOT HET VERLEDEN. VOOR DAT EXPERIMENT VAN JOU HEEFT VAN GESTEL MIJ

GEFELICITEERD?

UITGEKAFFERD! MAAR DAT GAAT VERANDEREN! ONTRUIM HET LABORATORIUM!

NOU MOE!

IK HAD NET ZO'N MOOIE WONDERBARE VLOEIBARE ZEEP GEVONDEN, VERZACHT DE HUID... M'N ZEEP!

OLALA?

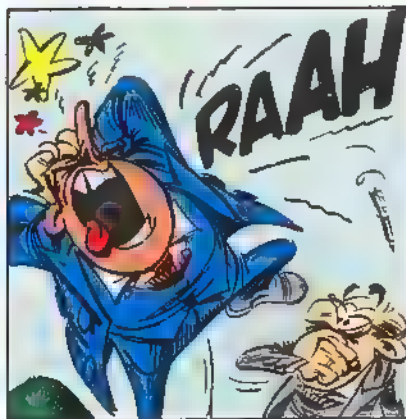

KRRITSJSJ

HIER HEB IK TENMINSTE NIET HET GEVOEL DAT ER EEN ZWAARD VAN DAMOCLES BOVEN M'N HOOFD HANGT..

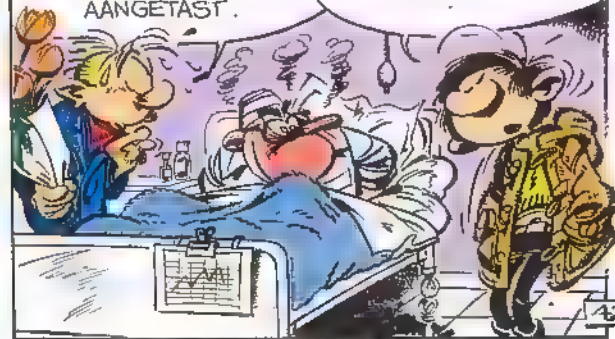

BLIP KRRITSJSJ

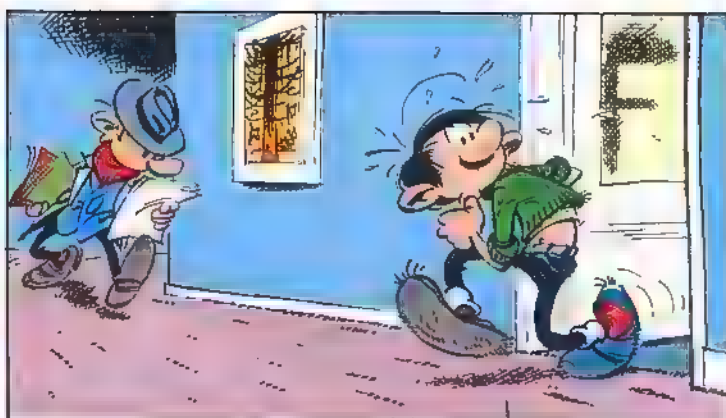
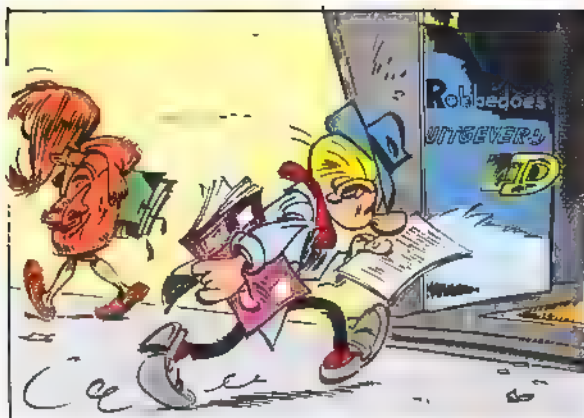

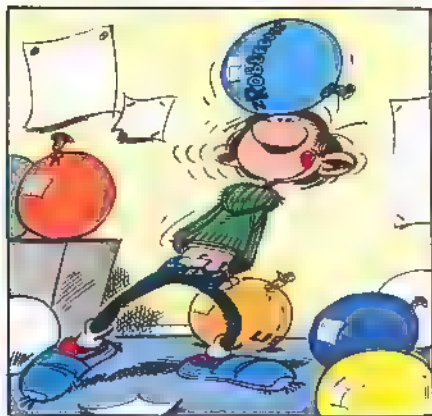
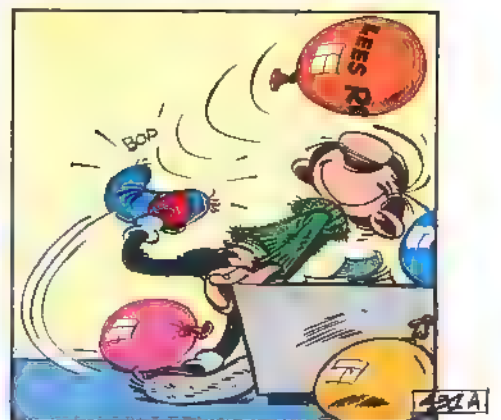
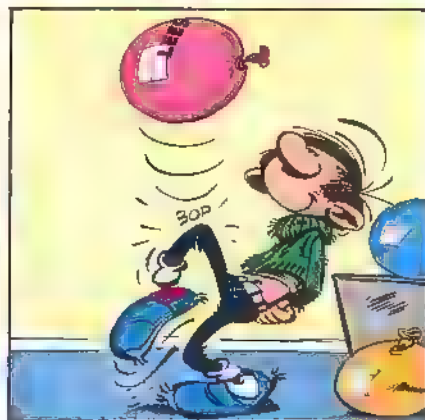
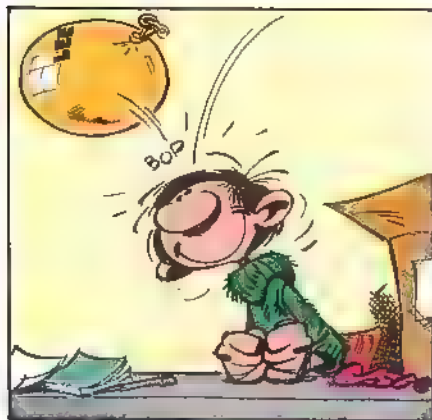
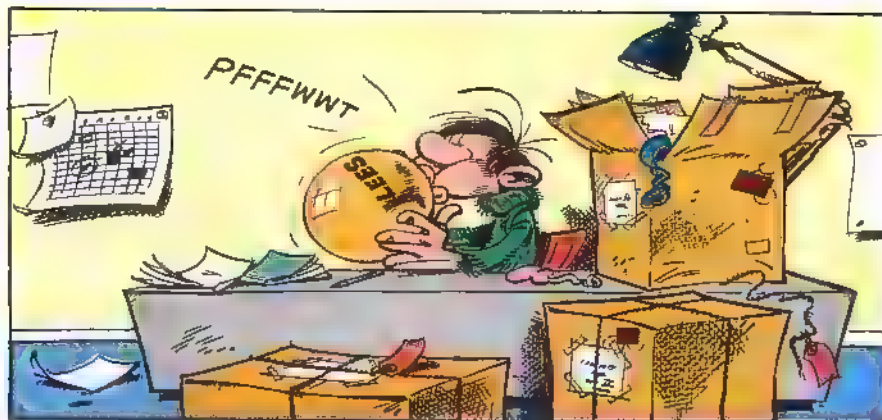
GELUKKIG HEEFT DAT ZUUR SLECHTS DE EH BEHAARDE HOOFDHUID AANGETAST.

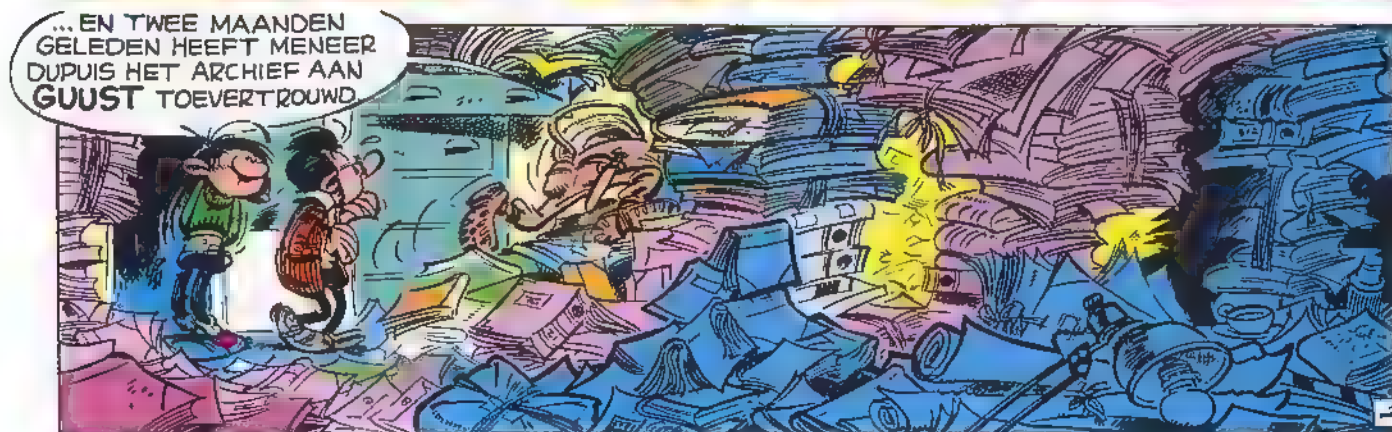
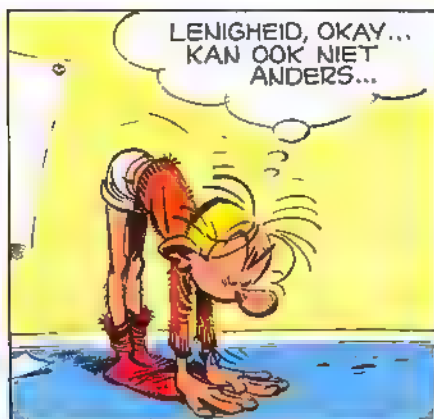
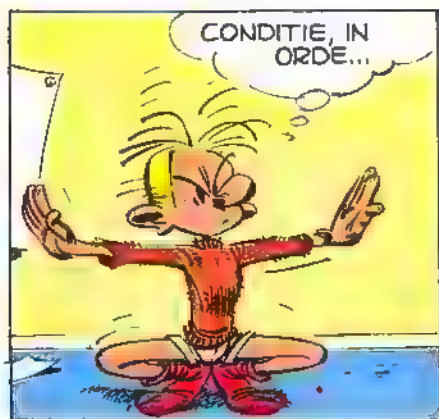
ALS ZE MAAR BEHAARD WAS GEWEES! DAN WAS ER NIETS GEBEURD

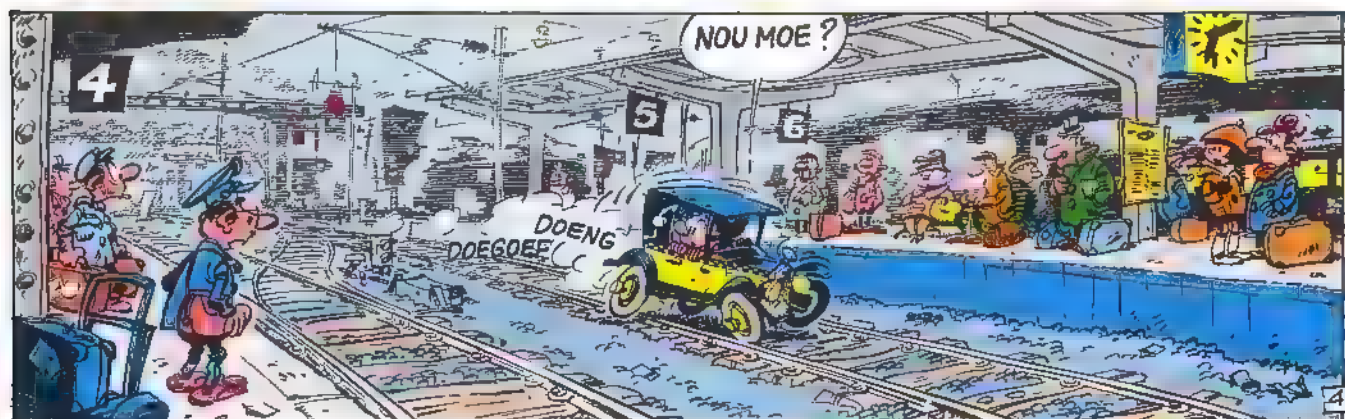
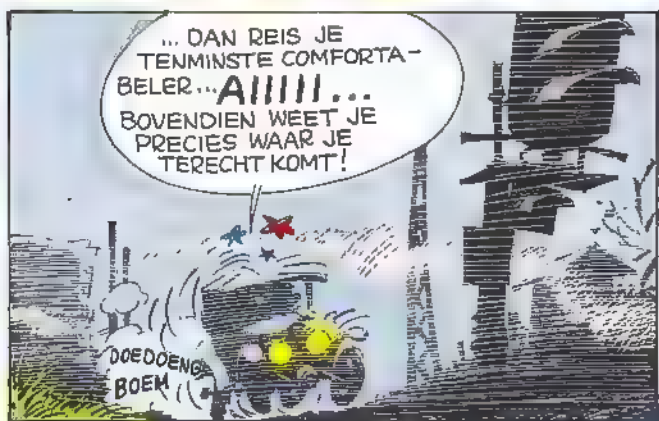

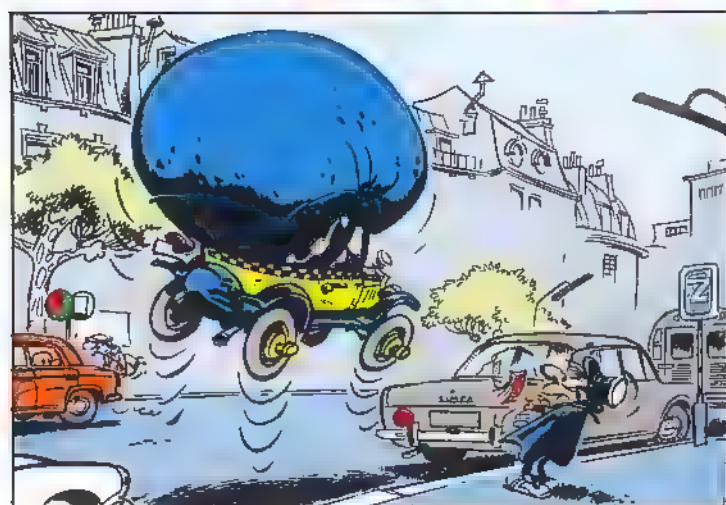
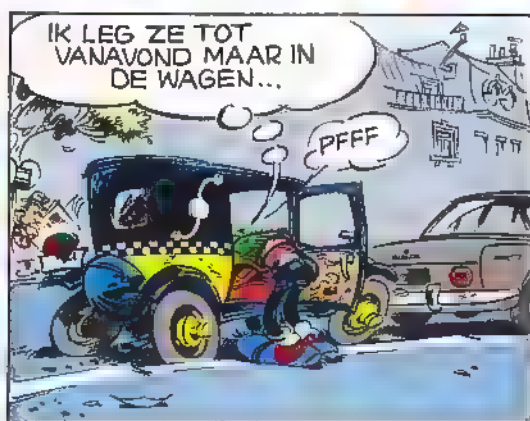

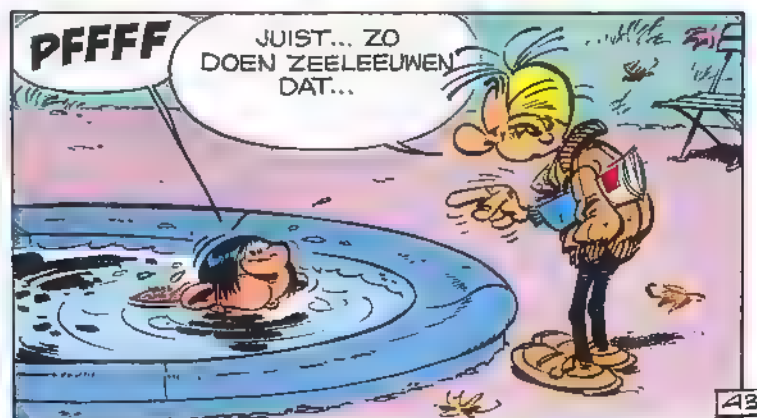
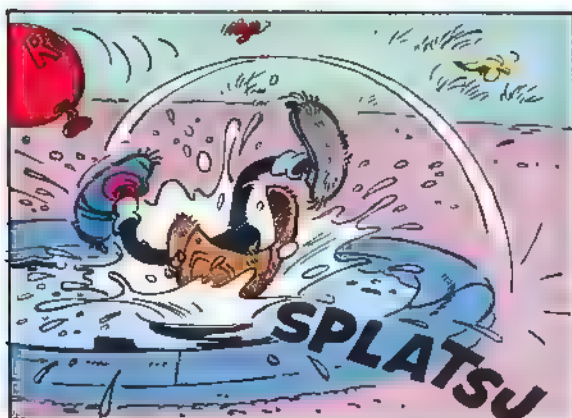
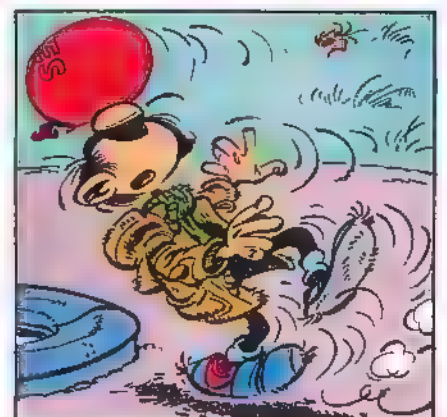
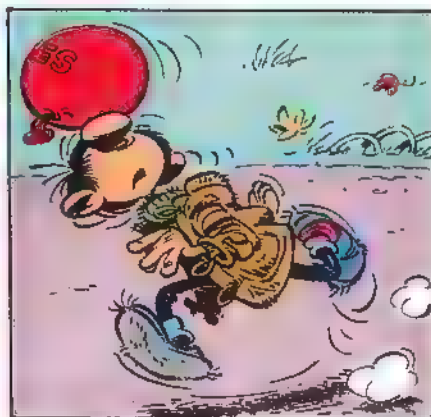
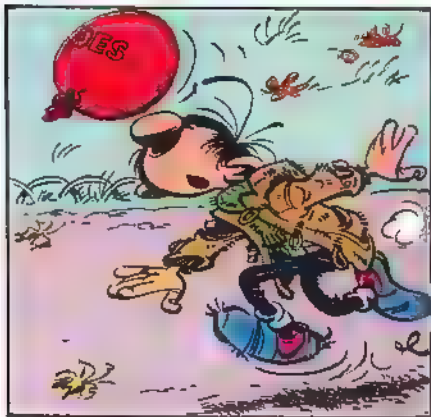
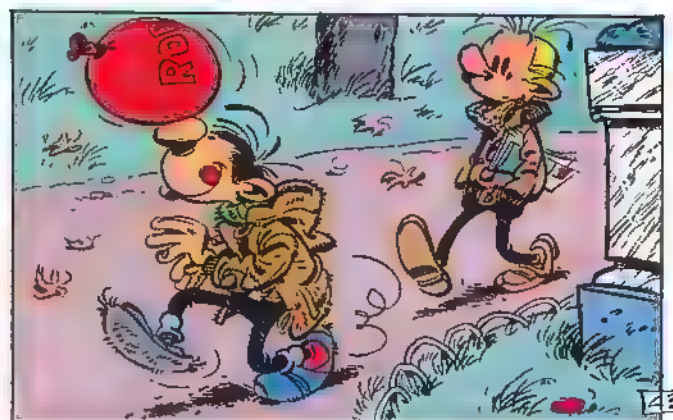
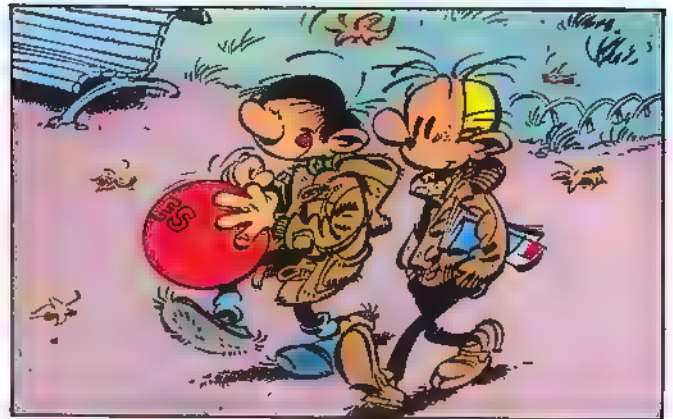

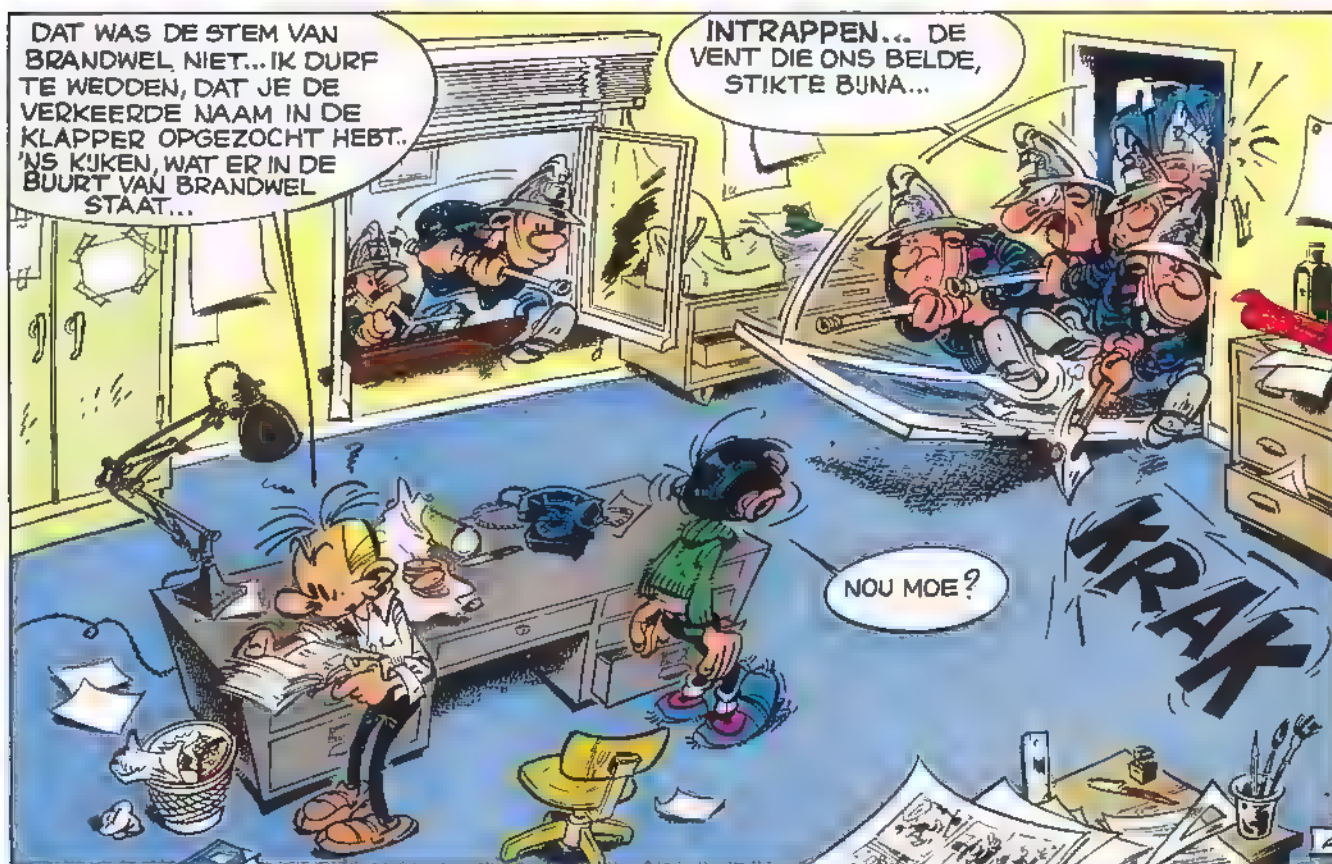

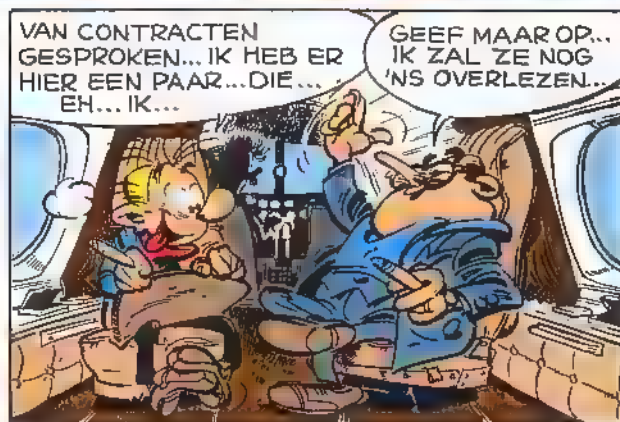
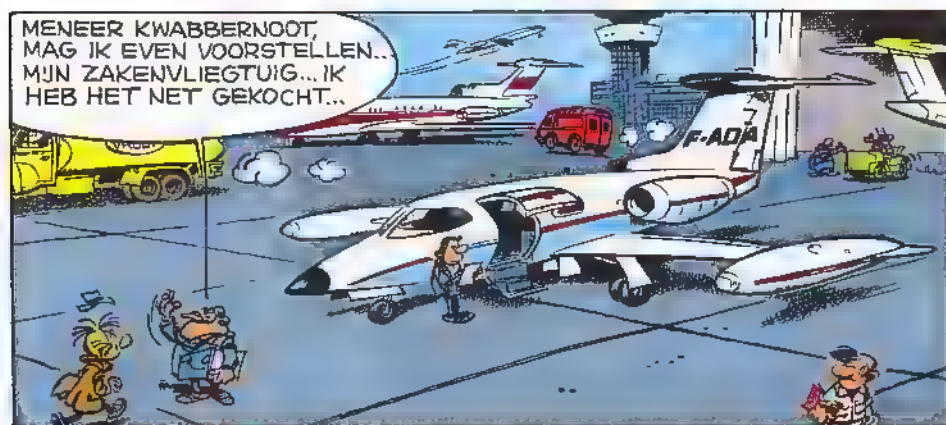

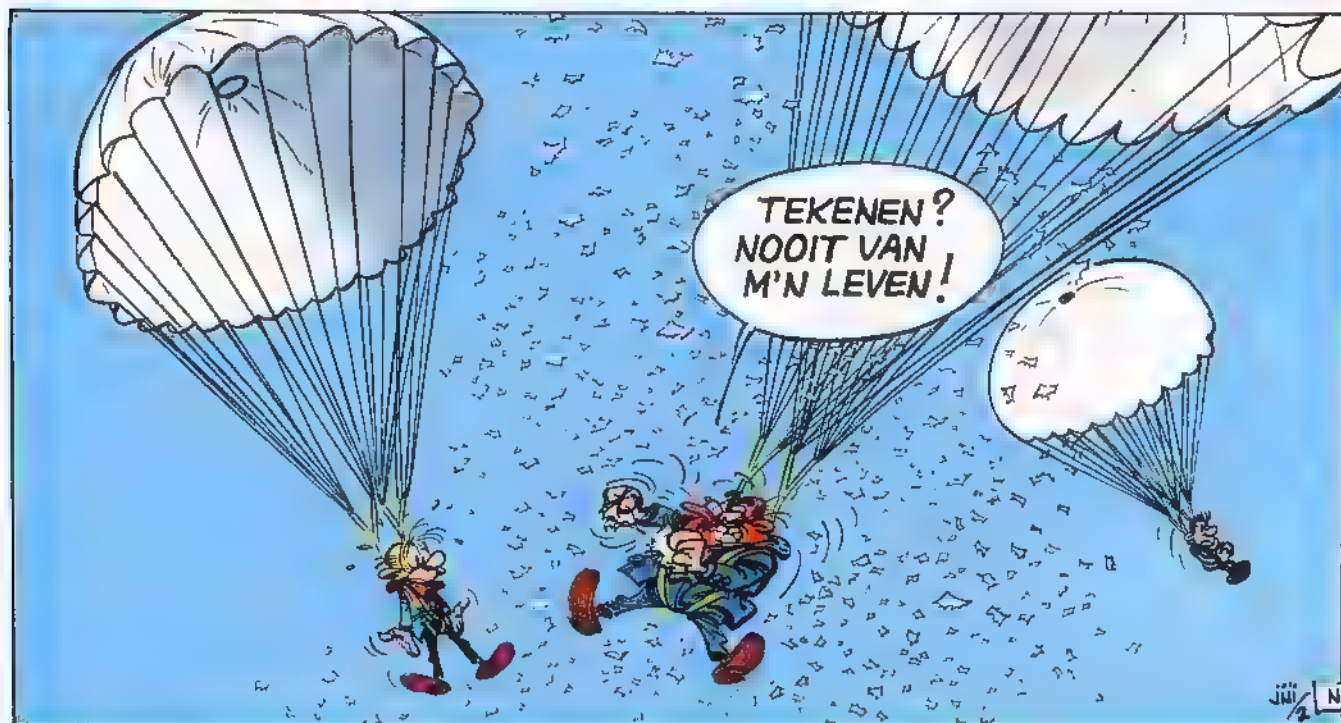
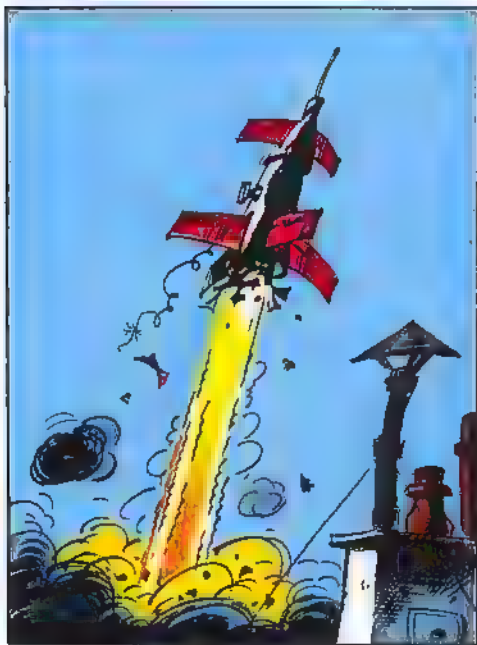

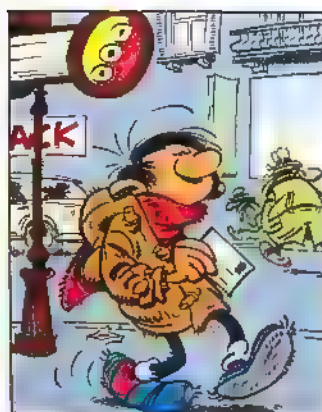
436A

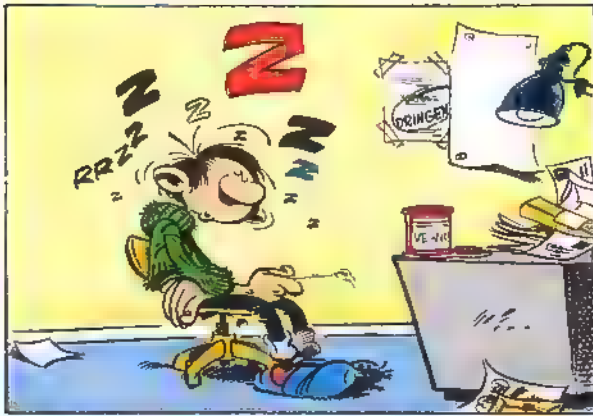

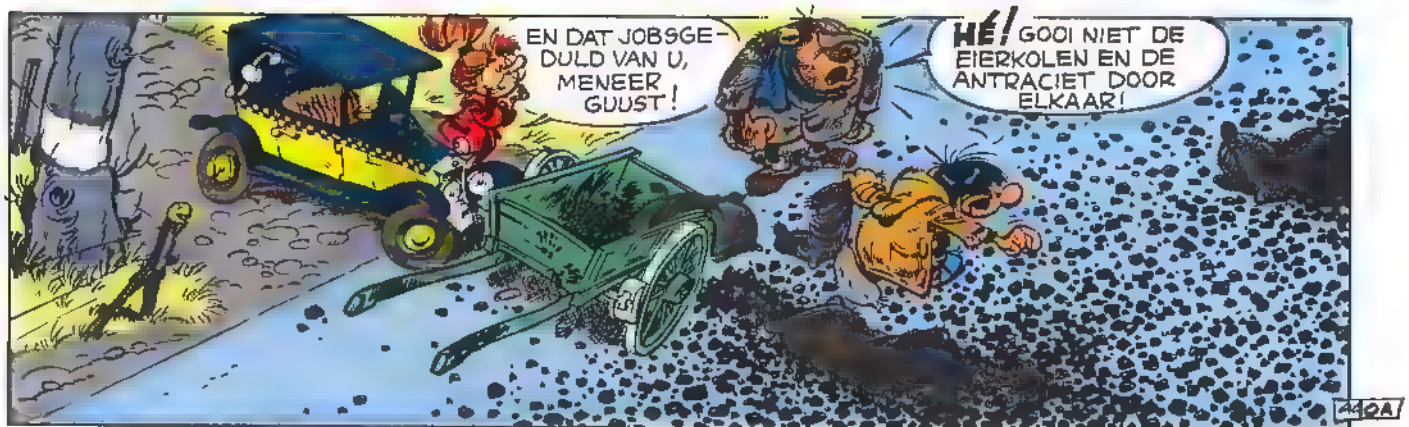
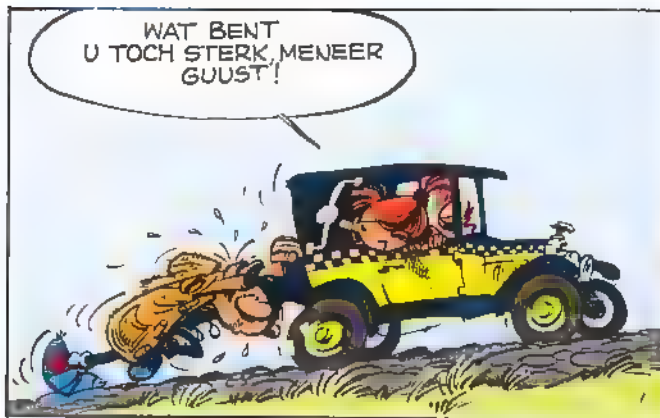
436B

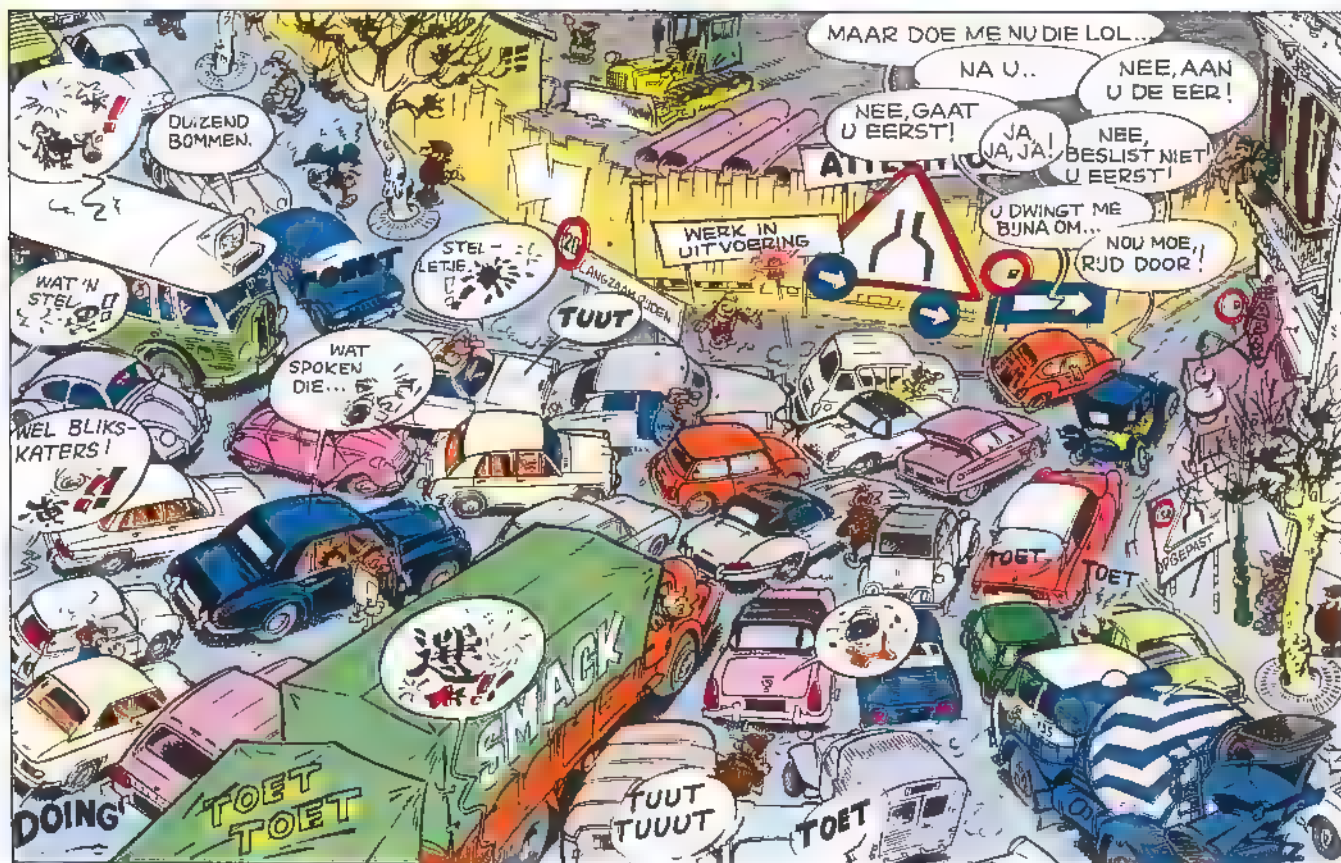
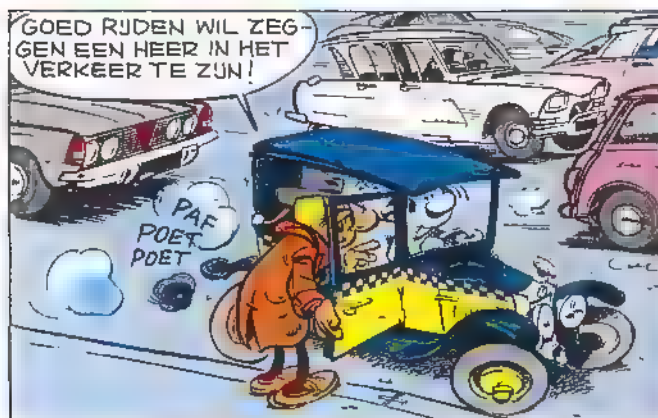
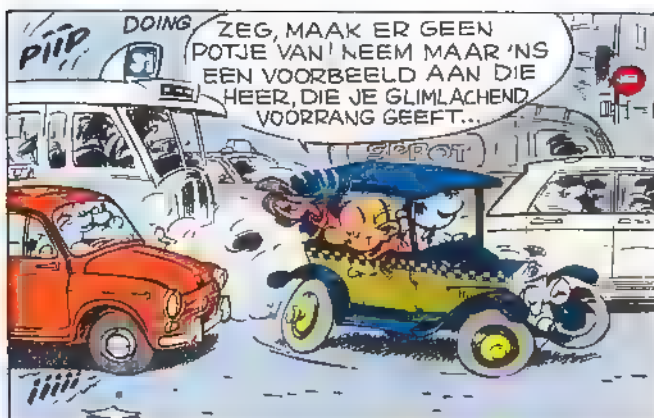

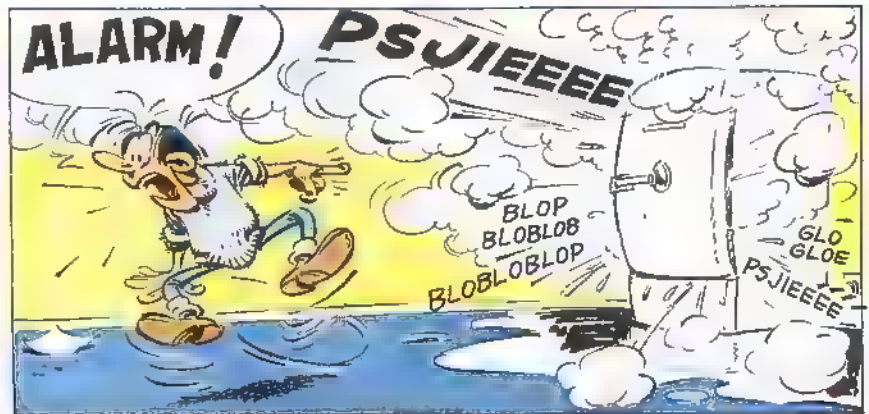

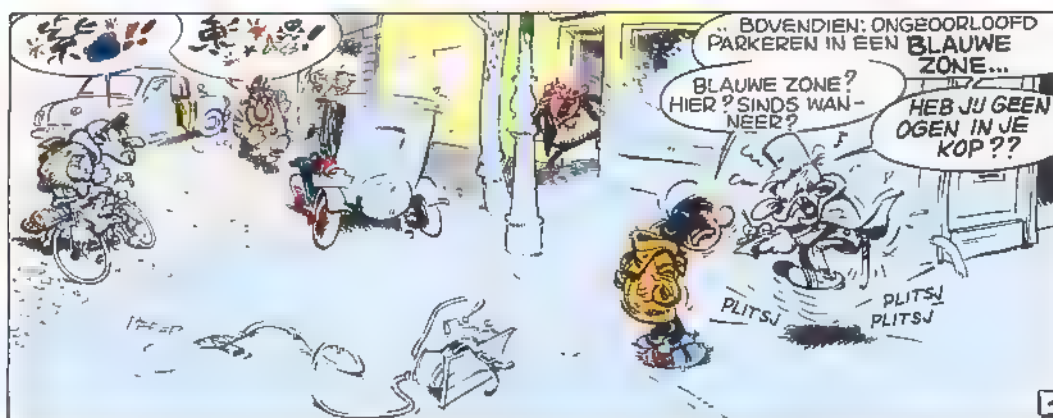

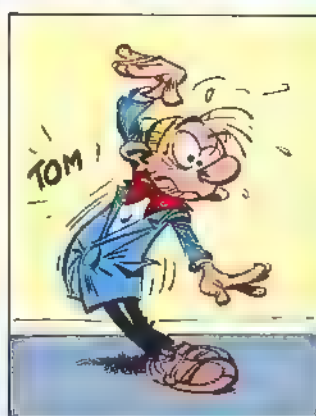
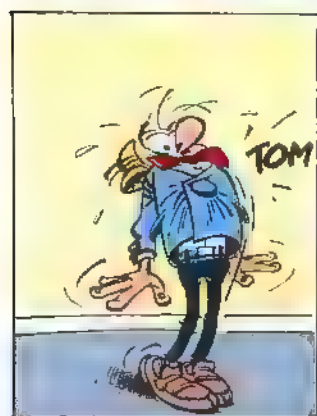
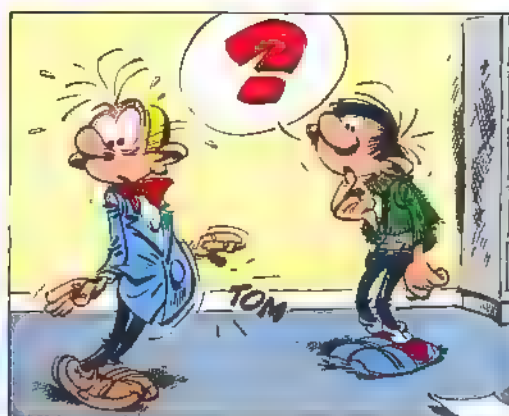
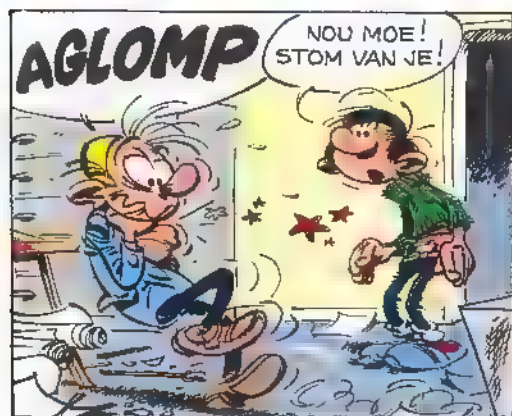
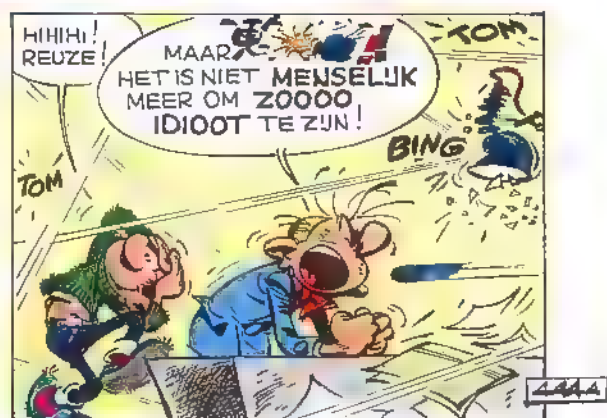
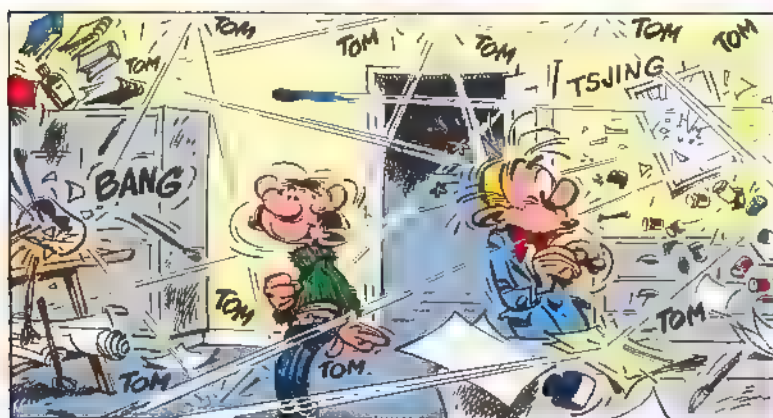
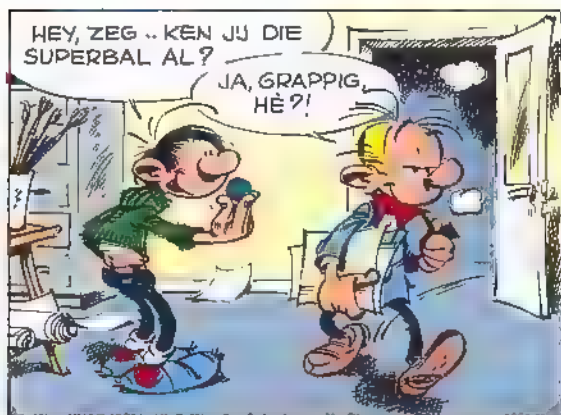

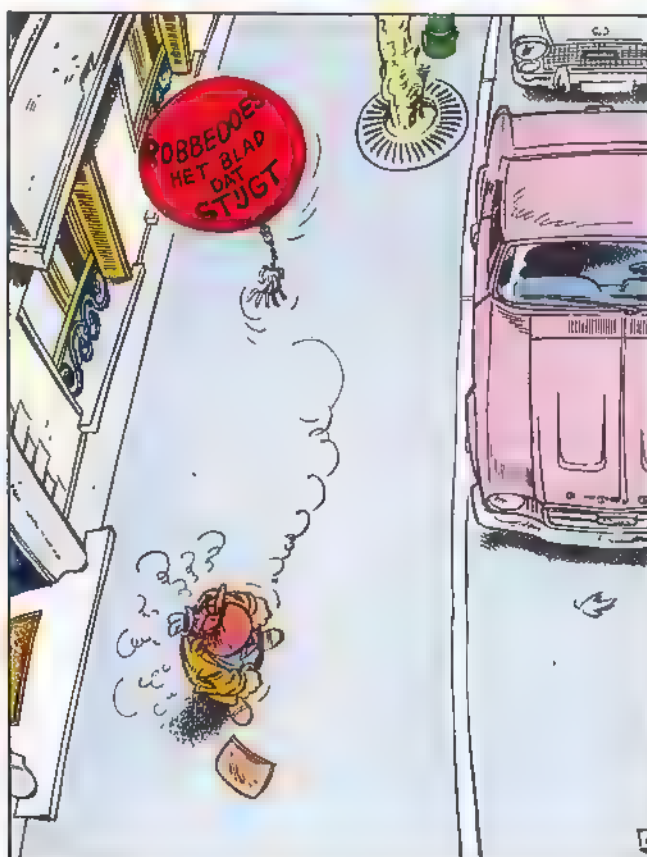

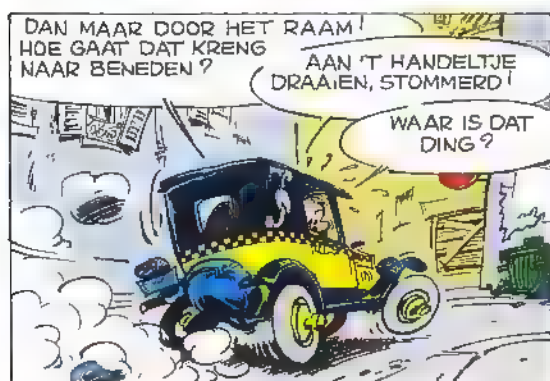
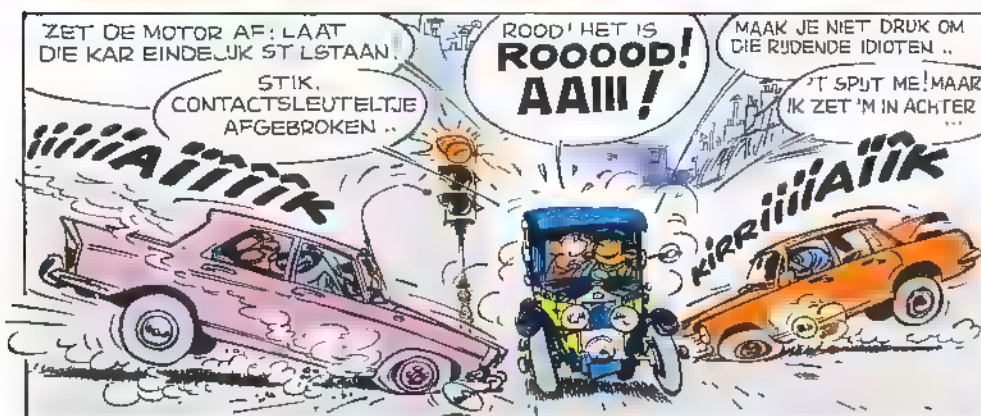
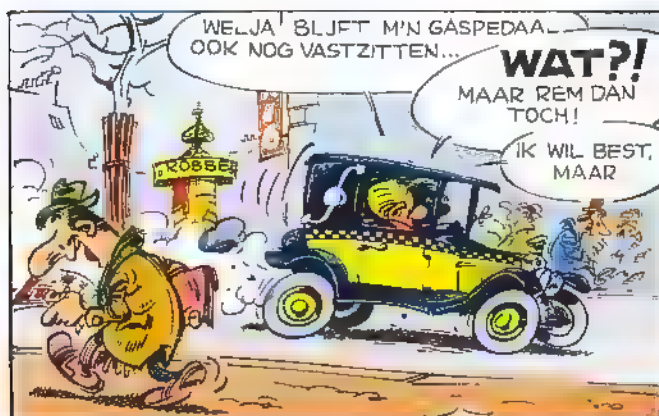
443A1

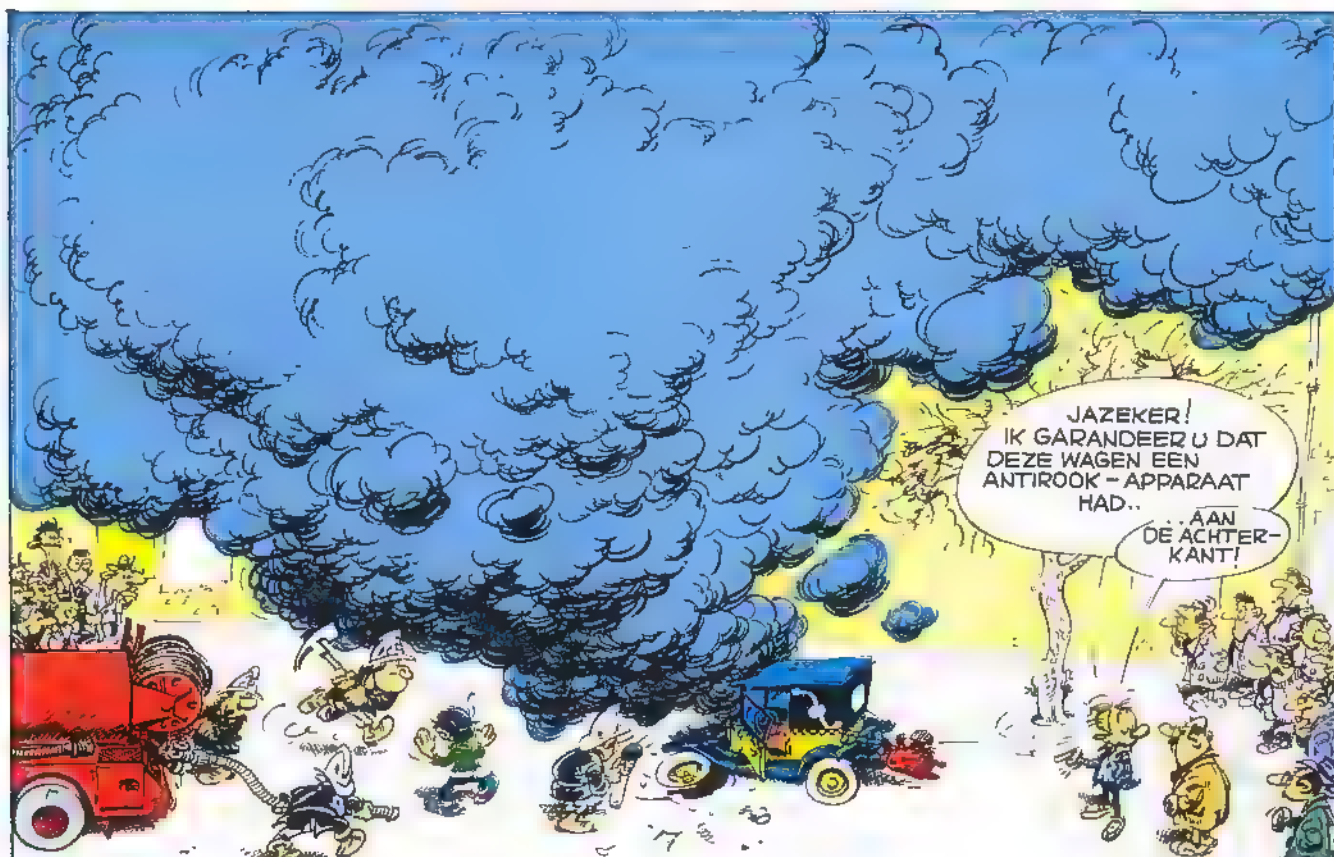
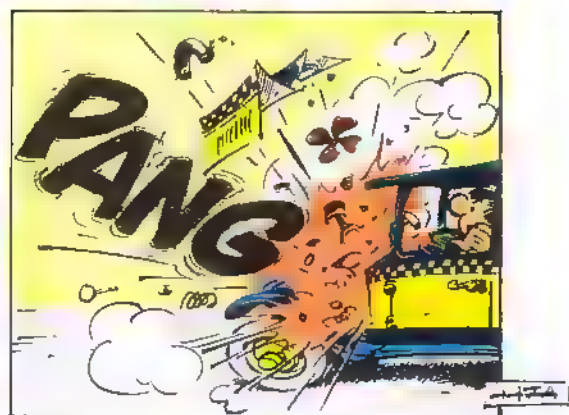

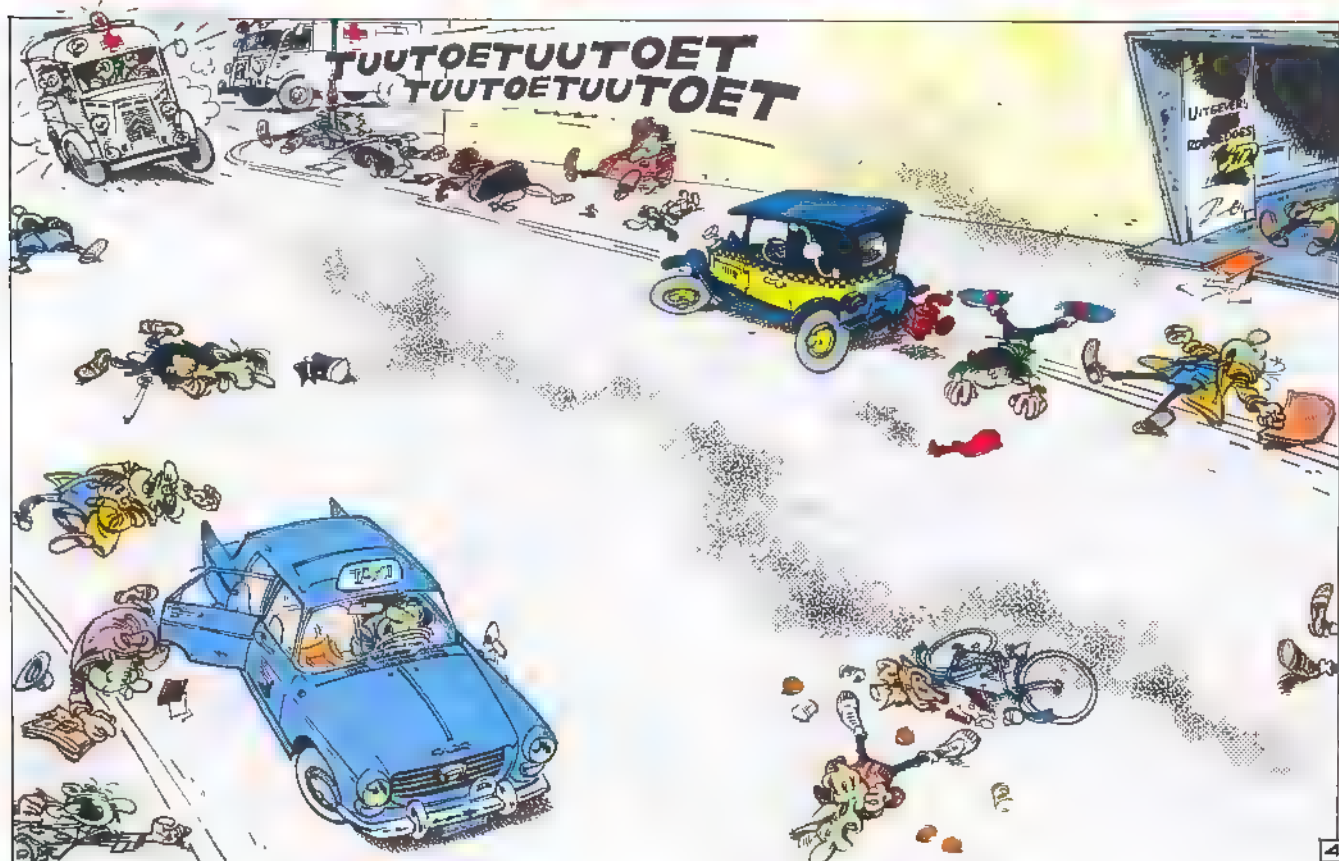
443B1

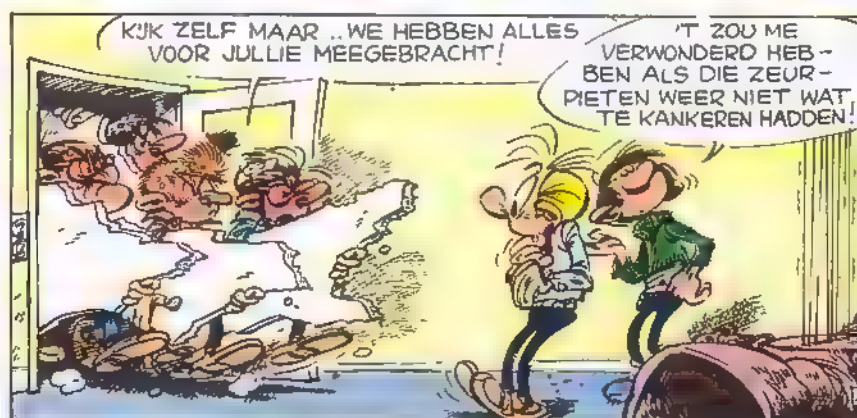
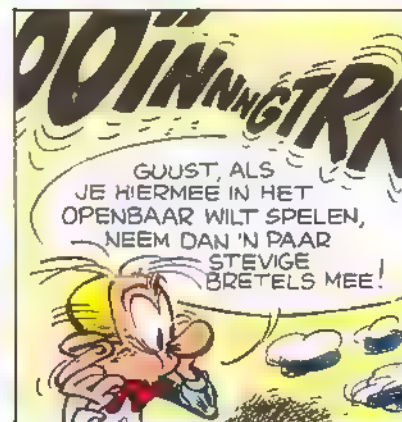
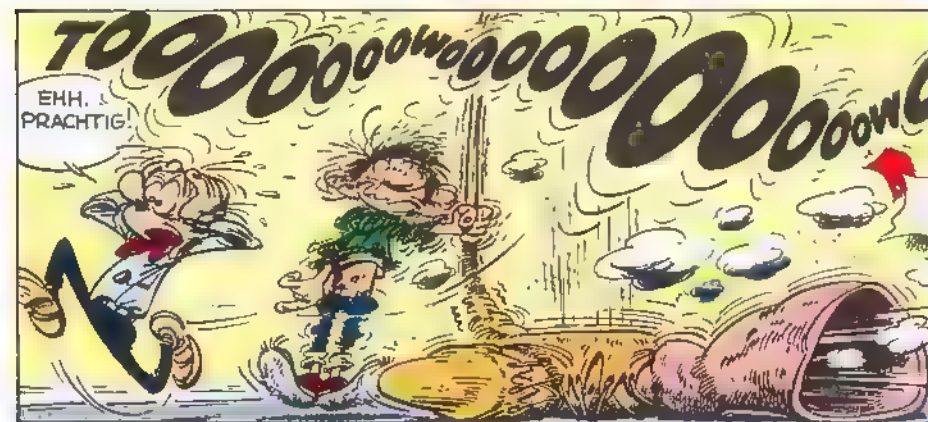
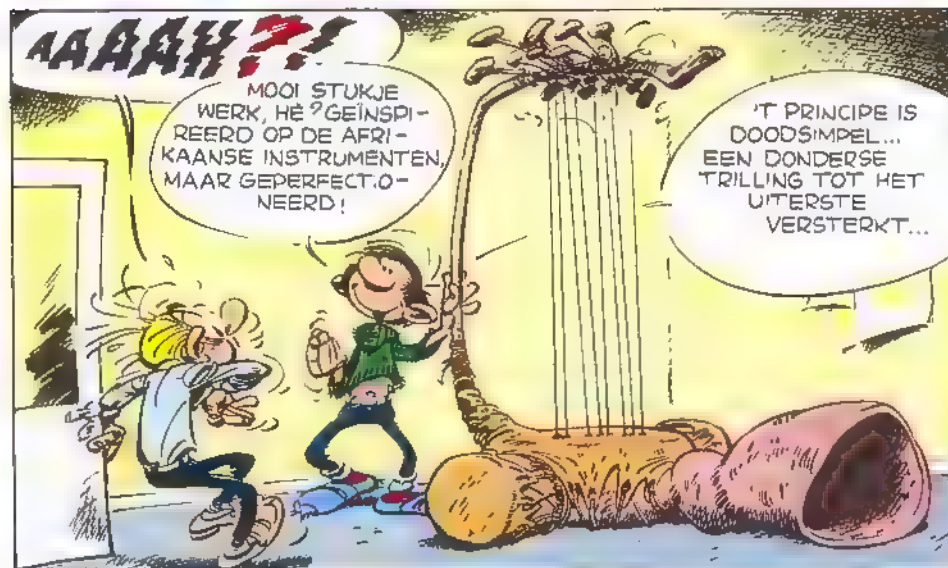

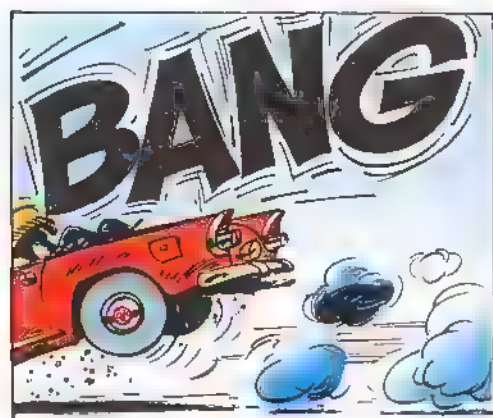

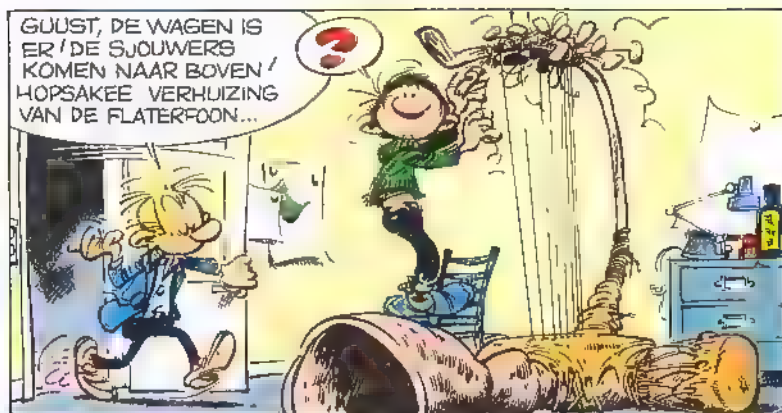

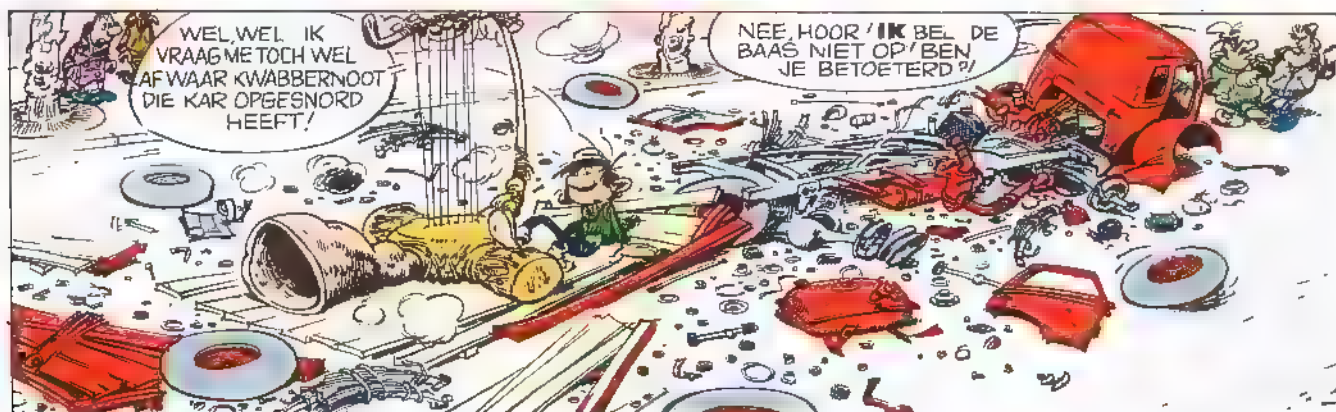
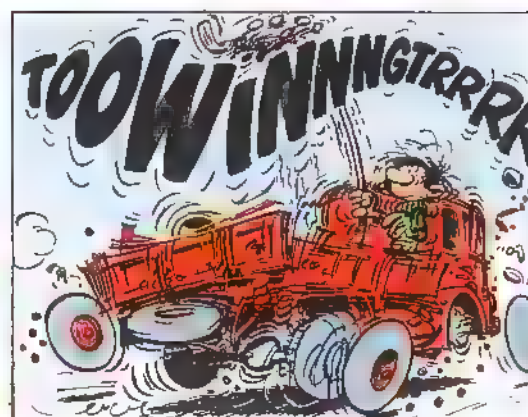

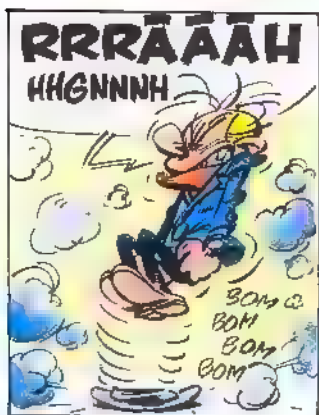
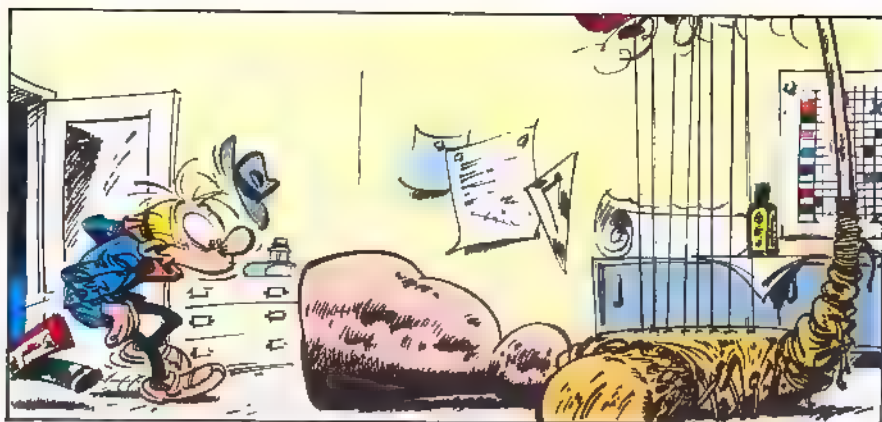
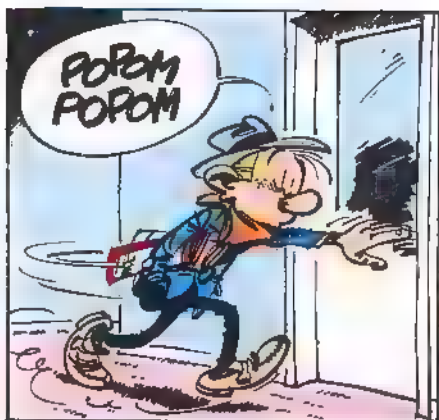

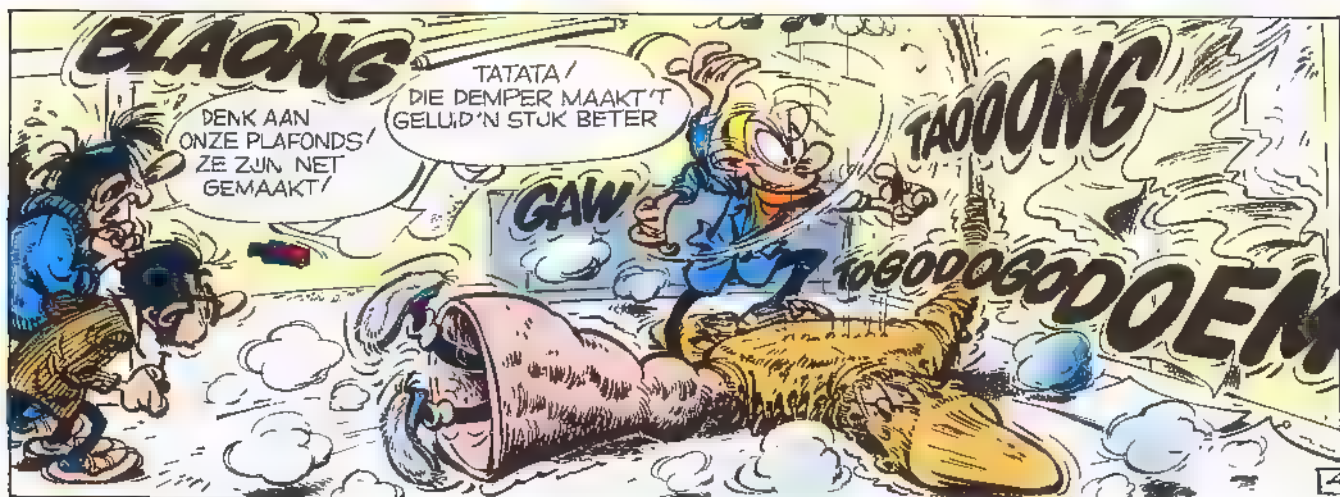
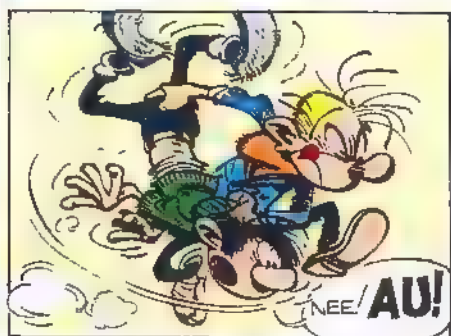
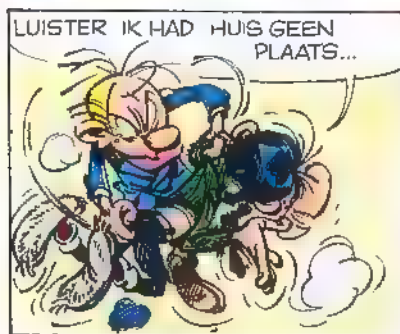
451A

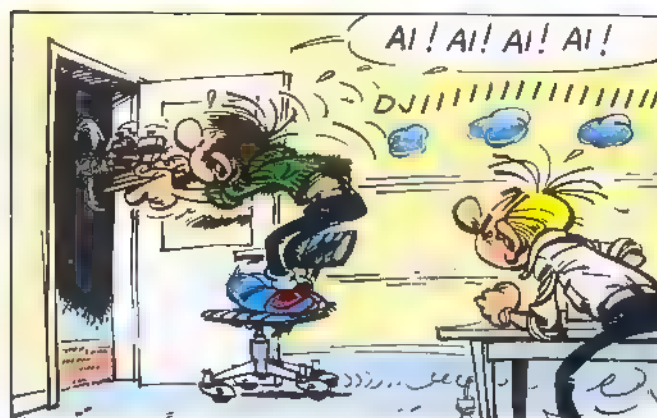
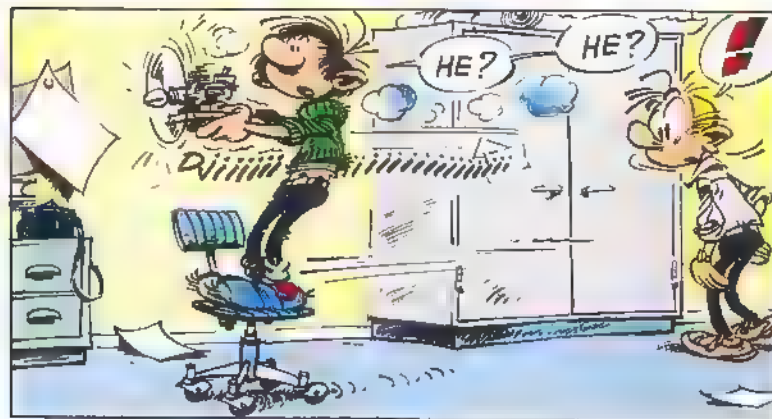
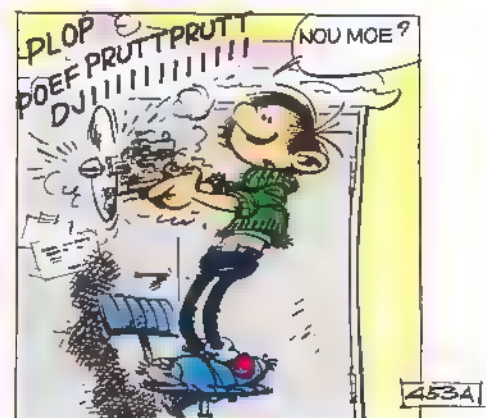
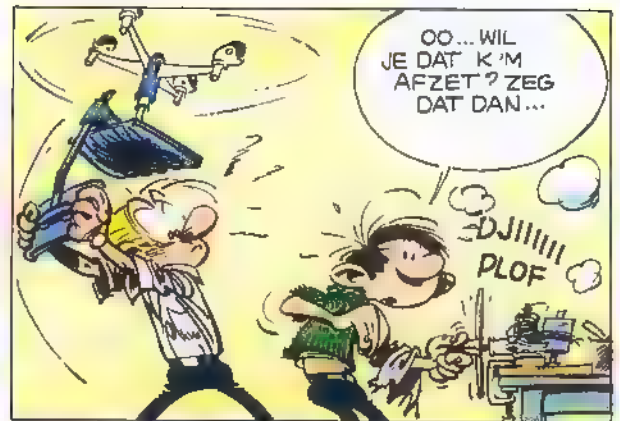
452B

452A

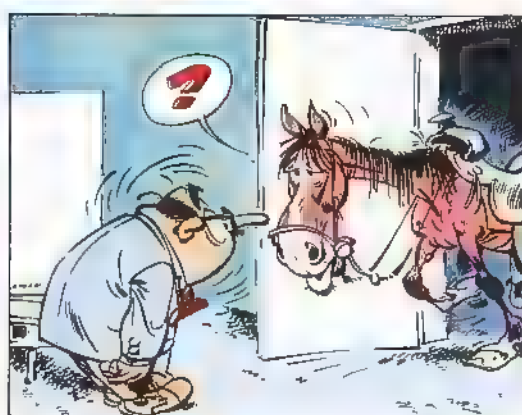
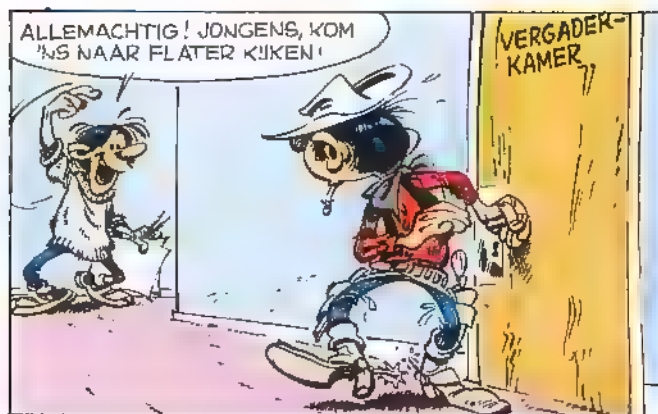

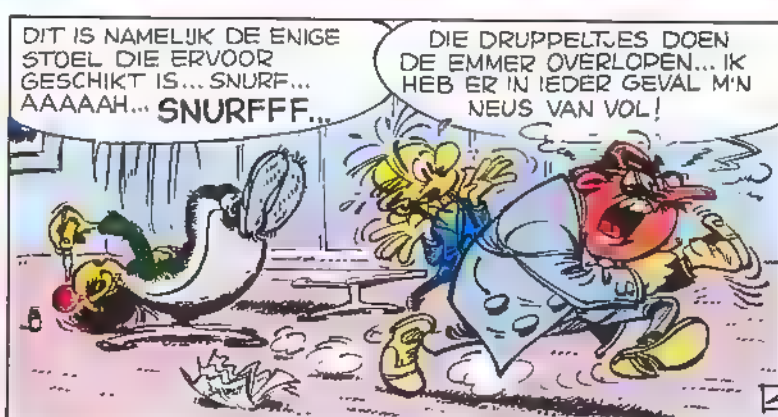
452B

453A

453B

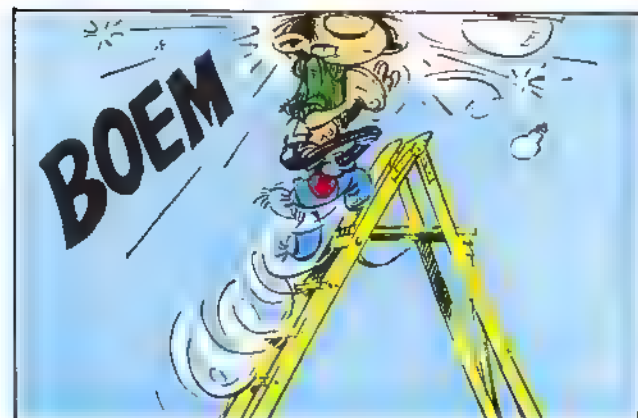
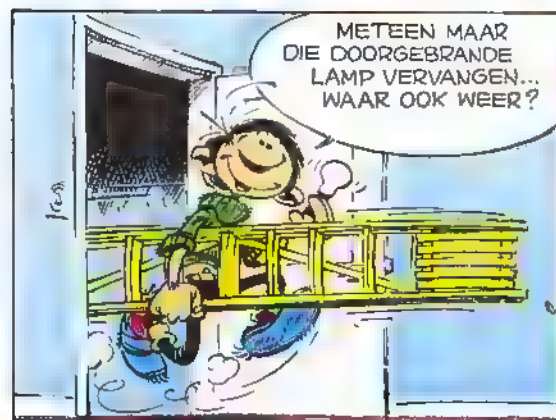

455A

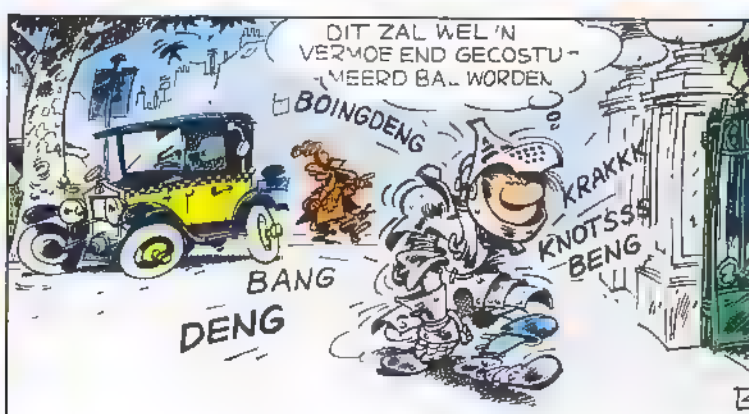
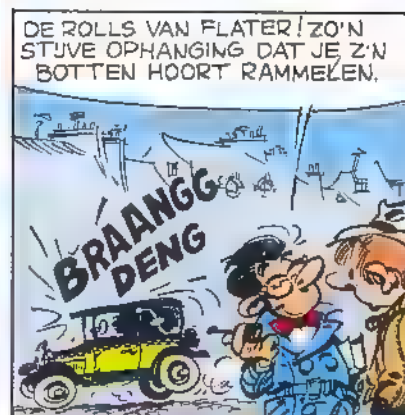
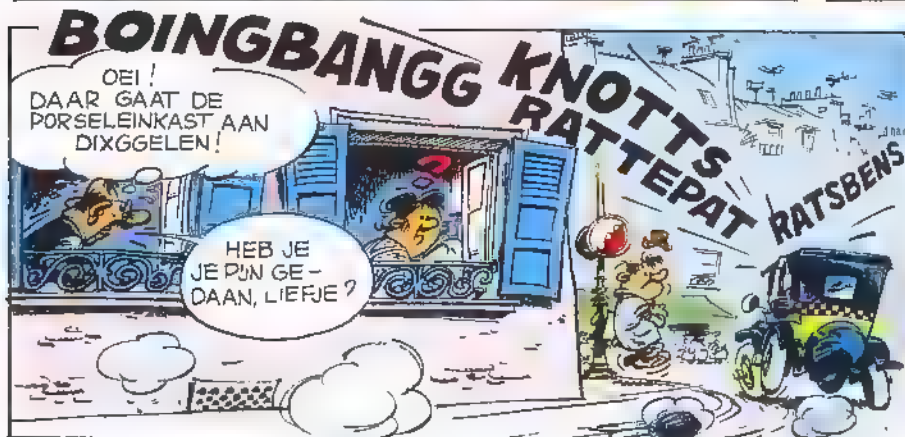
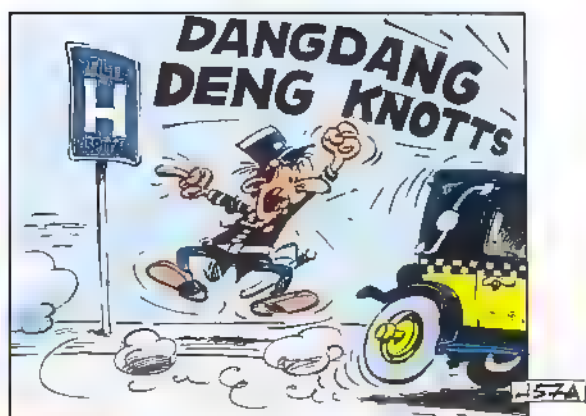
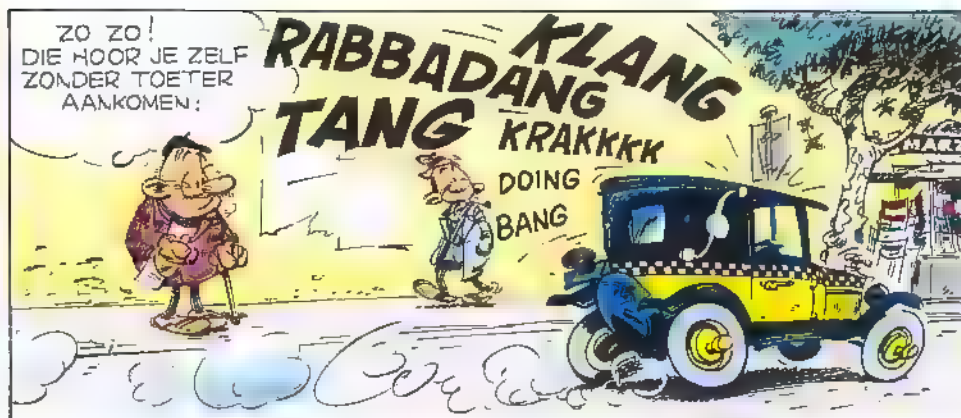
455B

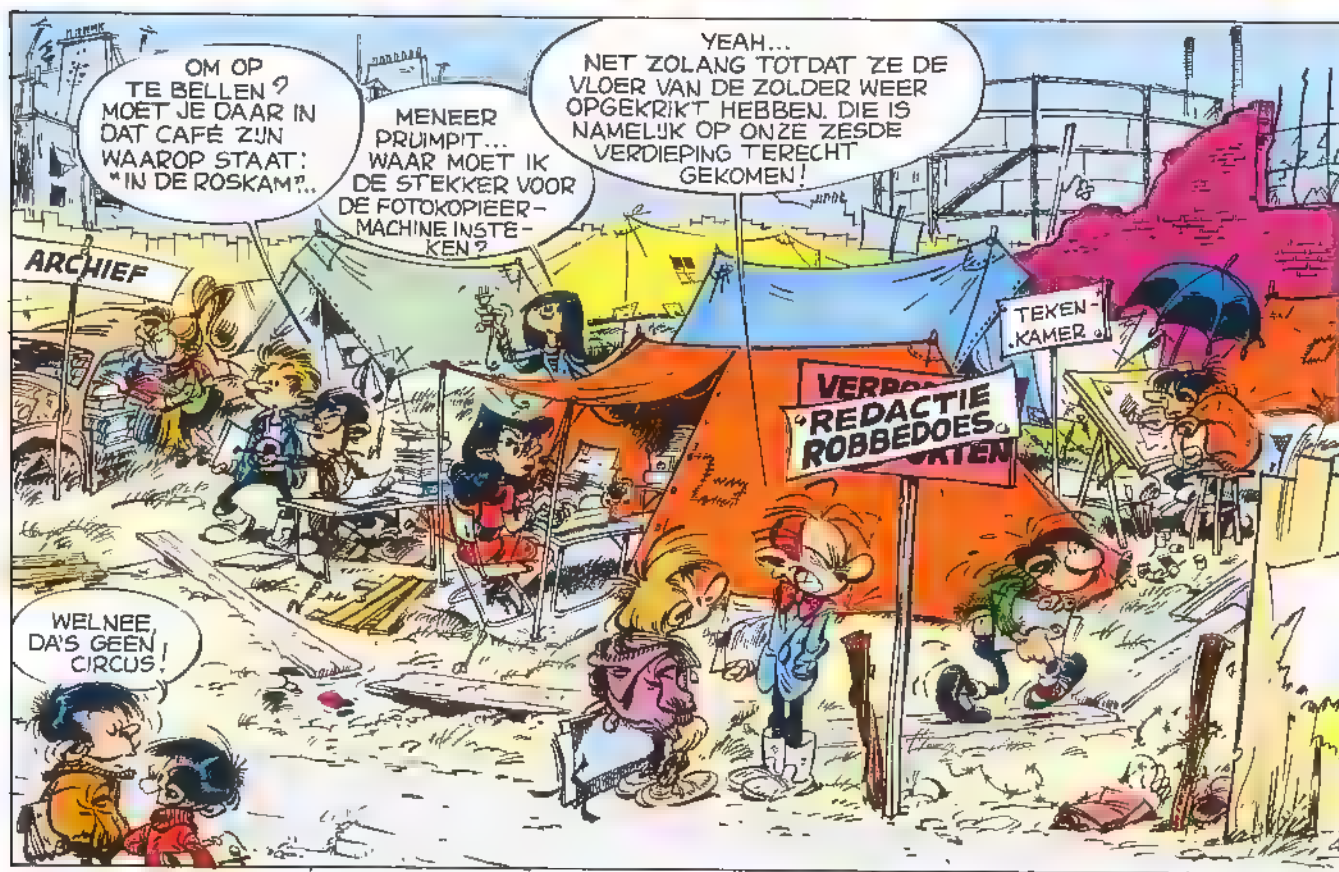
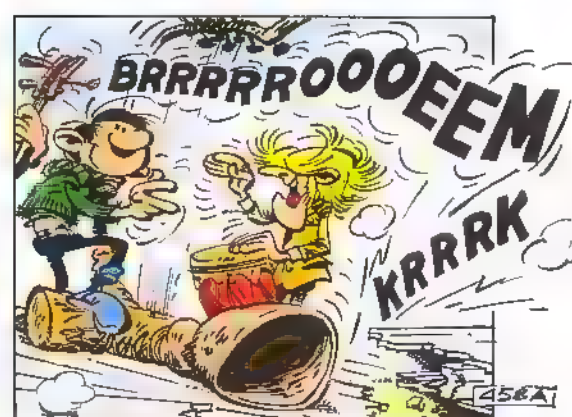

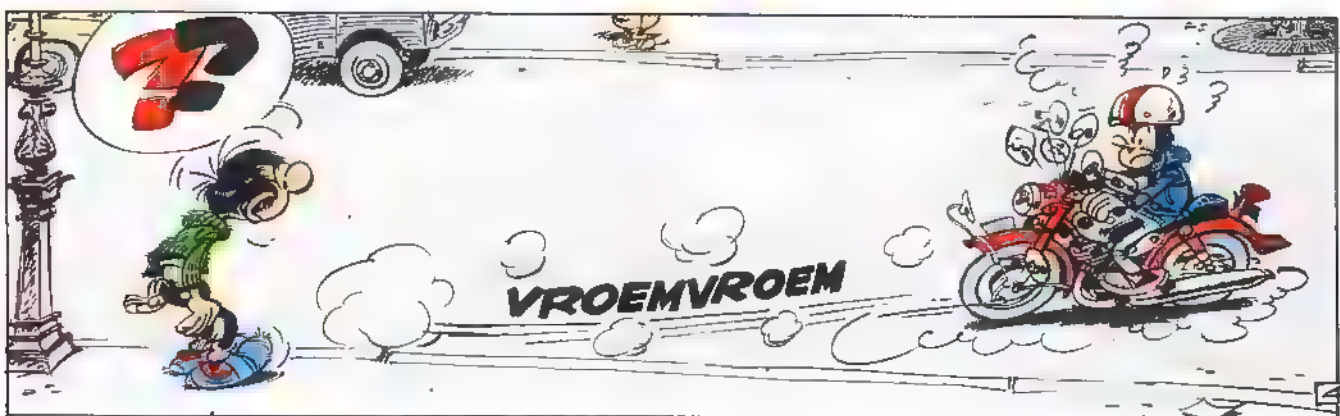
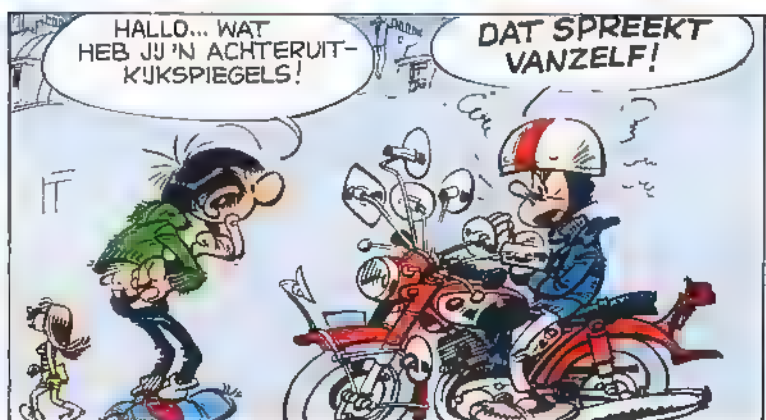
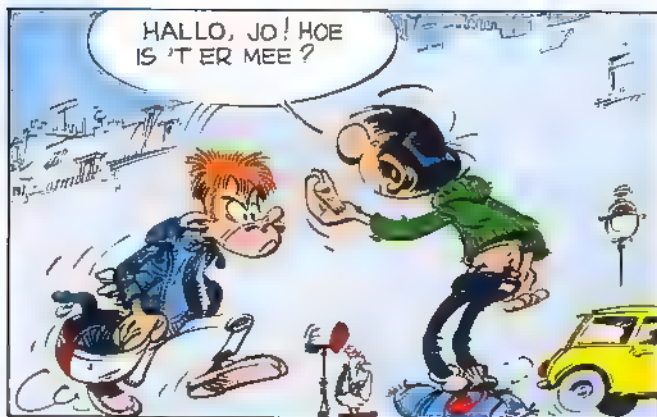
456A

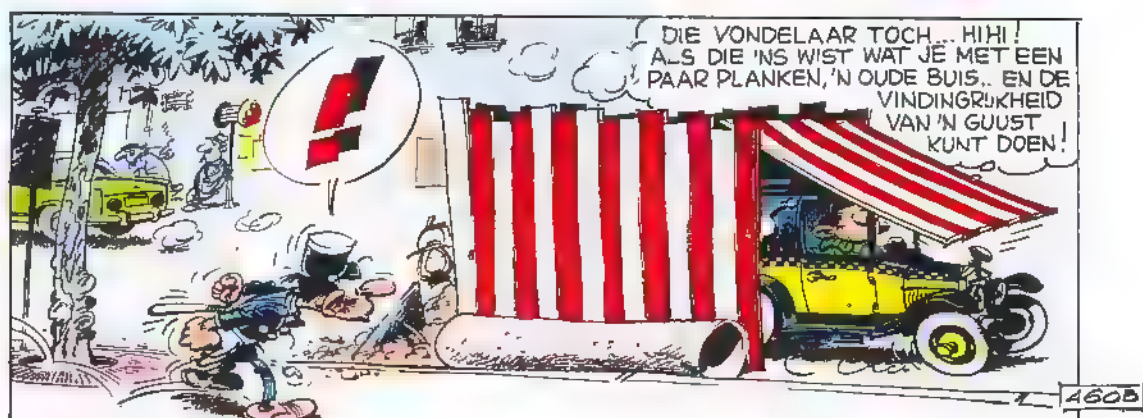
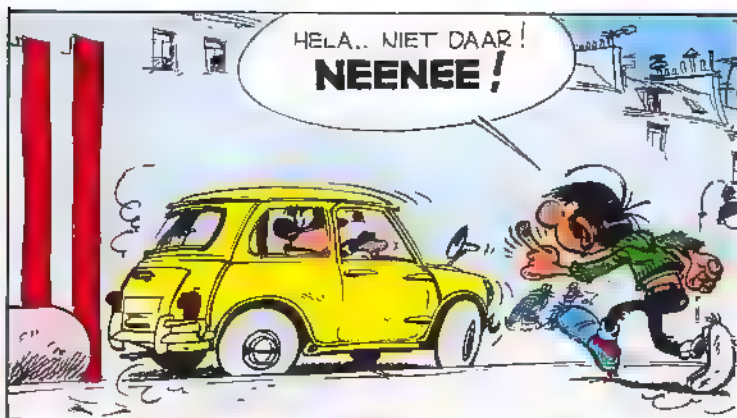

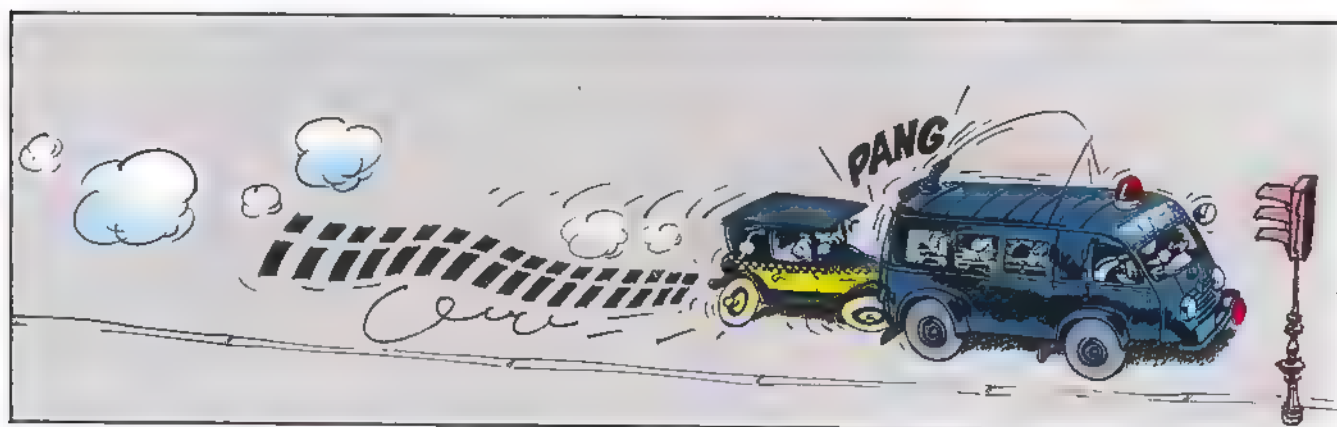
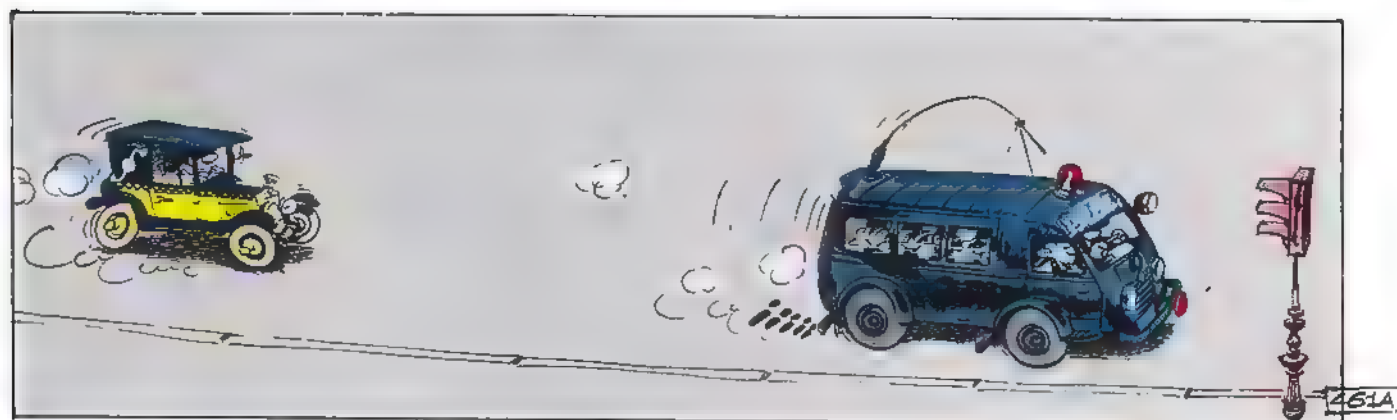
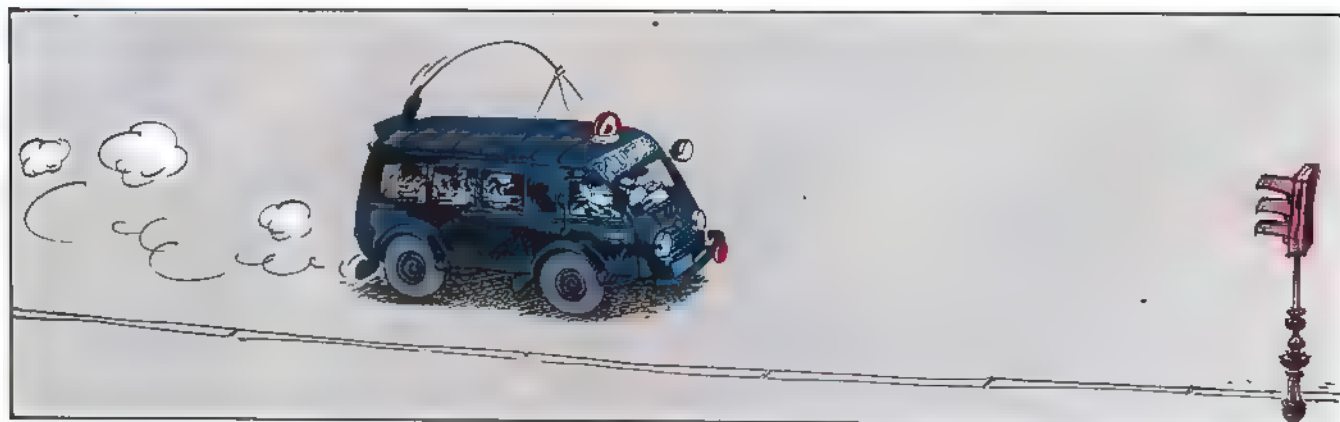
456B

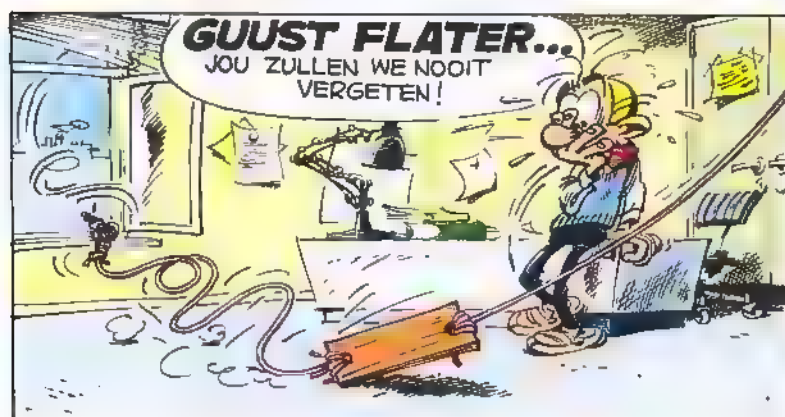
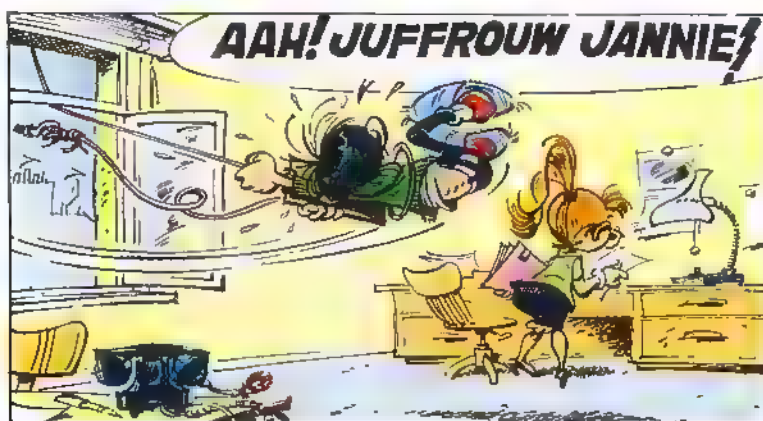
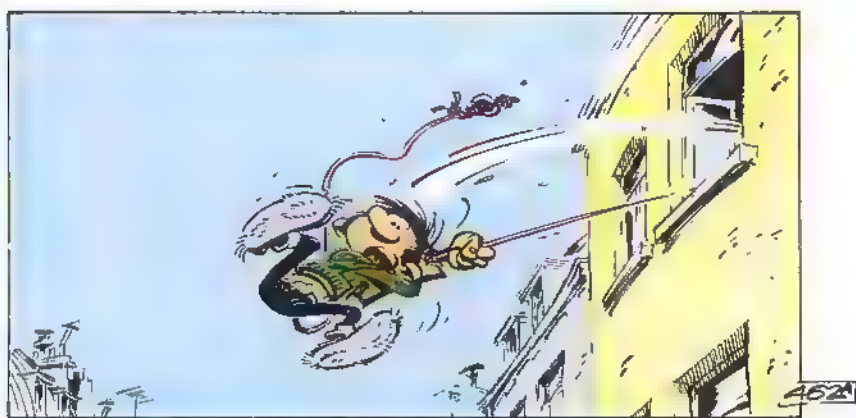

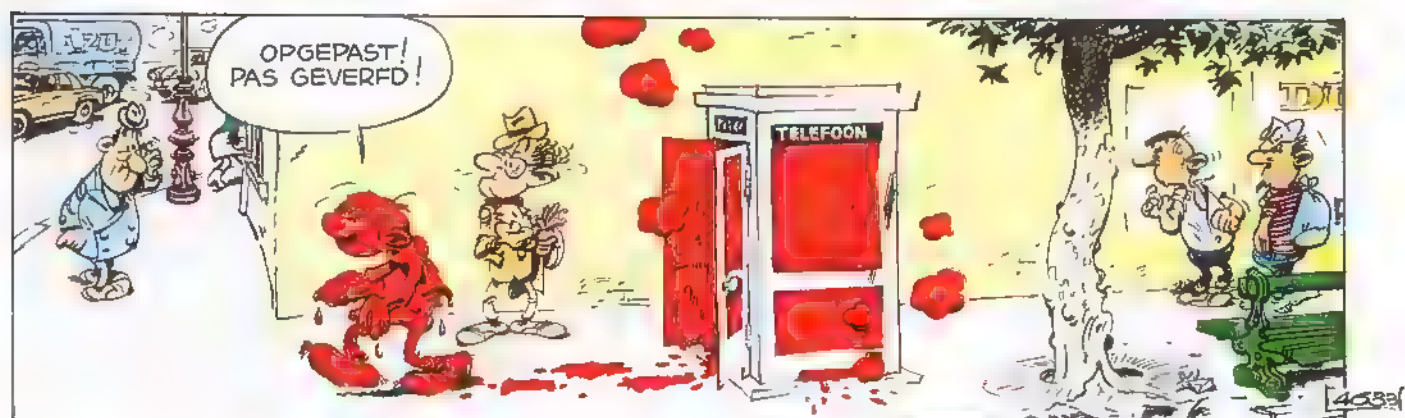
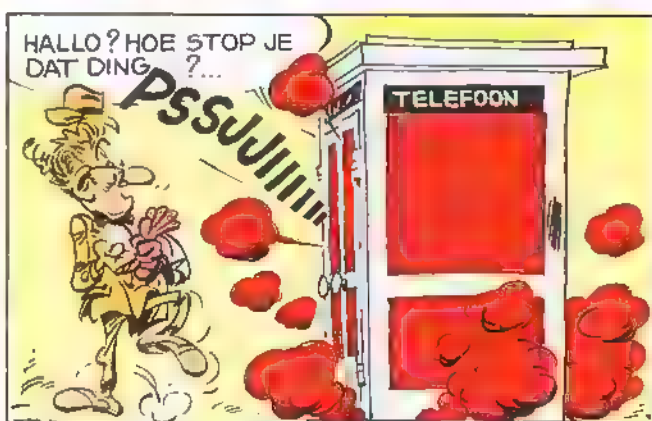
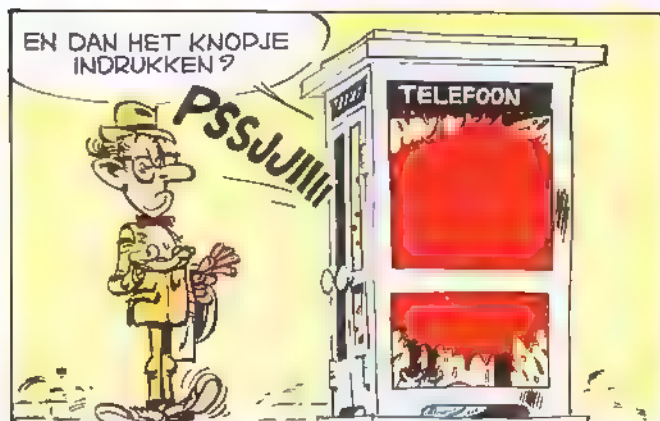
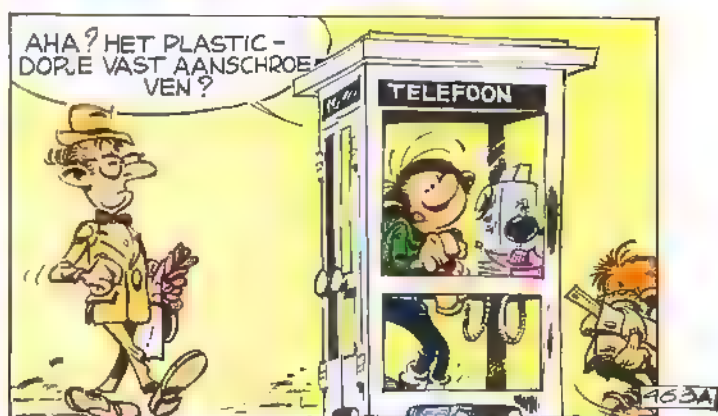
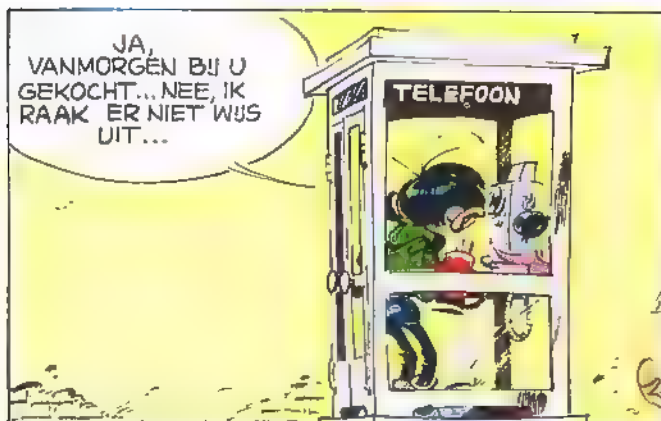

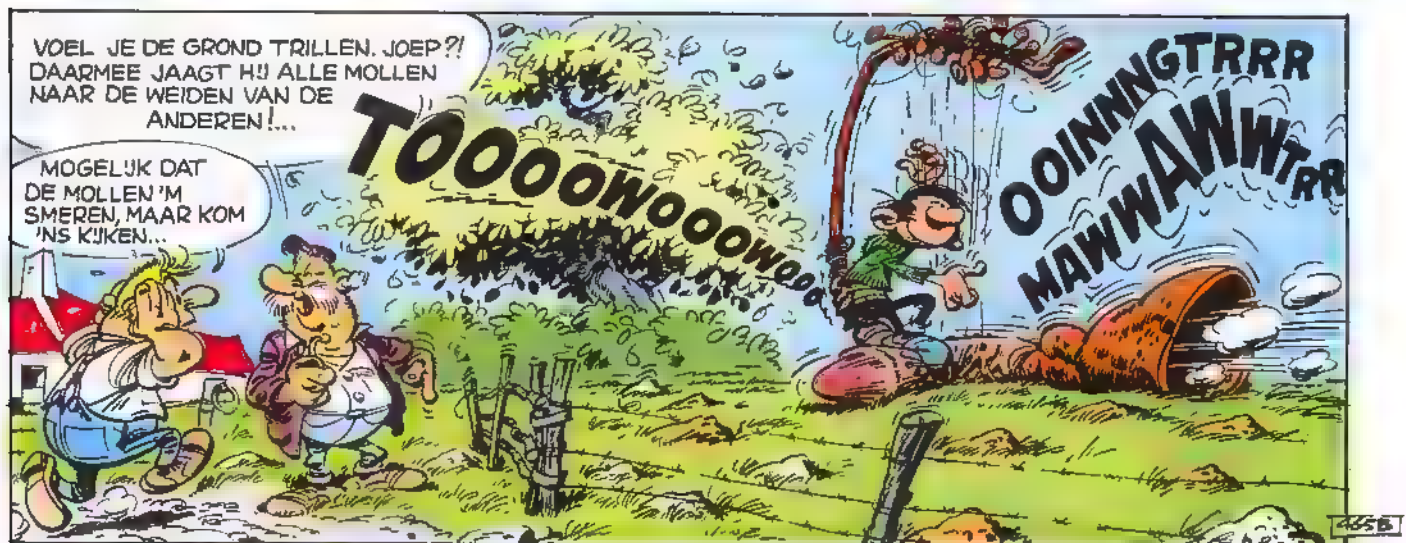
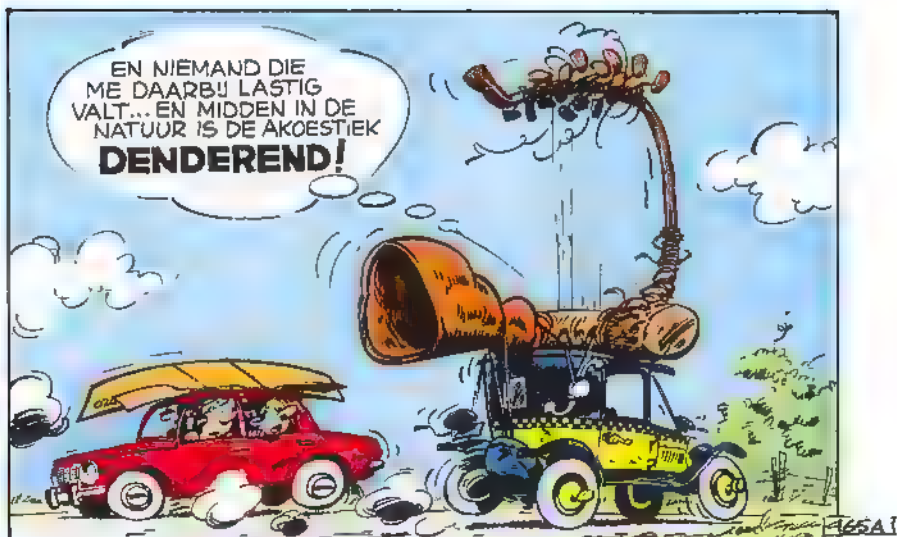

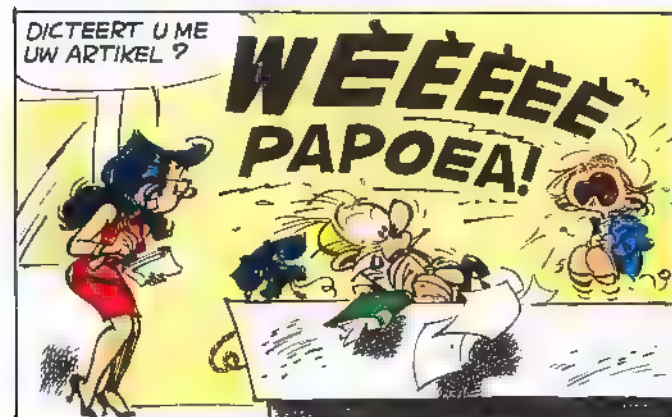

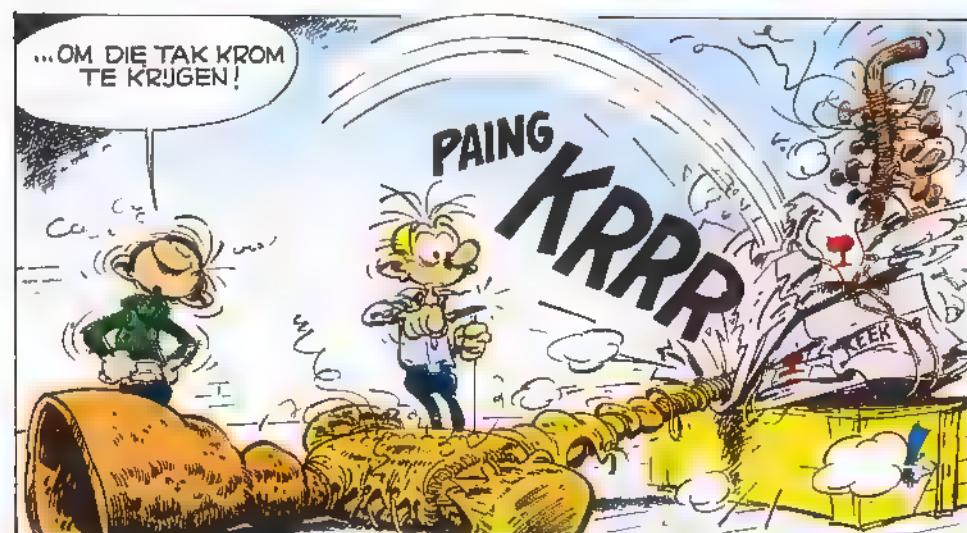
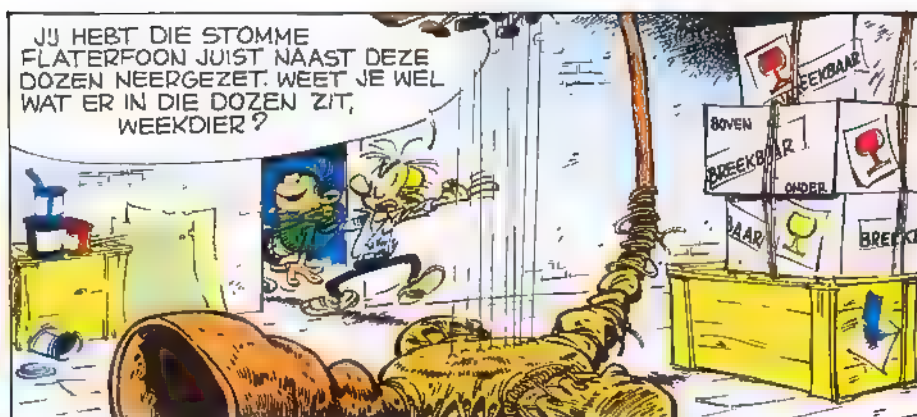

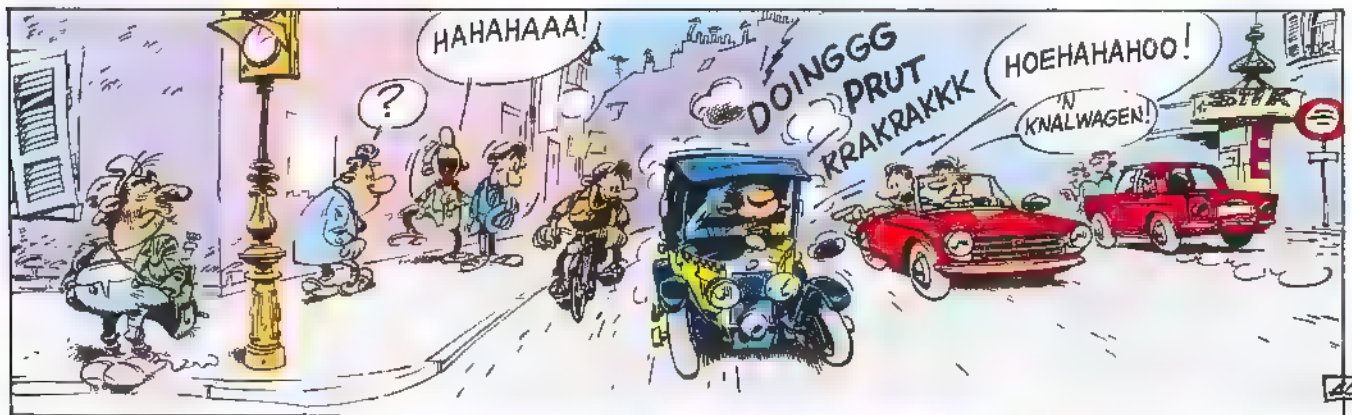
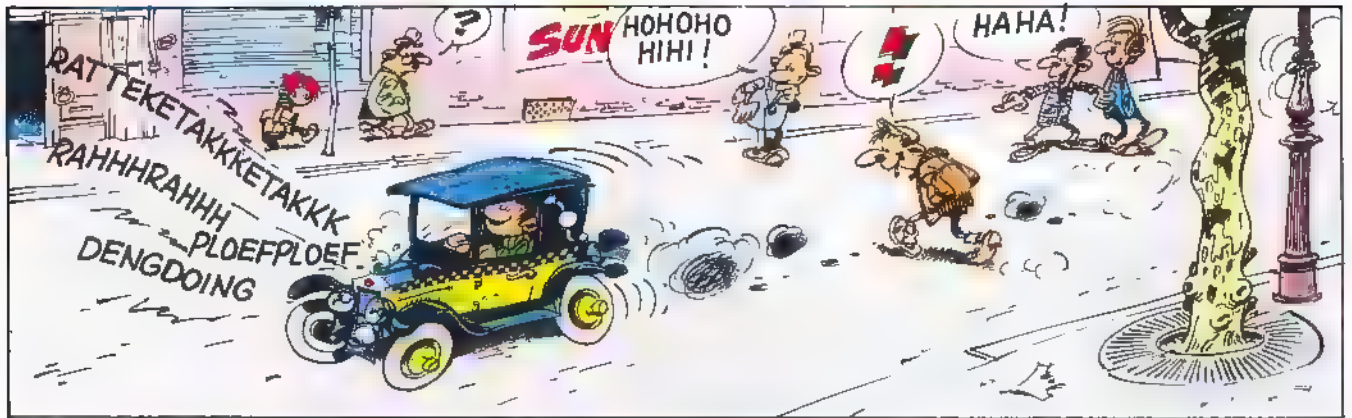

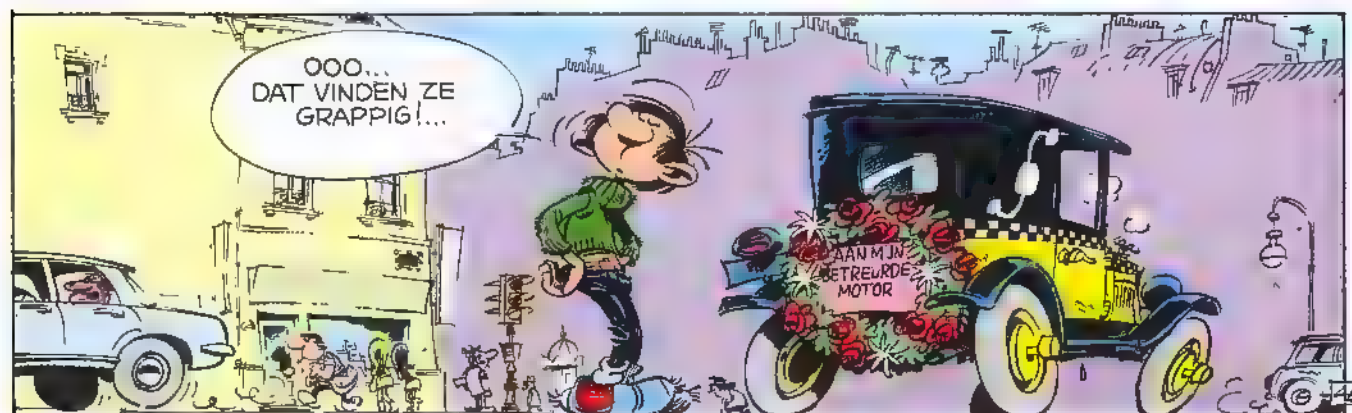
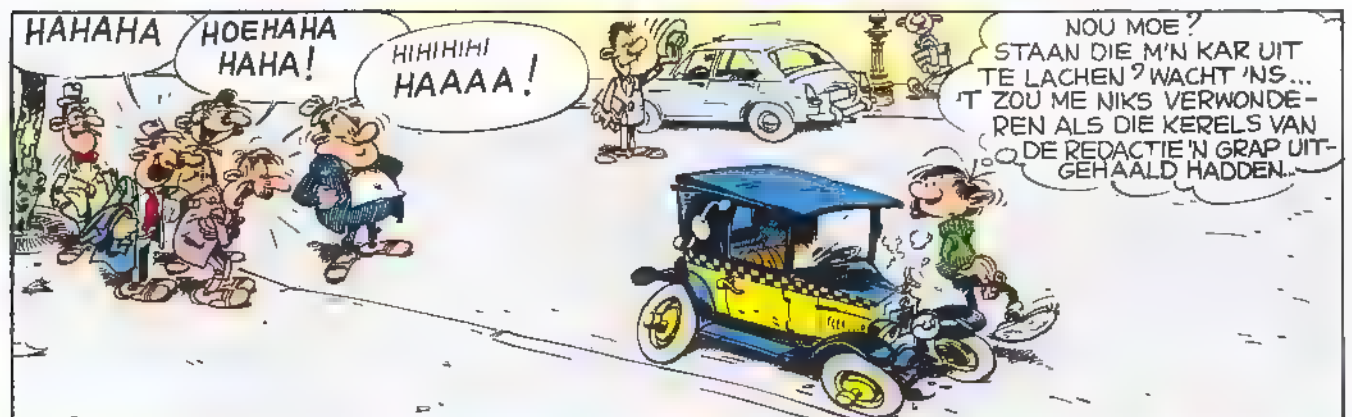

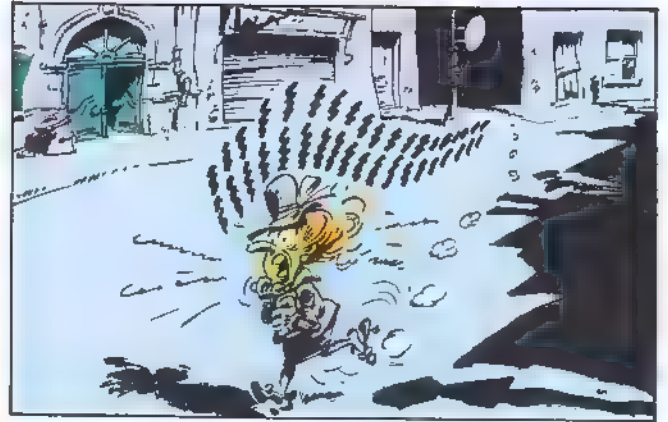

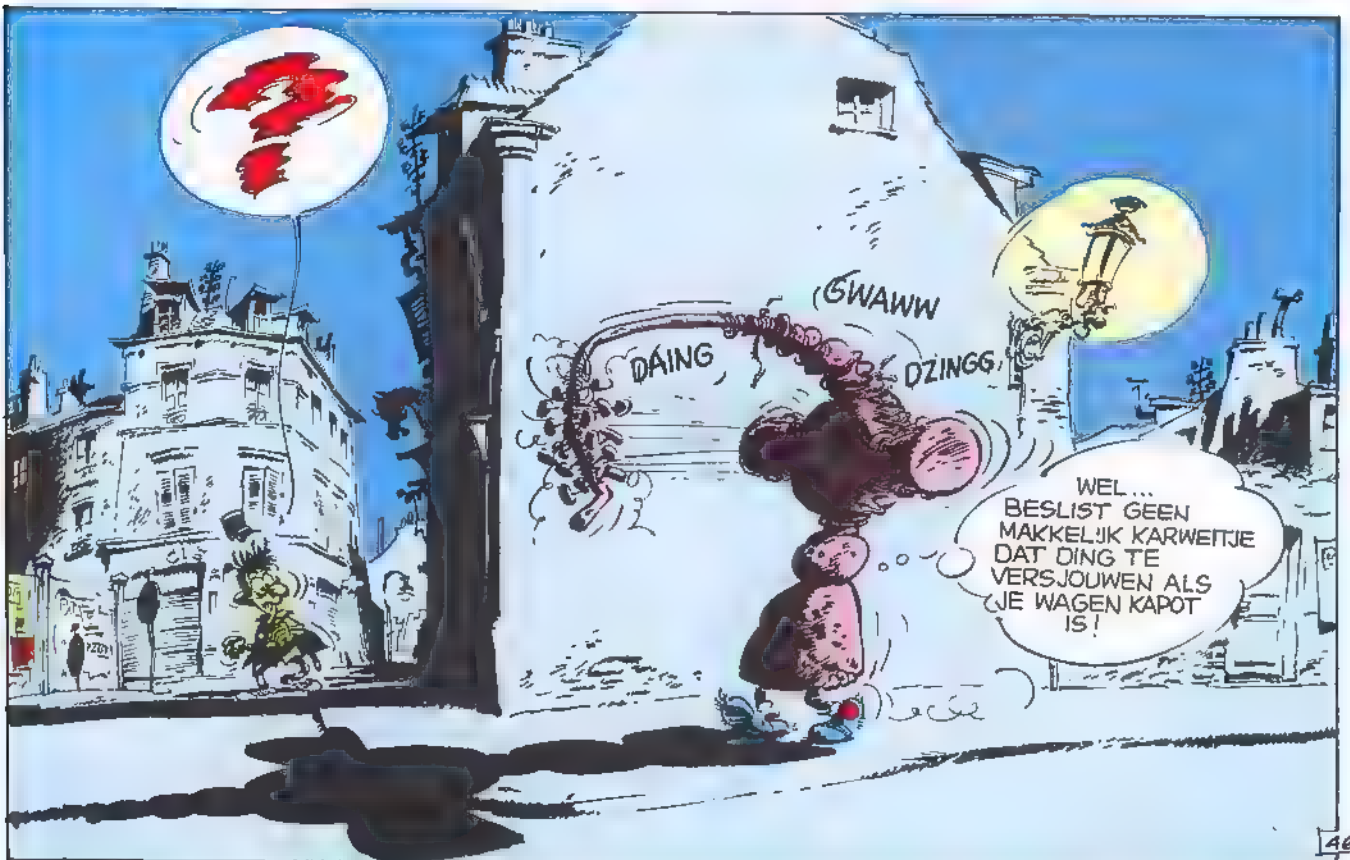
468 A

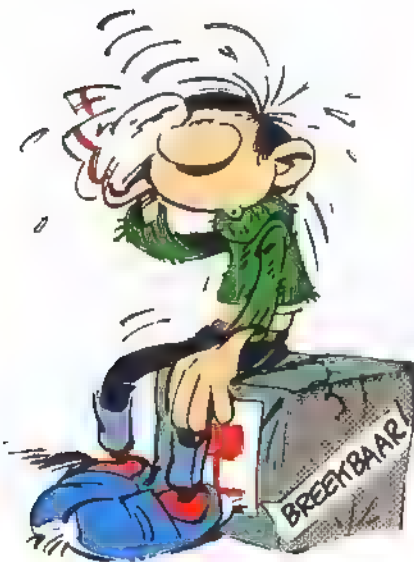
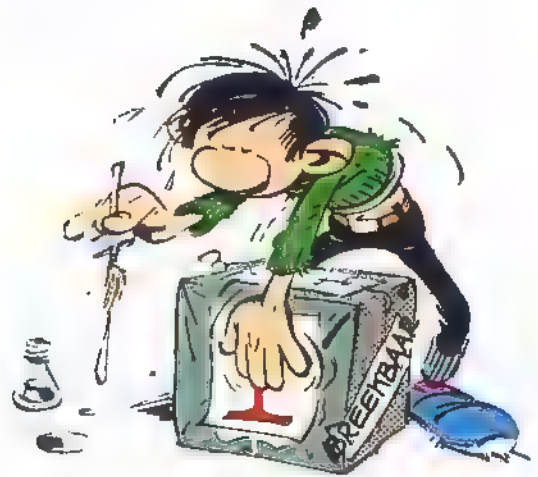
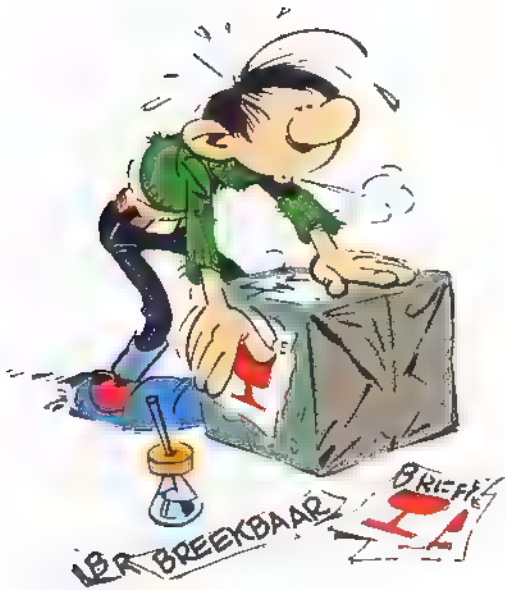
468 B

469 A

469 B

GUTTST

VAN FLATERS GESPROKEN...

DOOR Franquin

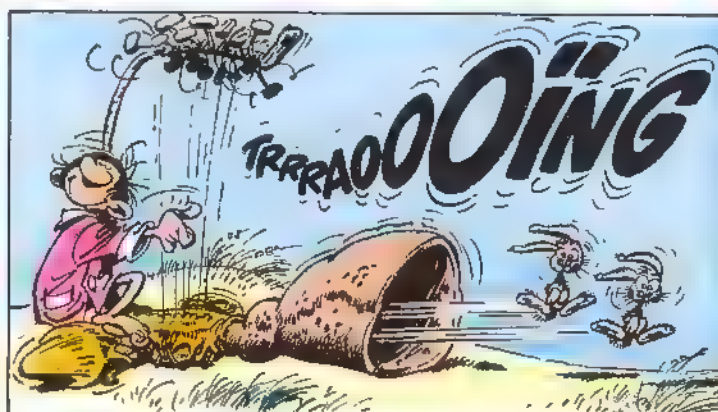
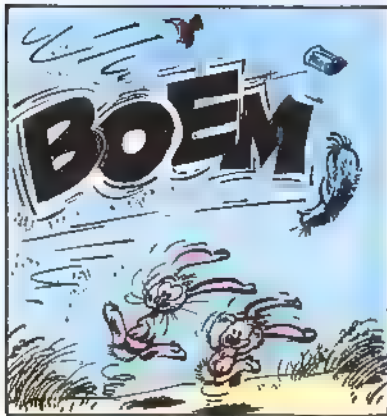

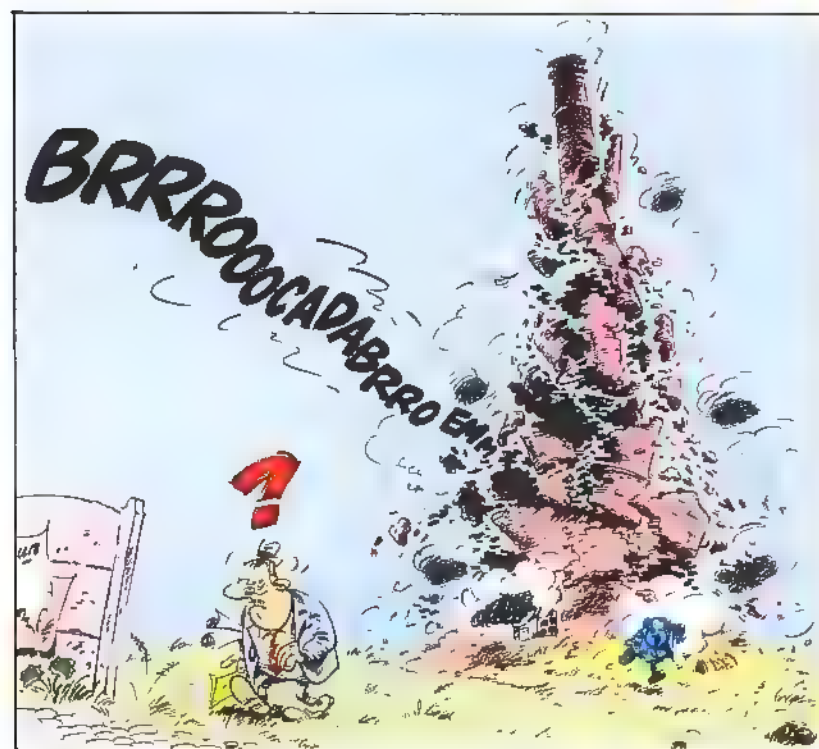
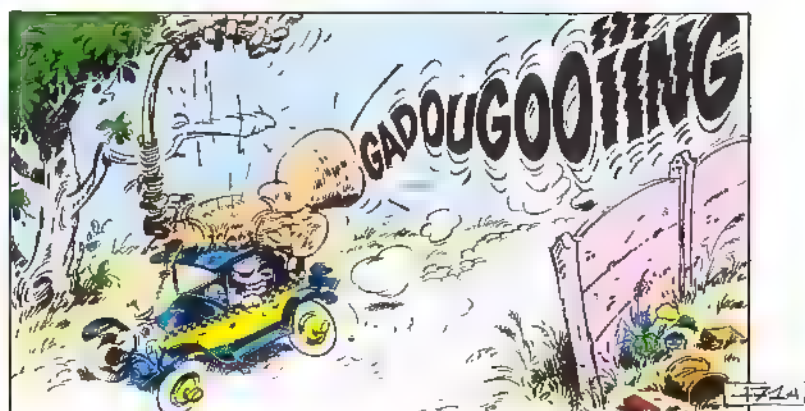
CUPIE

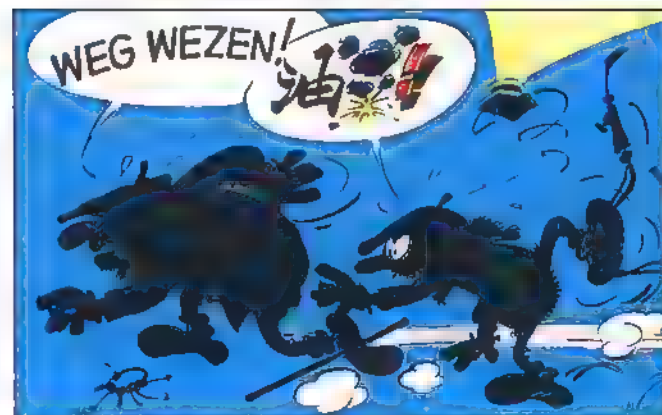
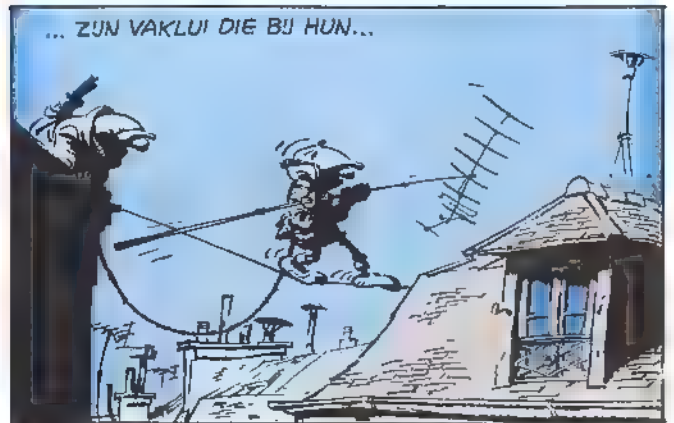
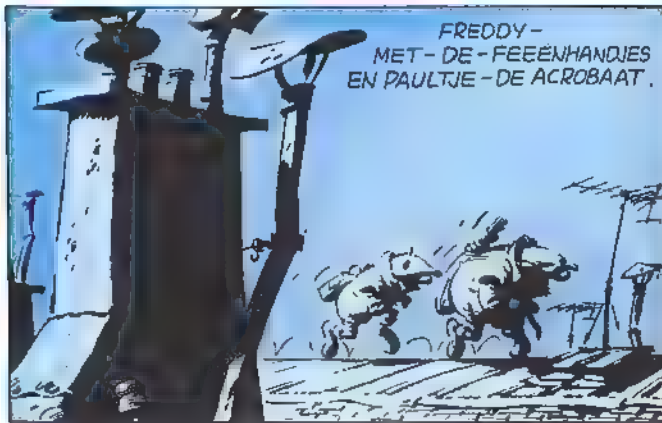
VAN FLATERS GESPROKEN...

DOOR *Franquin*

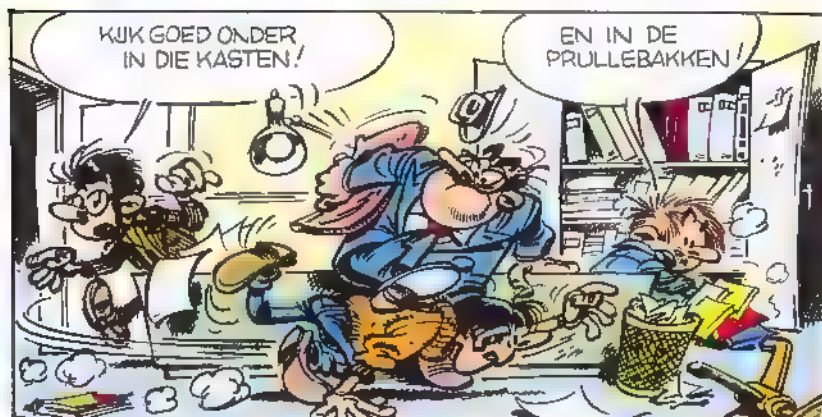
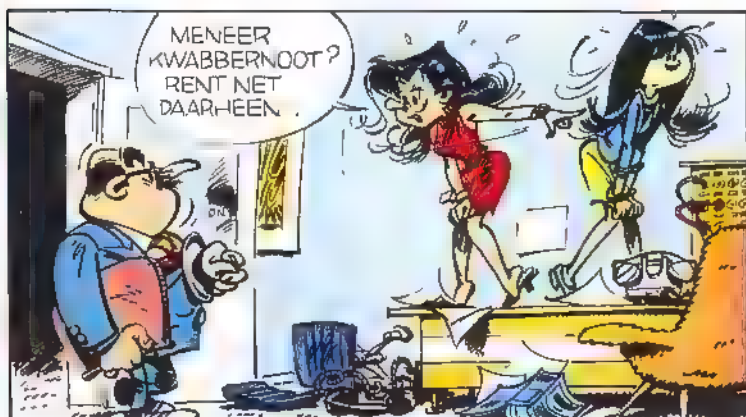
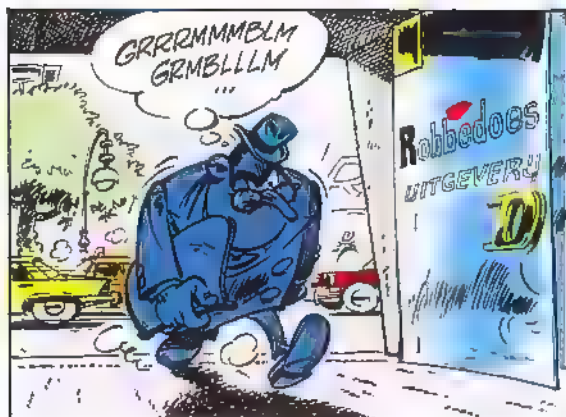

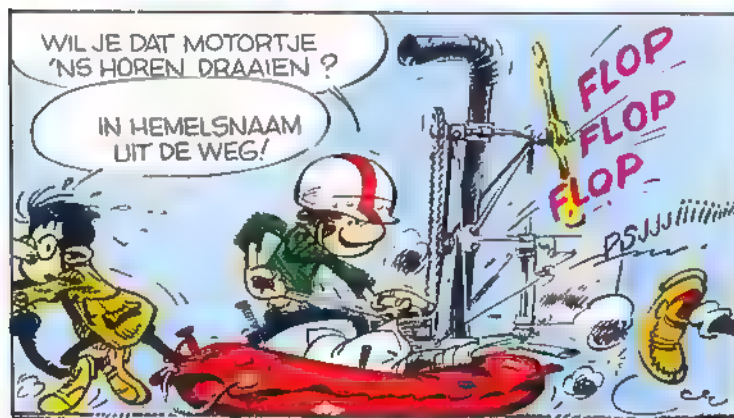
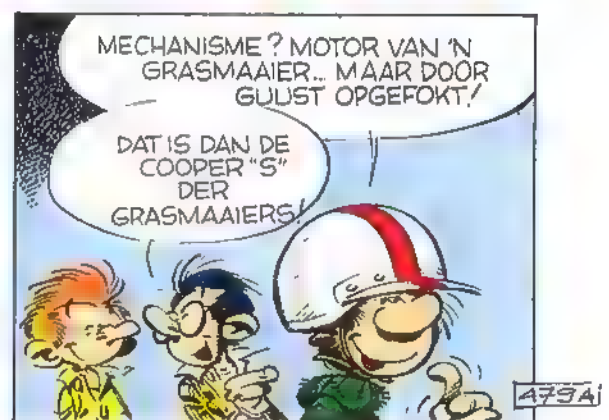

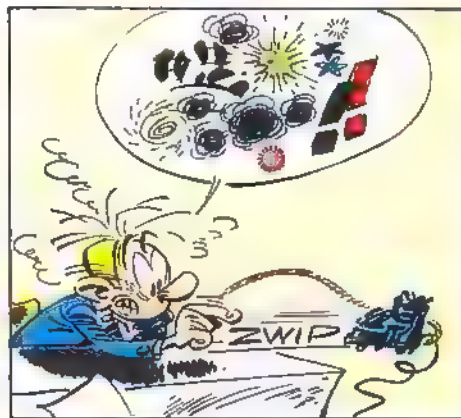
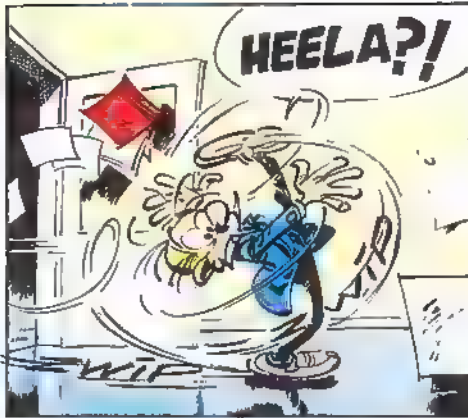
EET ZE MAAR OP!
ZIET U NIET DAT WE IN MOEILJK-
HEDEN ZITTEN? DIT IS
EEN KWESTIE VAN
LEVEN EN DOOD

JA, M'N ZENUWEN ZIJN MET ME OP DE
LOOP, MENEER DUPUIS! JA... DRIE VAN
DE VJF ENTWINTIG WITTE MUIZEN
VAN GULST ZIJN 'M GESMEERD EN
WE VINDEN OOK MAAR TWEE VAN
ZIJN VJF KATTEN TERUG...

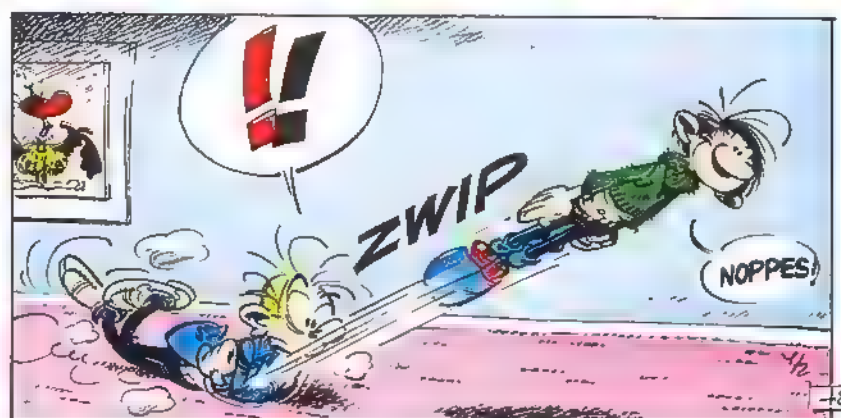
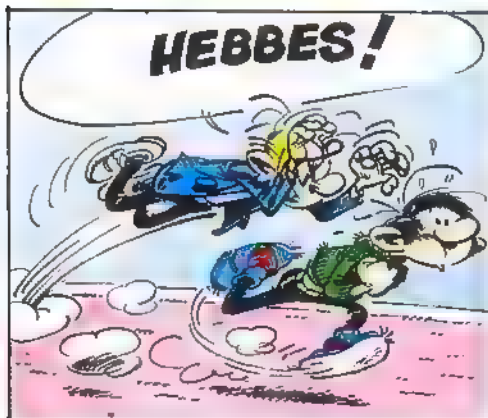
480A

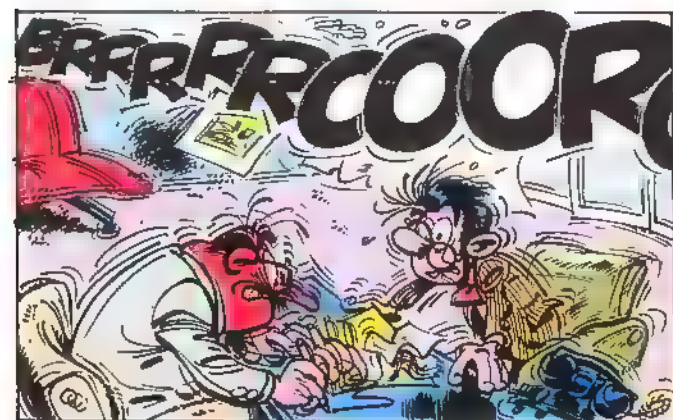
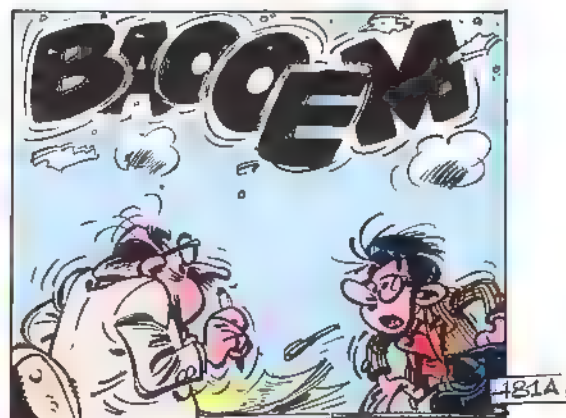
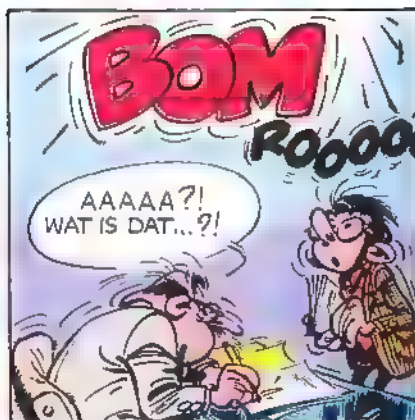
GRNNBL!
ARRRGNNN!
BRMMBL...

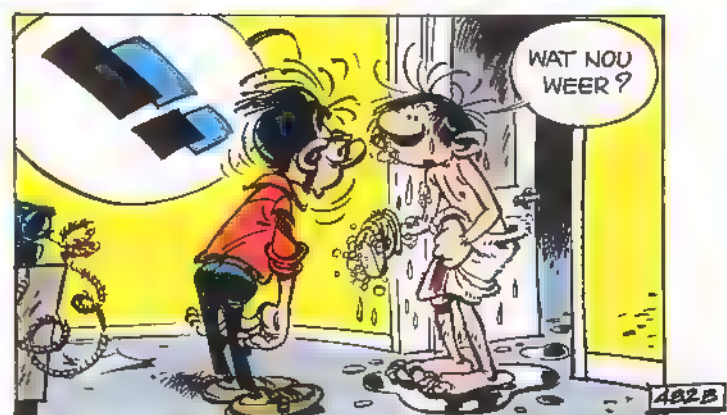
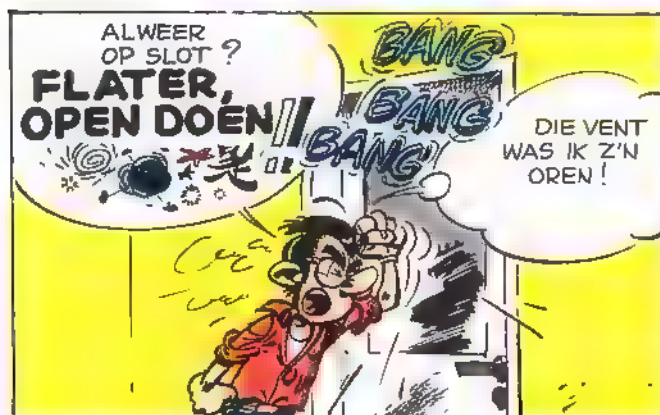
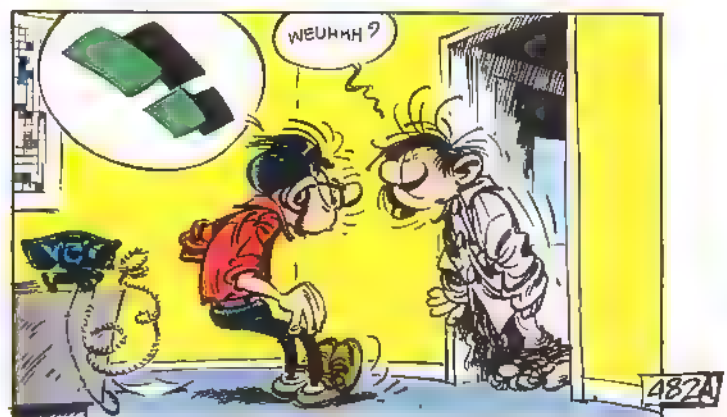
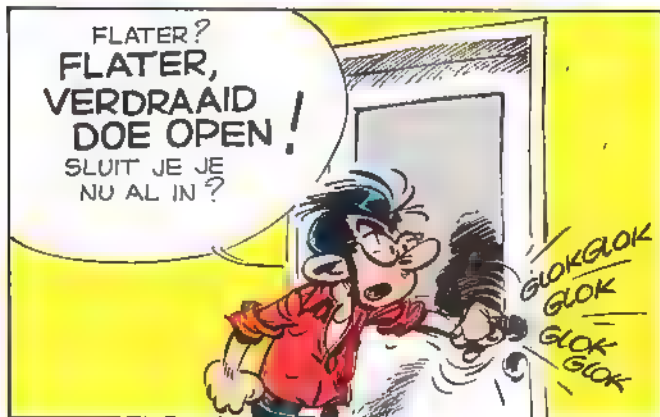

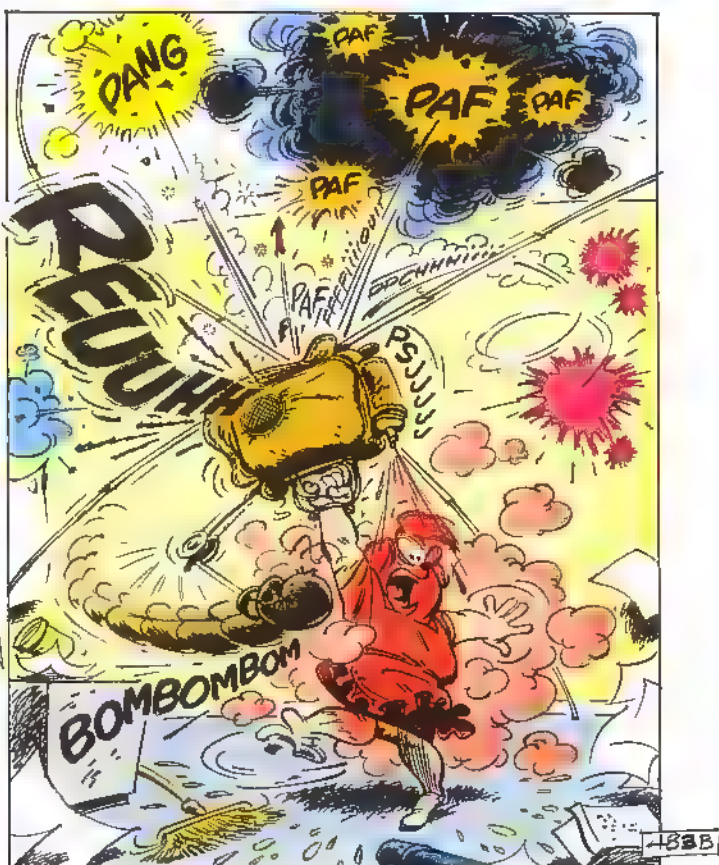
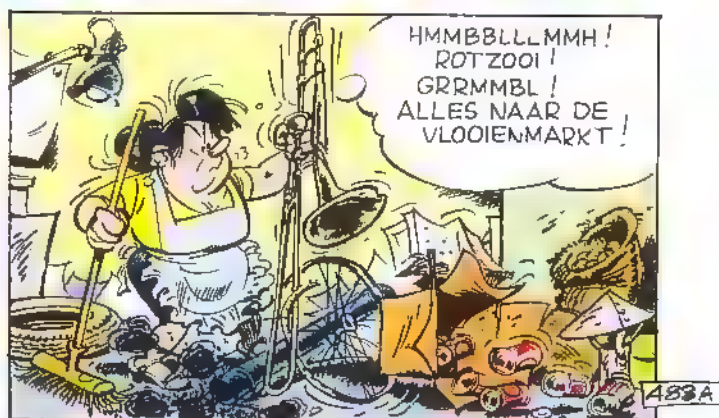
NOU MOE!

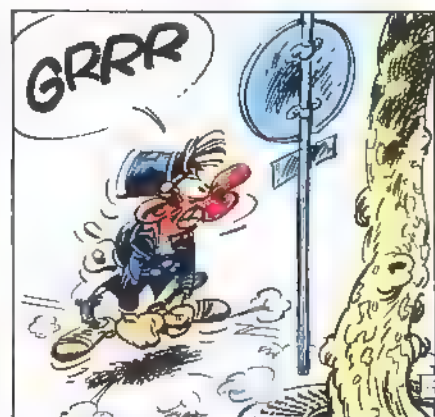
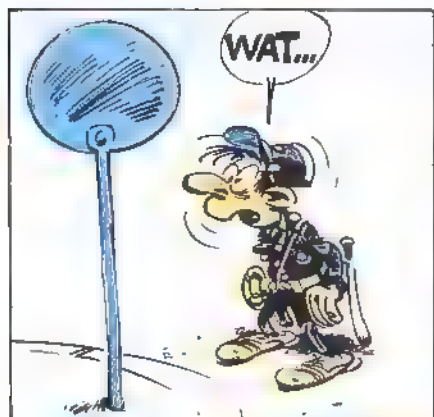
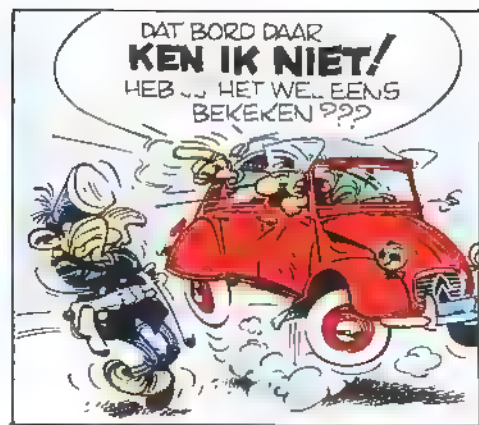

480B

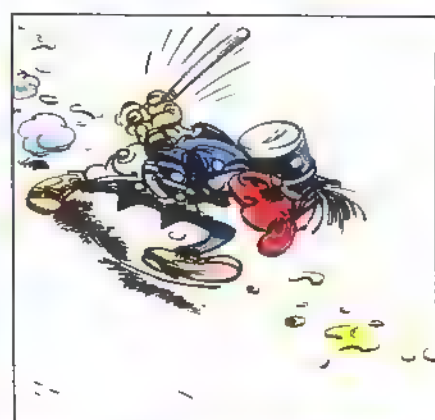
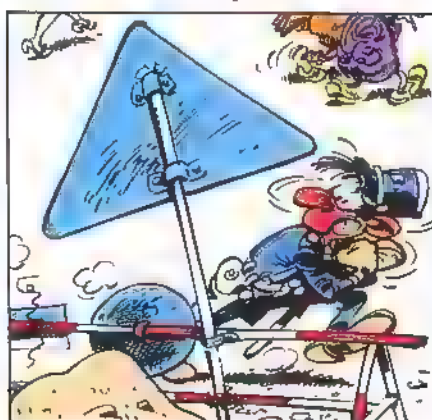
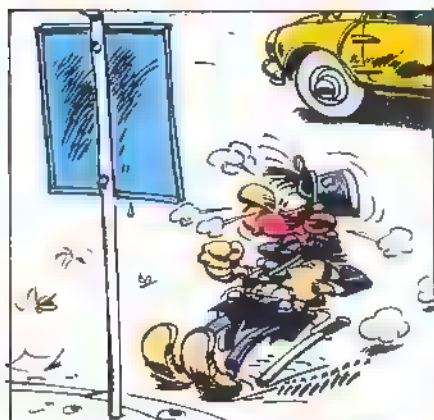

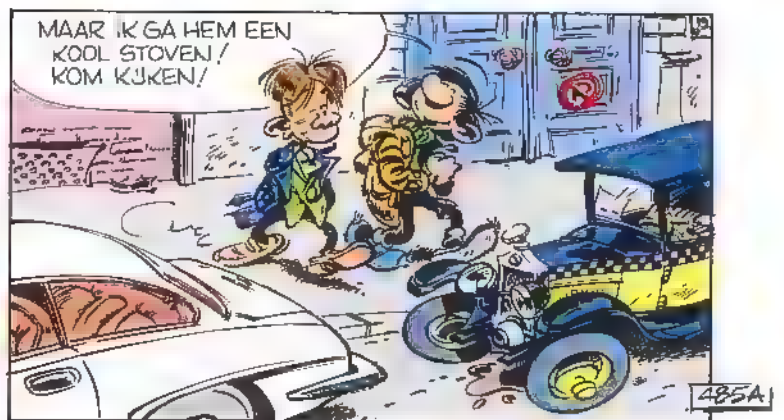
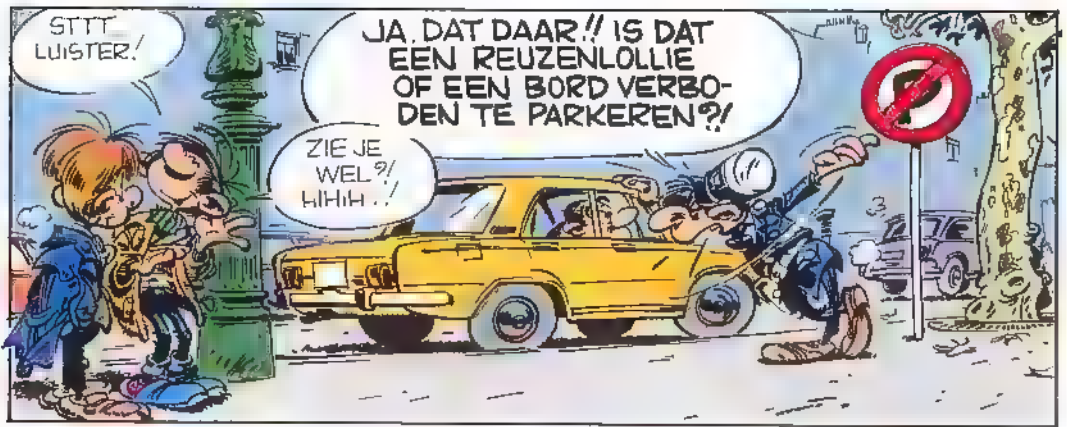

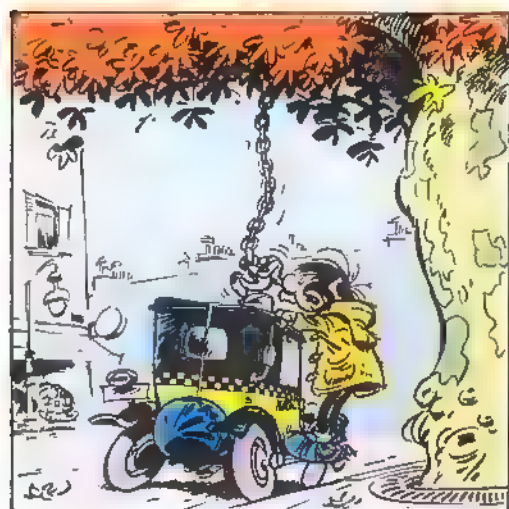
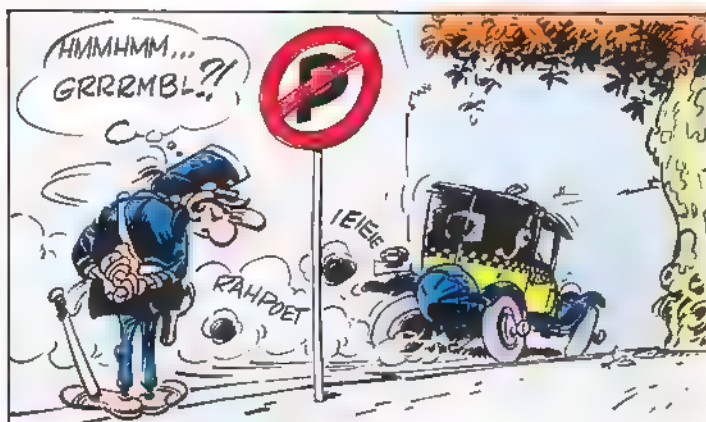
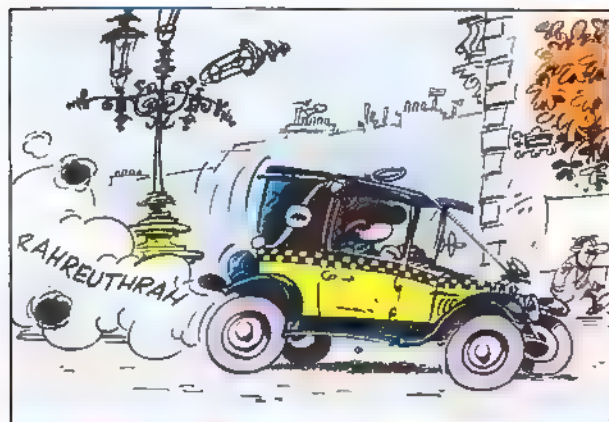

484A

484-B

DE FLATER

Je gelooft dat het allemaal 'n een flaterfoon en je wint de wagen talrijke prijzen waaronder de hele Je publiceert het artikel... één keer, de binnenkomende post dat het toch

Mijne heren,

Ik ben op uw aanraden begonnen met de bouw van een flaterfoon. Doordat ik van beroep vioolbouwer ben, sta ik wat het fabriceren van dit instrument betreft in een gunstige positie, tenminste dat dacht ik. In ieder geval was het wel 'n karwei om met de guts de stam van een Adriatische den uit te hollen, en bovendien nam het boren van klankgaten, het vernissen, het aanbrengen van sleutels op de hals en het spannen van de snaren meer tijd in beslag dan ik gedacht had. Toen het werk klaar was, vertelde mijn vriend Amati me dat ik een contrabas gebouwd had. Kan ik die voor de wedstrijd opsturen? Met de allerhartelijkste groeten.

Antonius Stradivarius,
uit Cremona.

Toen we Guust hierover peilden, zei hij, dat iedereen een grote viool kan bouwen. Een flaterfoon te bouwen is niet voor iedereen weggelegd. Uw instrument maakt dus geen enkele kans.

Geachte heren,

Kunt u mij misschien vertel-

len hoe de flaterfoon van Guust gestemd is?

George Harrison, Londen.

Volgens onze medewerker Pruiimpit, die enkele jaren lessen gevolgd heeft aan een conservatorium, zijn de snaren als volgt gestemd: fa kruis, do, do-1 en sol-3, daarna een noot die ongeveer overeenkomt met 'n la midden op het pianobord, mi mol, en verder een hoeveelheid niet te definiëren klanken die alle minder dan 27 trillingen per seconde geven. Dus lager dan de laagste pianonoot. Hierbij moet echter vermeld worden dat Pruiimpit deze metingen verrichtte op een dag dat het op de flaterfoon geregend had. Het is aan te nemen dat dit instrument bij droog weer iets anders te horen geeft. Je kunt je flaterfoon beter op eigen houtje stemmen. Je moet de snaren ook niet al te stijf spannen!

Beste Robbedoes,

Mijn mama wil onder geen voorwaarde meer hebben dat ik verderga met de bouw van mijn flaterfoon. Ze zegt dat ik de hele keuken in beslag neem en ze wil niet dat ik haar zeemleer verniel. Ik wilde die alleen maar over

een oud gietijzeren kacheltje spannen. Ik kreeg een flinke draai om m'n oren toen ze al dat roet in de kasten zag liggen. Bovendien gritst ze me telkens de koorden van het zonnescherm uit de vingers. En die bezemstelen, die ik voor de hals wilde gebruiken, zijn met geen mogelijkheid krom te krijgen. Ze breken om de haverklap. Verder hebben we een vervelende buurman die telkens tegen de muur klopt als ik aan het hameren ben. En net zei mama tegen mij dat ze Robbedoes, als dat zo met die flaterfoon doorgaat, nooit meer wil kopen. Wat moet ik nu doen?

Jantje Klunzerd, Uithuizen.

Doe maar liever wat je mama zegt, Jantje. Dat lijkt me het beste voor iedereen.

Heren,

U moet er niet al te verbaasd over staan als de ouders van uw lezers er de voorkeur aan geven naar uw concurrent over te lopen. Die komen tenminste niet op het idiote idee om hun lezers stompzinige en volkomen onbruikbare instrumenten te laten maken waarmee ze nog vreemde wagens kunnen verdienen, waaraan die jonge luitjes toch

FOONZAAK

koud kunstje is. Je schrijft : maak van Guust, of een van de andere mikmak uit het bureau van Guust. twee keer... en ineens merk je aan niet zo eenvoudig is. Lees zelf maar :

geen steek hebben omdat ze nog niet eens een rijbewijs kunnen hebben. En wie heeft er bovendien ooit van een instrument gehoord waarvoor je zeemleer, potkachtjes en gebroken bezemstelen nodig hebt? Ik hoop dat u deze brief onverkort in uw blad wilt plaatsen en in die hoop teken ik met de meeste enz. enz.

Mevr. Klunzerd, Uithuizen.

Natuurlijk, mevrouw! En ook voor u onze meeste enz. enz.

Heren,

Mij is ter ore gekomen dat u de verantwoordelijke personen bent voor het lawaai dat op het ogenblik ten huize van mijn buurlieden heerst. Ik waarschuw u dat, wanneer Jantje ermee doorgaat door middel van zijn oorverdovend lawaai reclame te maken voor uw blad, ik mij in verbinding zal stellen met de overkoepelende commissie der Jeugdpers... en dat zal u een lieve duut kosten!

Kolonel Vitjes, Uithuizen.

Wij hebben een beter voorstel. Waarom bouwt u zelf geen flaterfoon? U hebt er slechts een potkachtje, zeemleer, wat bezemstelen en rolgordijnkoord

voor nodig. U maakt kans op schitterende prijzen. Waarom zou u de commissie der Jeugdpers deze hint bezorgen? Zij zouden u de prijs kunnen afsnoepen.

Heren,

Ik stel het ten zeerste op prijs u door middel van deze brief te bedanken voor het uitstekende initiatief dat u enige tijd geleden genomen hebt. Dank zij u werd de op sterven liggende glasindustrie weer nieuw leven ingeblazen. Wij kunnen er bij u niet genoeg op aandringen dit loffelijke initiatief ten volle uit te putten. Want daardoor begint er weer muziek in onze bedrijfstak te komen. Met de grootste blijken van hoogachting,

W. Glaasjes,

President-directeur-generaal
der Nationale Glasfabrieken.

Het doet ons genoegen te mogen constateren dat er ook nog tevreden mensen op aarde rondlopen. Verder willen we iedereen, die zijn deelnemingsformulier nog niet heeft opgestuurd, zeggen dat het nu definitief te laat is om nog te beginnen. Wij houden je op de hoogte van het verloop van deze zaak.

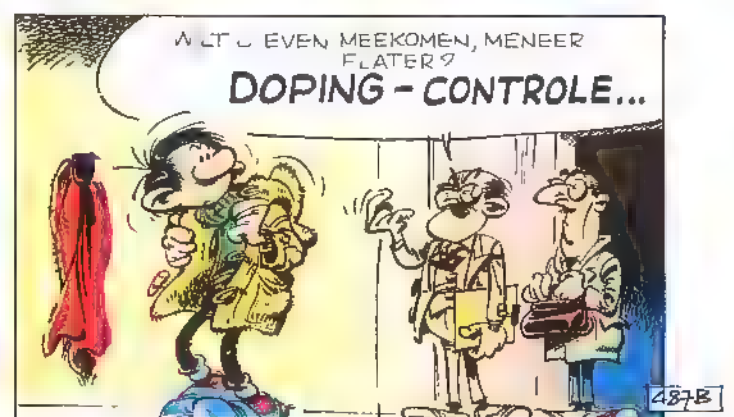
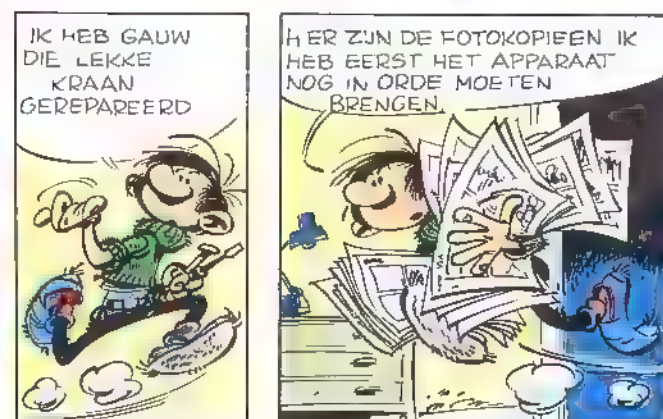

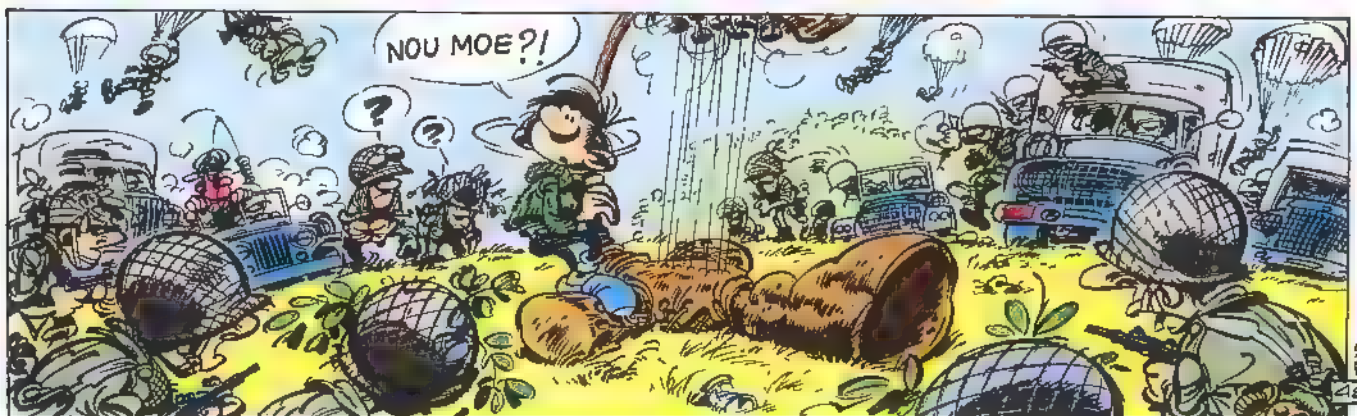
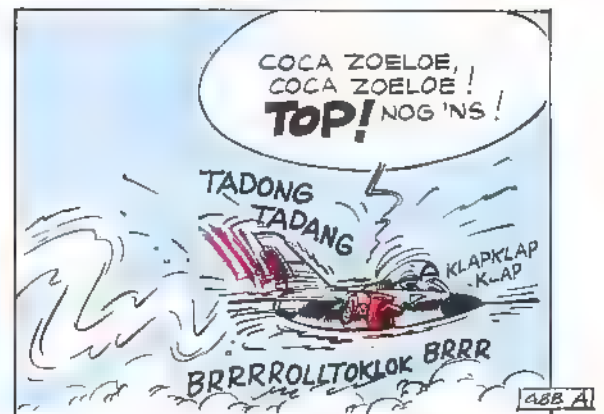
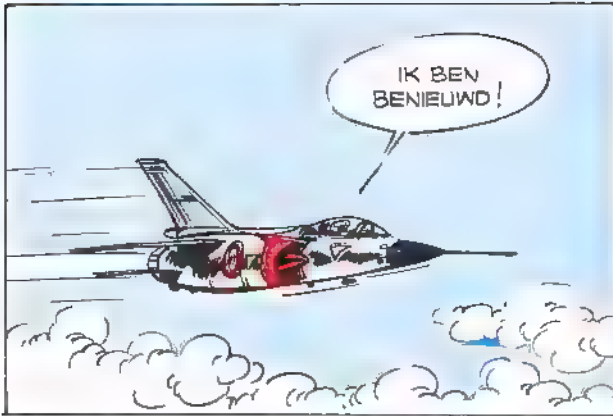
Een boodschap van Hendrik Affiesje

De tekst, die jullie hieronder te lezen krijgen, is opgesteld na een motiveringsstudie waaraan Guust spontaan zijn medewerking heeft verleend. Zoals jullie weten is hij het prototype van de doorsnee gemiddelde lezer van Robbedoes en omdat onderstaande advertentie Guust buitengewoon bevalen is, zien wij niet goed in waarom zij dat jullie ook niet zou doen. Neem dus de daarin verwerkte goede raad van harte. Het is voor jullie bestwil — en voor de adverteerder — dat wij hem opstellen.

Knip de gratis zegel bovenaan deze bladzijde zorgvuldig uit! Hij is 5 punten waard! met 100 punten (waarvan 25 gratis) krijg je een van die schitterende Mini-Auto modellen die je worden aangeboden door THOMY (mayonaise en mosterd) en TROTT (vurrukkulluke fruitcakes). Tegen inruil van deze punten en bijbetaling van slechts 20 F krijg je deze mini-auto's, geheel uitgevoerd in metaal en voorzien van verwisselbare rubberbanden! Door de Oldtimer-modellen leer je spelenderwijze de geschiedenis van automobielen en in de hedendaagse modellen vind je leringe en de vermaak! Cultuur en techniek gaan hand in hand door mini-autoland! Leve Trott! Leve Thomy!

Hendrik Affiesje.

WAT ER EIGENLIJK PRECIES GEBEURD IS?
WEL... HAHAA! HJ WLD E TEGELJERTJO ZIJN
FLATERFOON EN EEN DENNEBOOM VERVOEREN,
MAAR... HIHI!

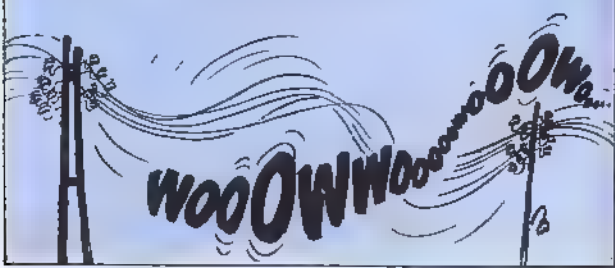

... TOEN HJ DOOR EEN
KUIL REED, KIETELDEN DE TAKKEN
VAN DE DENNEBOOM DE SNAREN VAN
VAN DAT MONSTER... HOHO! HOHOHO!
NET TOEN HJ ONDER EEN TELEFOON-
MAST MOEST DOORRUDEN... HAH!
HAAAA! TOEN HOORDEN WE ...

489A

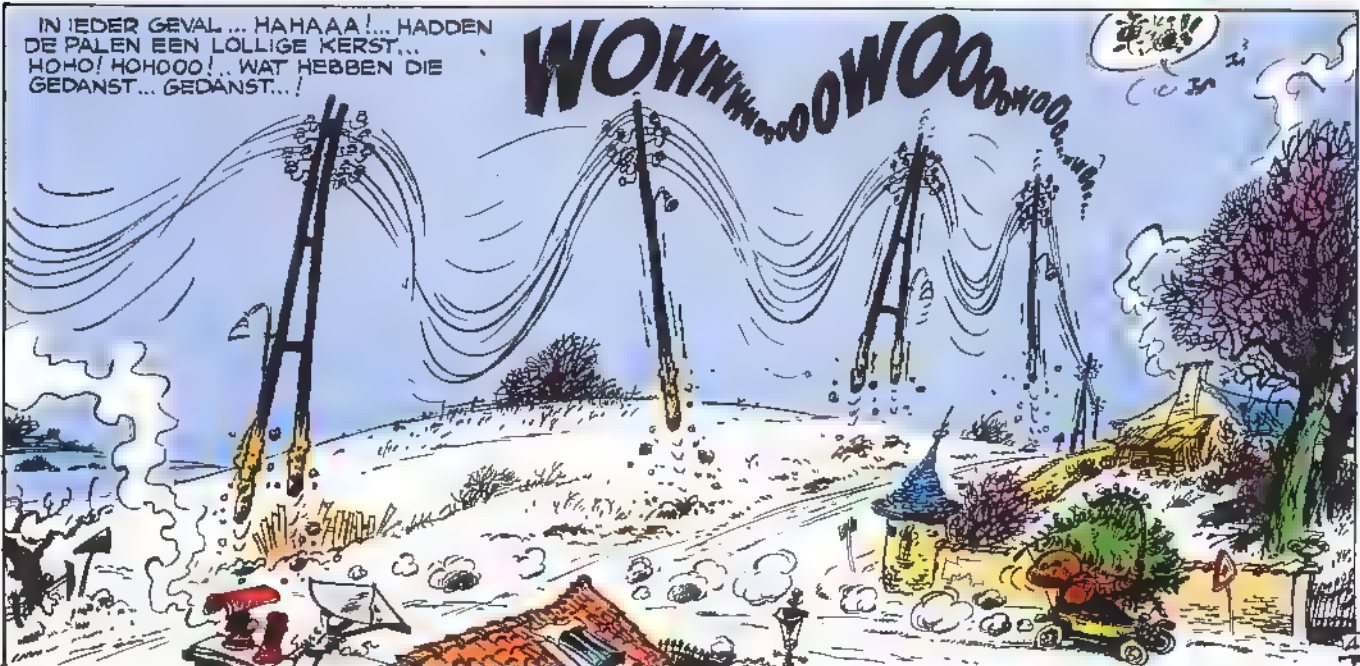
... EN TOEN... HIHIHI!... BEGONNEN DE DRADEN
DARBOVEN TE TRILLEN... NET EEN GROTE GOLF
DIE HOE LANGER HOE STERKER WERD ...

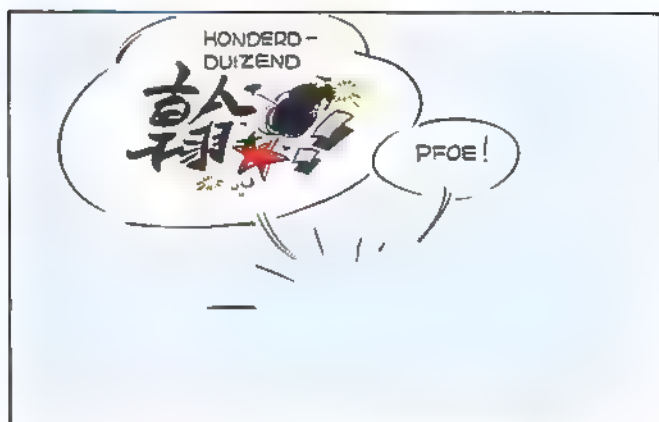
... EN IEDEREEN DIE NET ZIJN BESTE KERSTWENSEN
DOORTELEFONEERDE VROEG ZICH AF WAT ER MET
DIE ... LUN AAN DE HAND
WAS

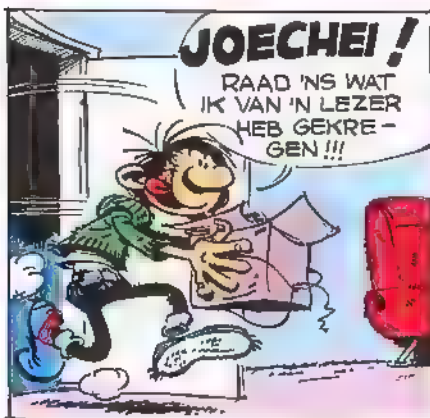
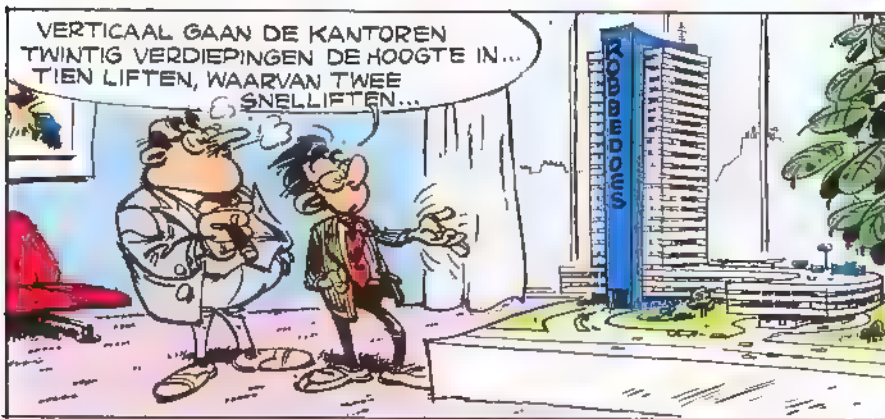

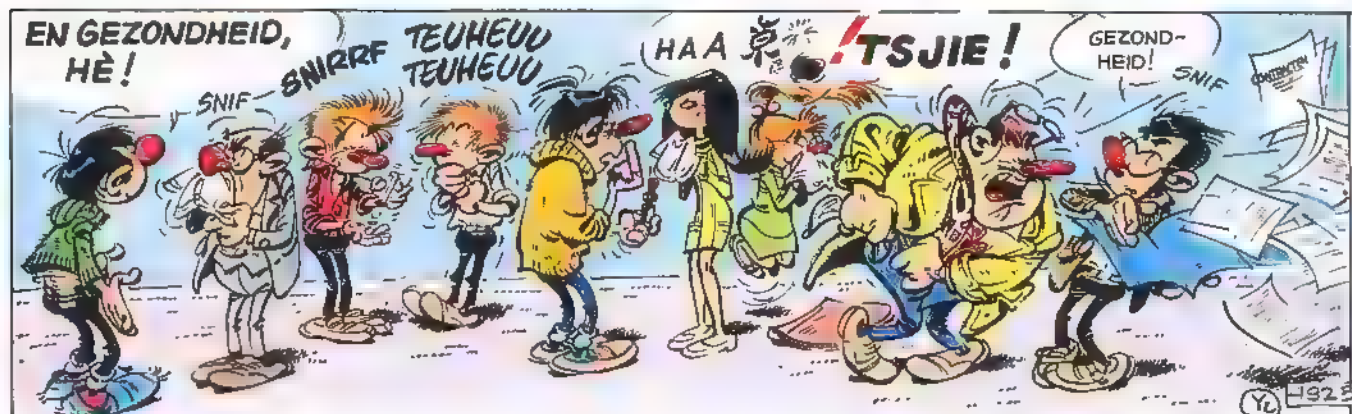
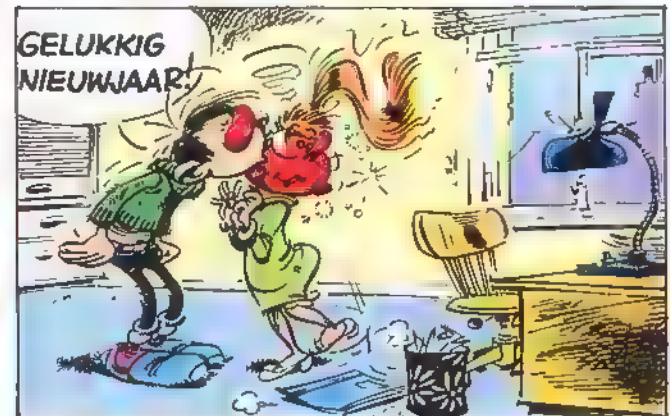
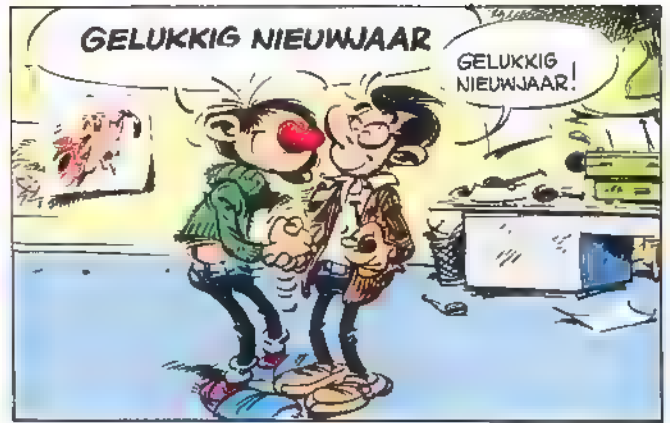
IN IEDER GEVAL... HAHAAA!... HADDEN
DE PALEN EEN LOLLIGE KERST...
HOHO! HOHOHO!... WAT HEBBEN DIE
GEDANST... GEDANST...!

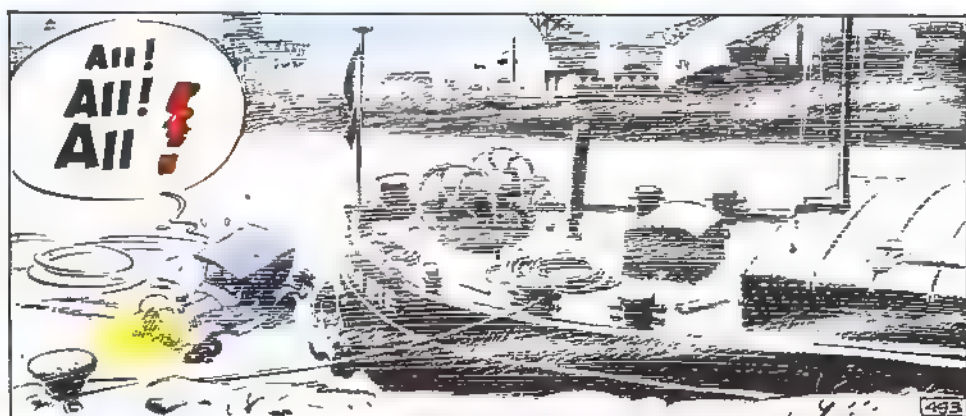
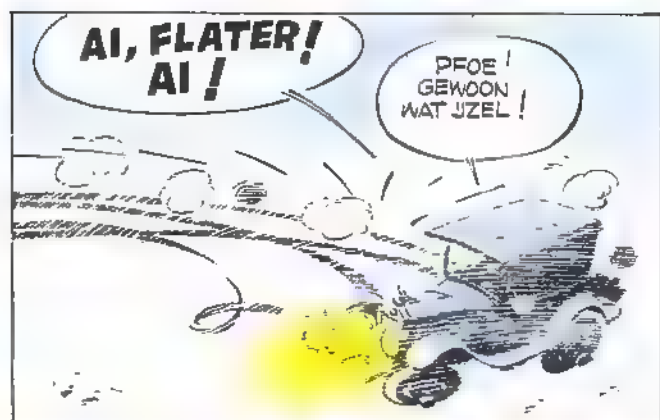

489B

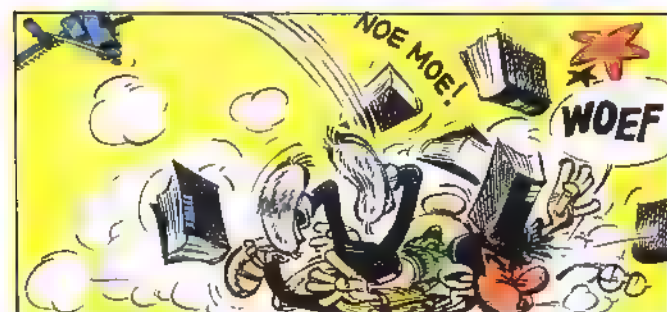

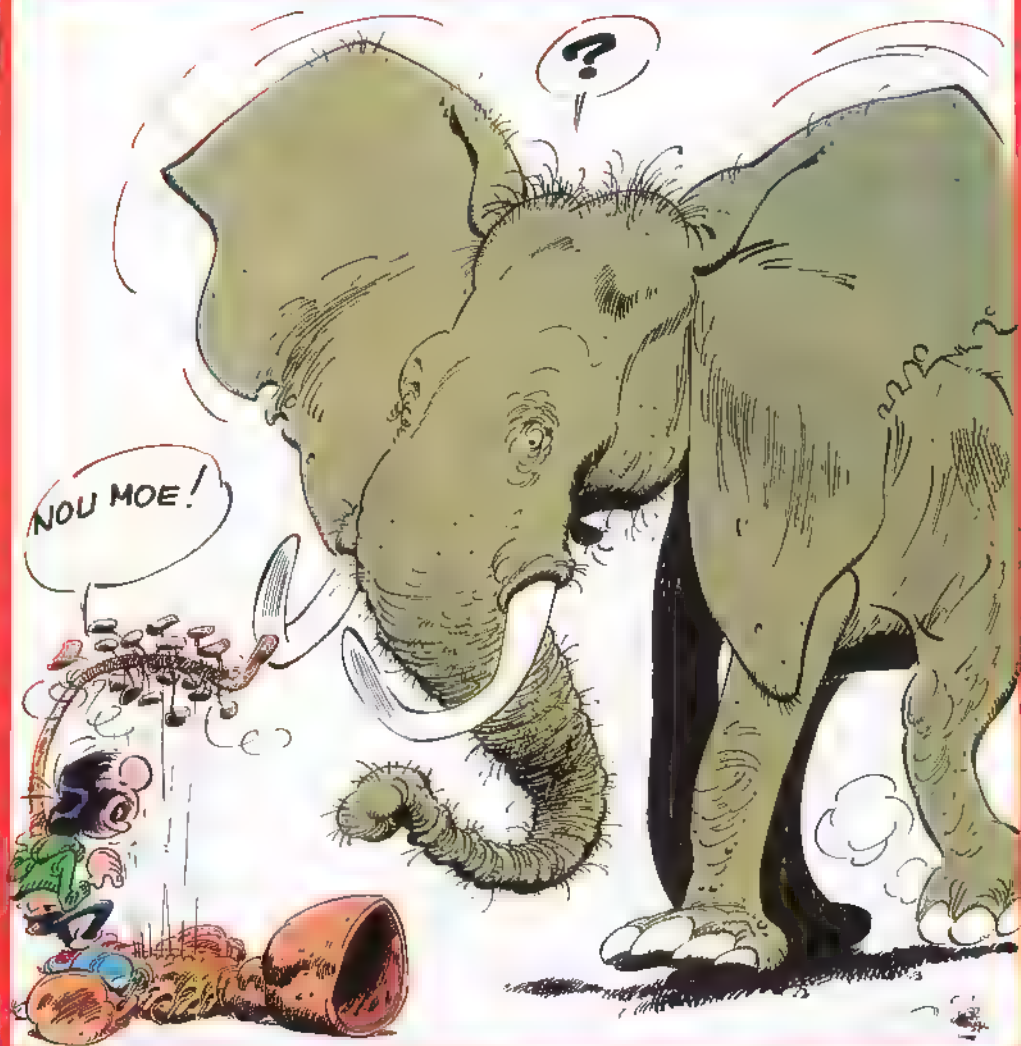

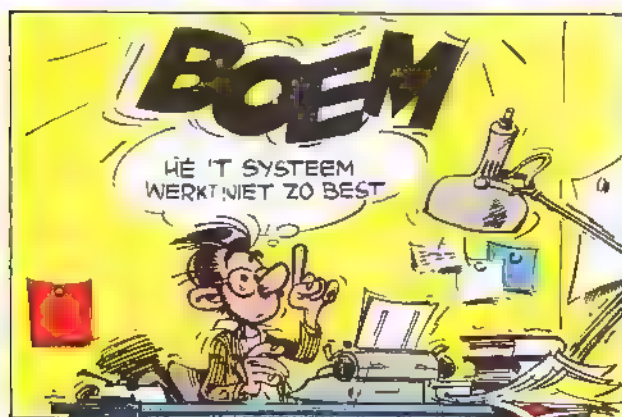
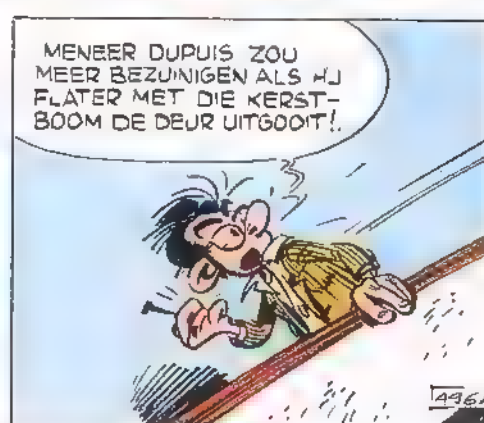

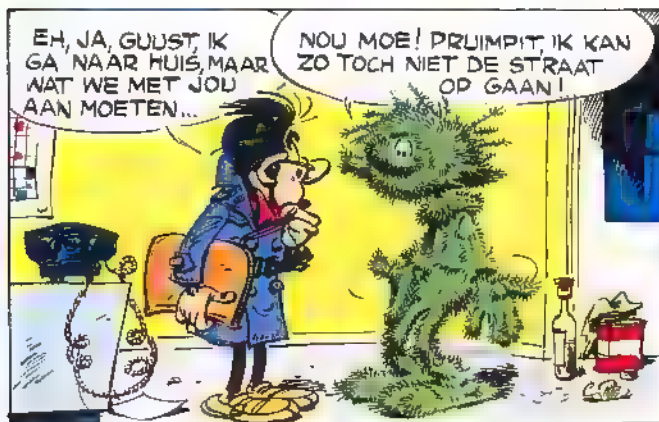

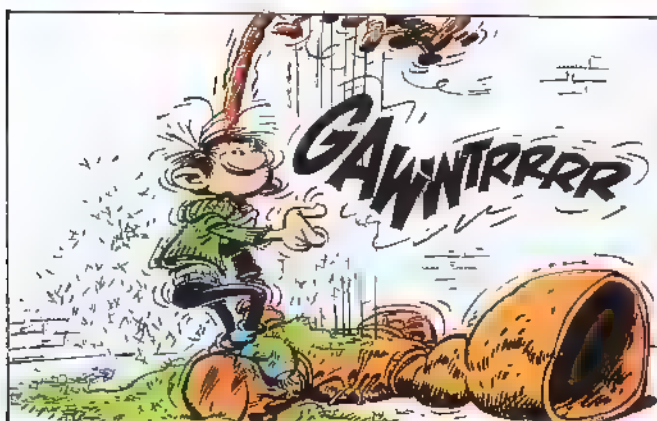
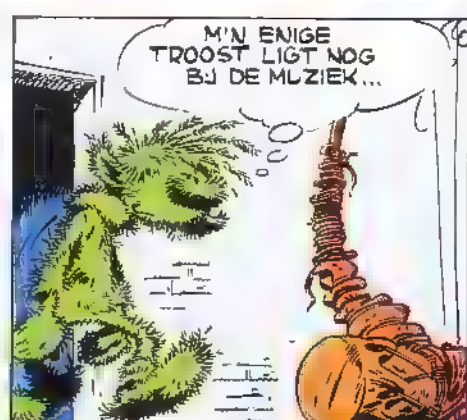
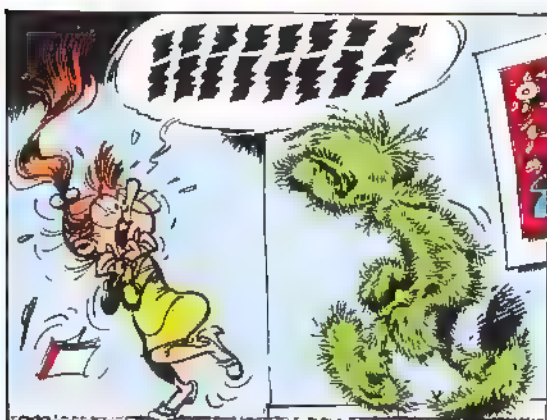

TROOOEMFFW

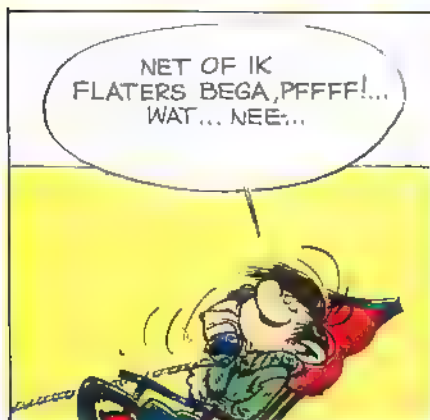
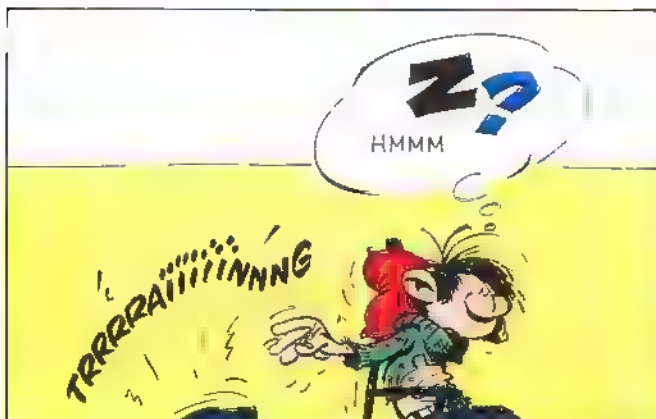
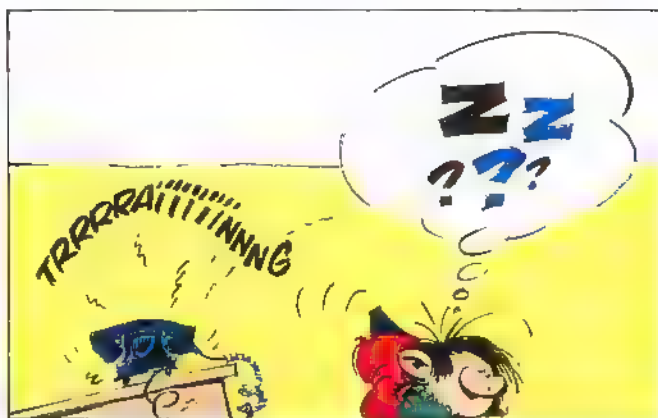

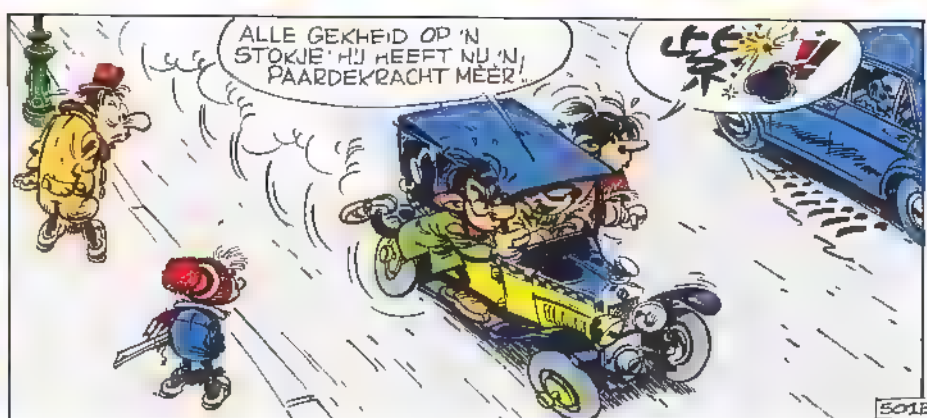
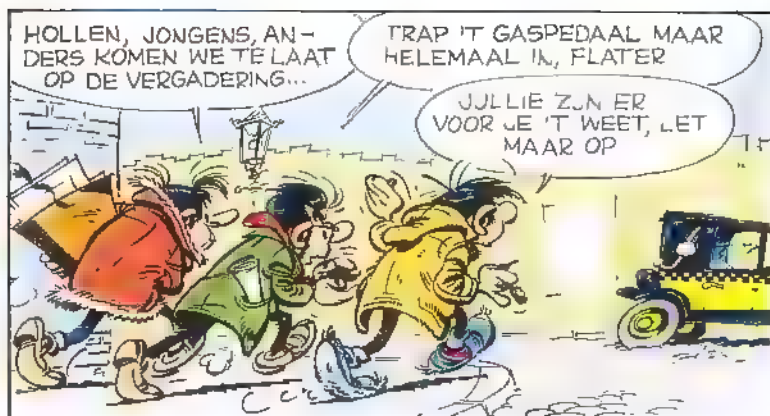

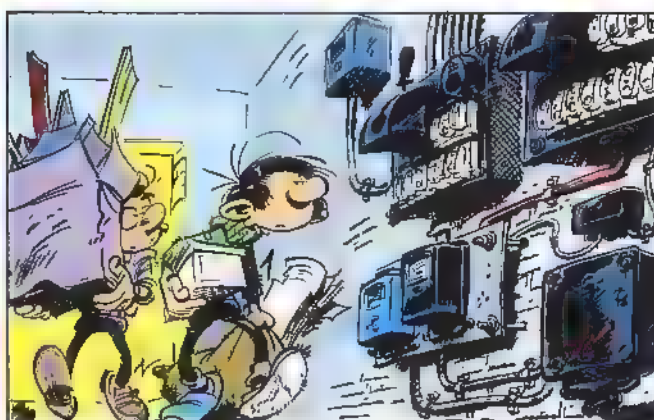
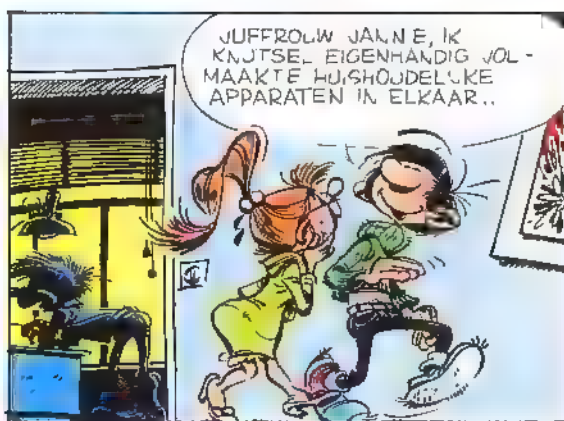

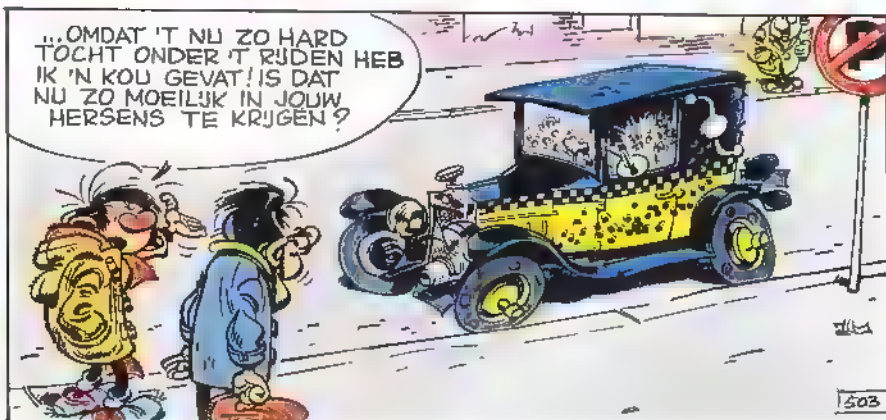
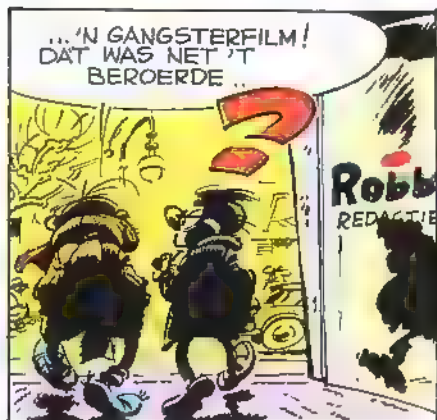
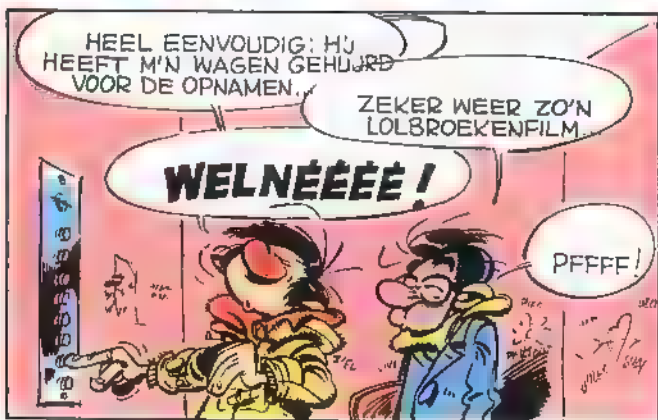
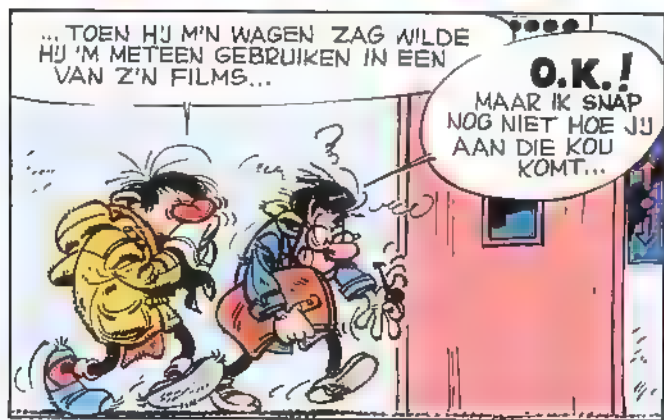
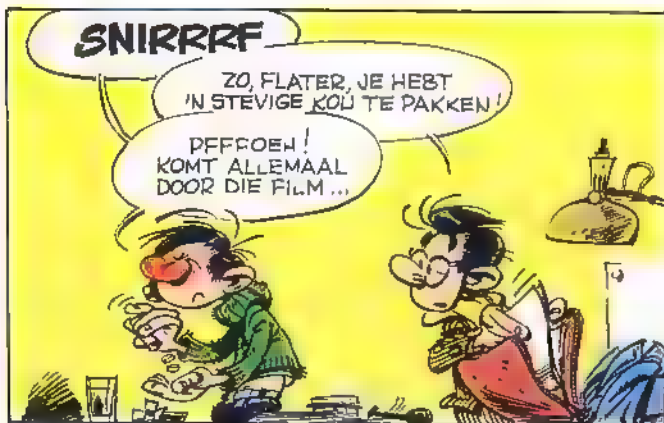

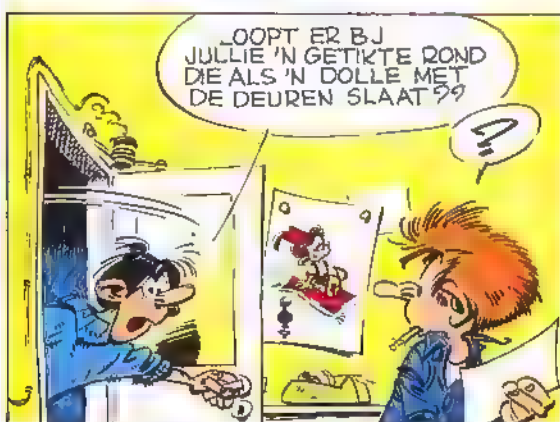
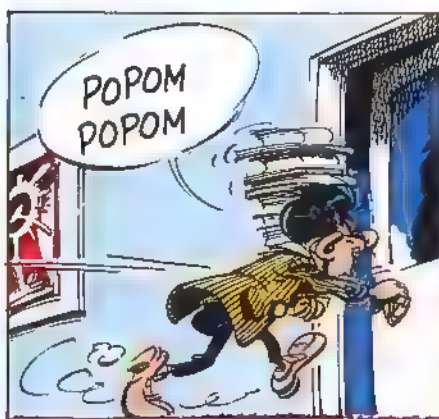

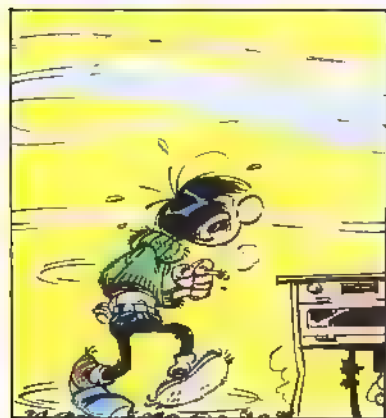

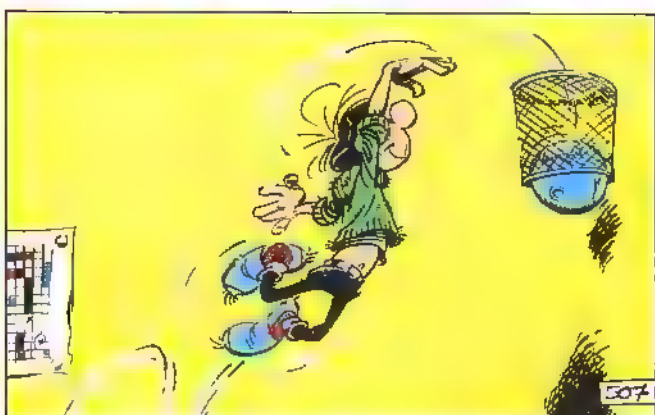
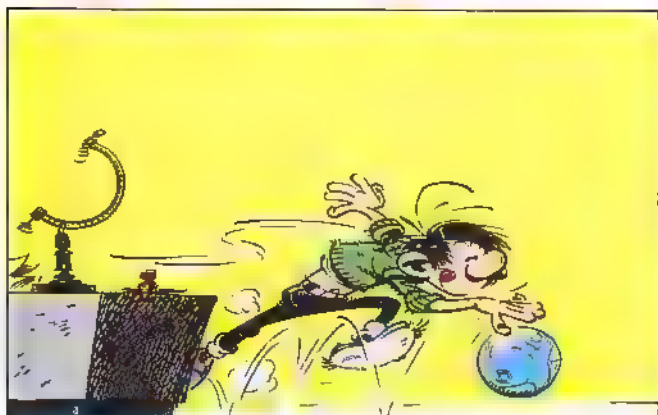

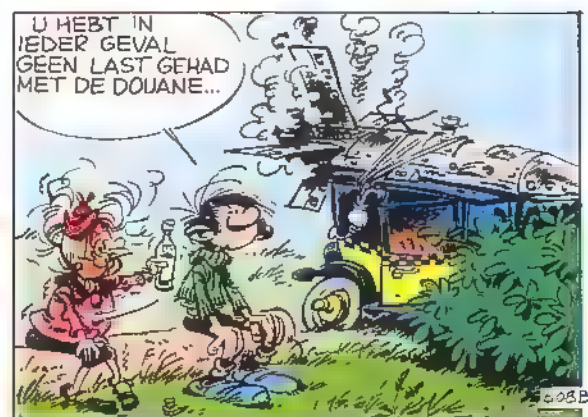
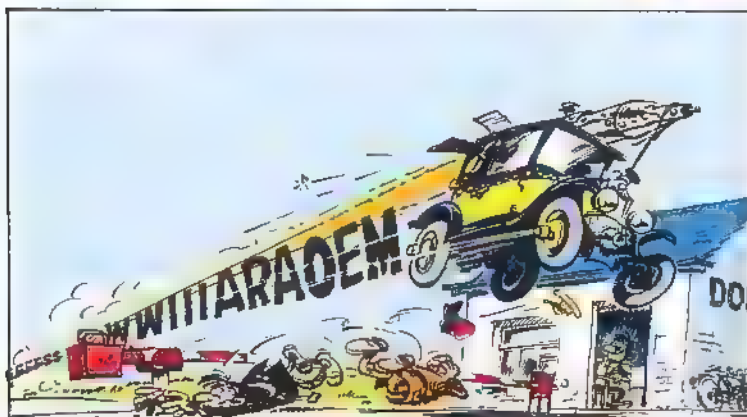
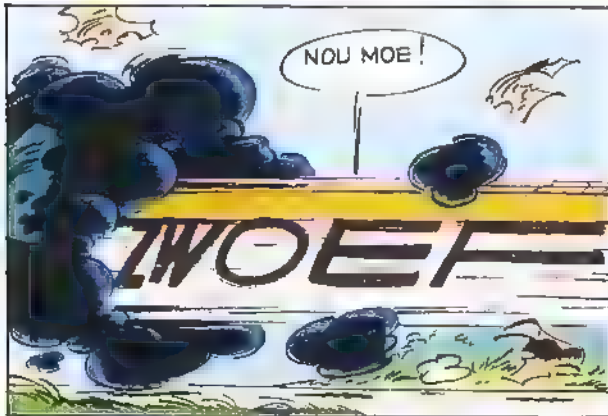
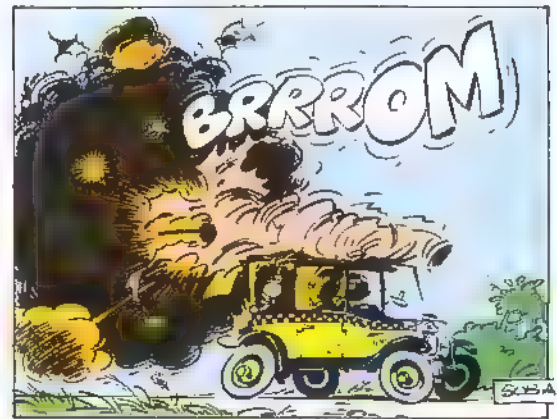
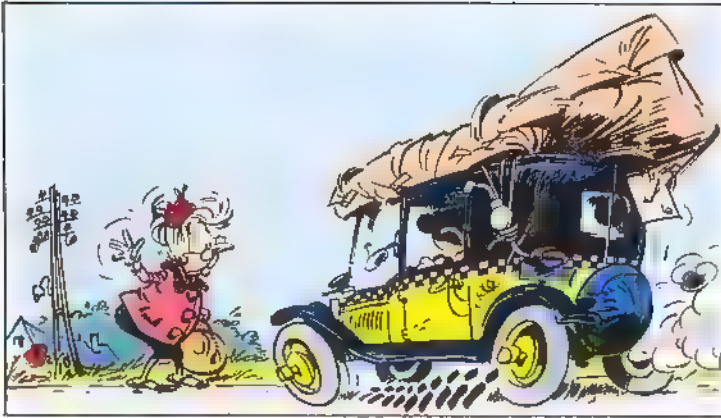

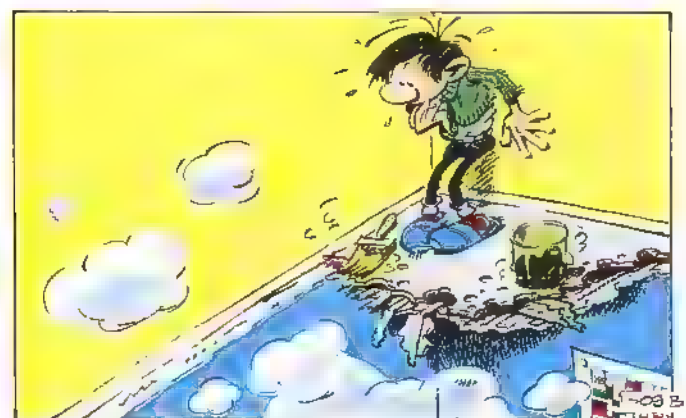
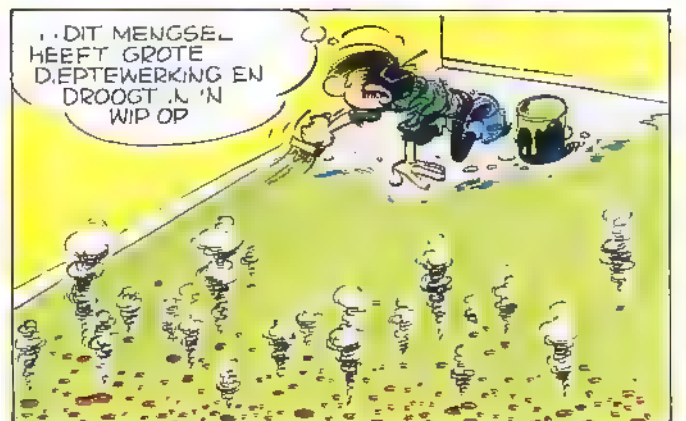
505A

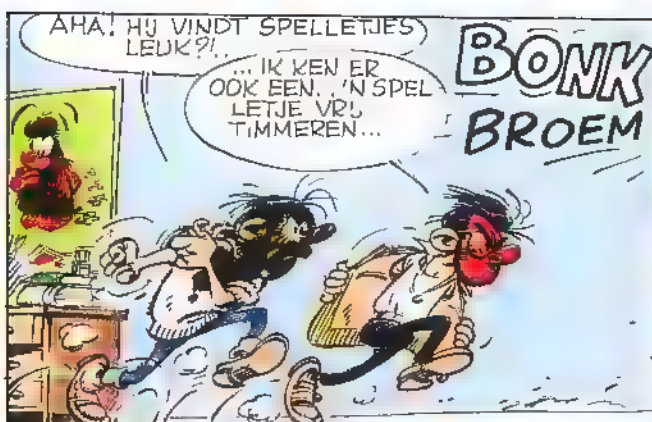
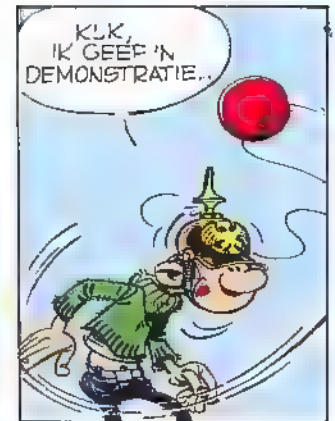
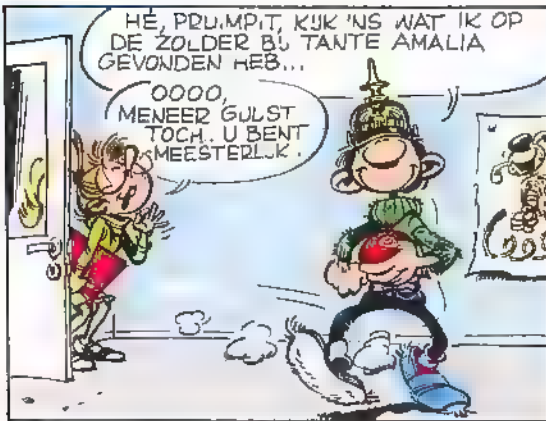
505B

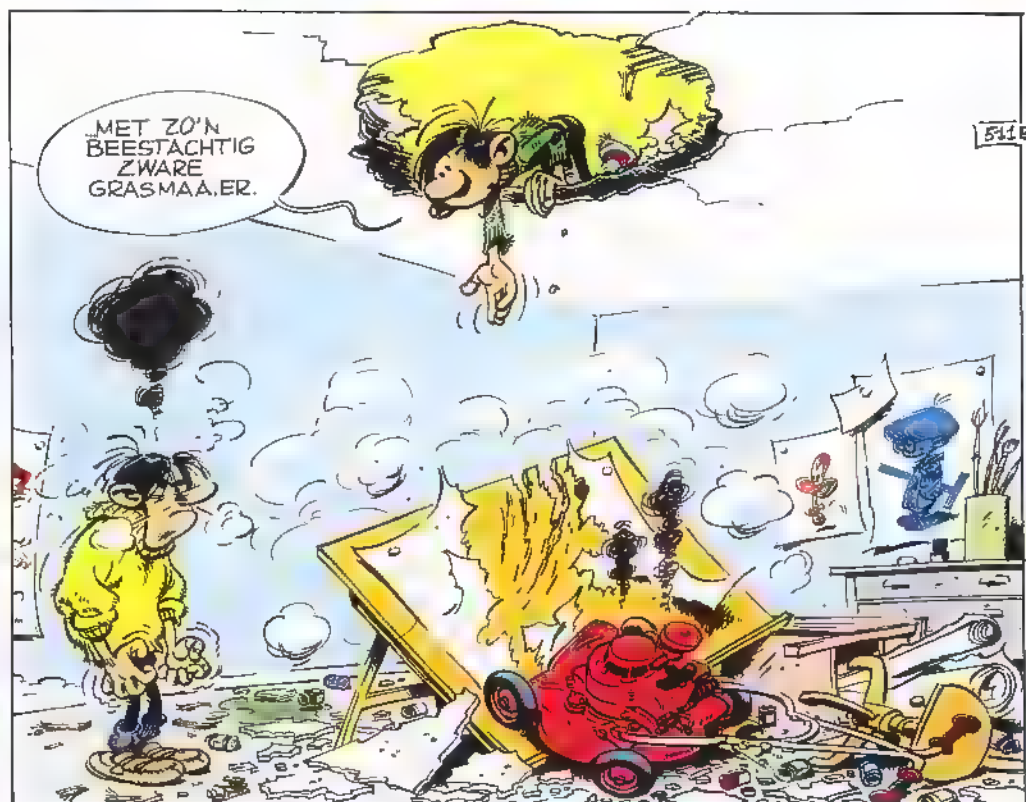

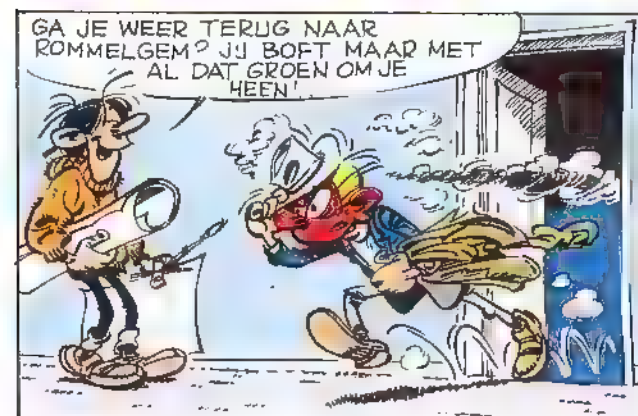

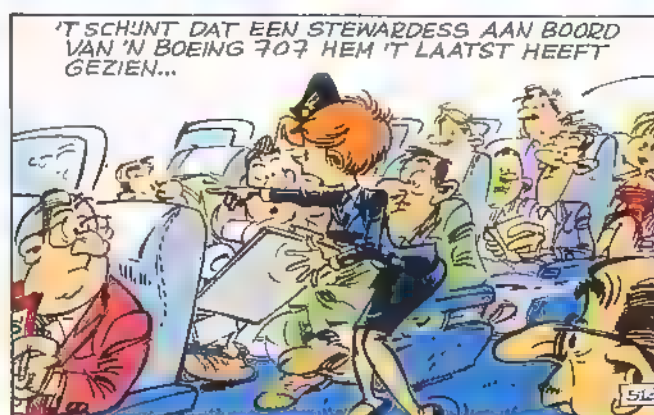
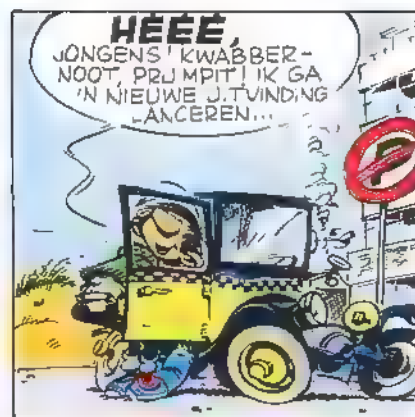

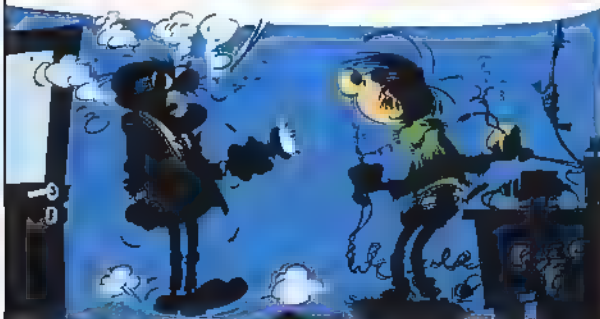

DEZE STROOMSTORING IS DE DRUPPEL DIE 'T KRUIT LAAT ONTPLOFFEN... EH... IK BEDOEL DE VONK DIE DE EMMER DOET OVERLOPEN! IK VERBOD JE TEN STRENGSTE OOK NOG MAAR EEN

TOESTEL TE GEBRUIKEN DAT STROOM VERBRUIKT !!

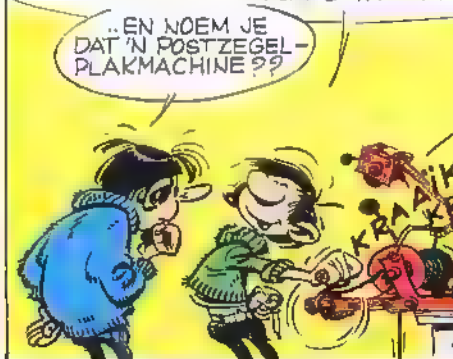
OEIOE, OEIOE! PFEOE! NU, JE KUNT JE STROOM HOUDEN...

GUUST FLATER DRAAIT ER Z'N HAND NIET VOOR OM NIEUWE ENERGIEBRONNEN TE ONTDEKKEN...

MEEN JE DAT ?!

.. ZO, DIT TOESTEL VERBRUIKT TENMINSTE GEEN STROOM...

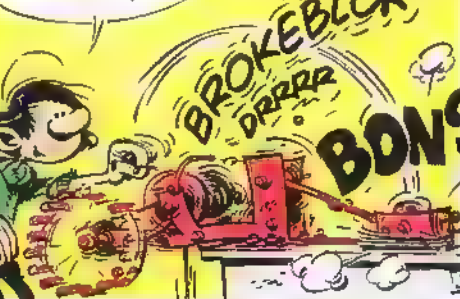

.. EN NOEM JE DAT 'N POSTZEGEL-PLAKMACHINE ??

... JA, AUTOMATISCH! JE MAAKT ALLEEN DE POSTZEGEL EVEN NAT

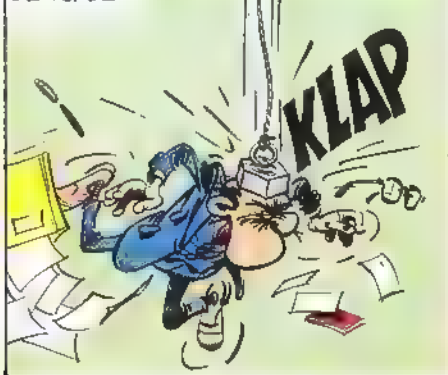

ZIE JE DE ENVELOPPEN? EEN TWEE DRIE!

BROKEBLOK
BONS

OP DE VIJFDE

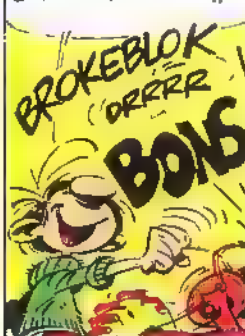

... EN WEET JE HOE 'T WERKT? ER HANGT GEWOON EEN GEWICHT AAN 'T TOESTEL DAT DAALT EN OMHOOGKOMT...

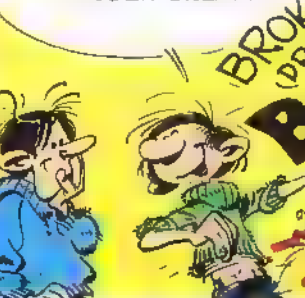

??
MENEER VAN GESTEL? ALLEMENSEN!... WAT GEBEURT HIER ??

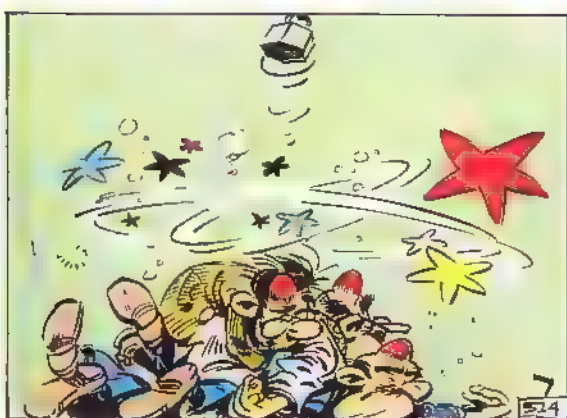
.. EN JE KUNT AAN DE LOPEDE BAND PLAKKEN !!

NOG 'N KEER? O K. JE ZIET, MET DIT APPARAAT KUN JE 'N BOEL KANKERAARS TOT ZWIGEN BRENGEN!

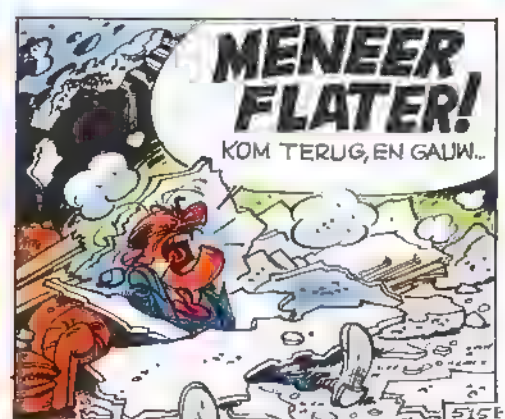
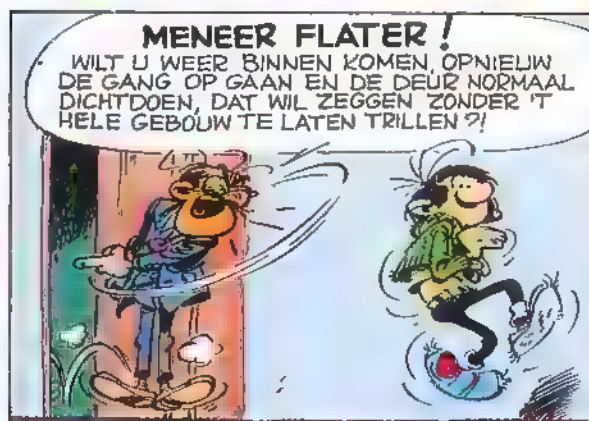
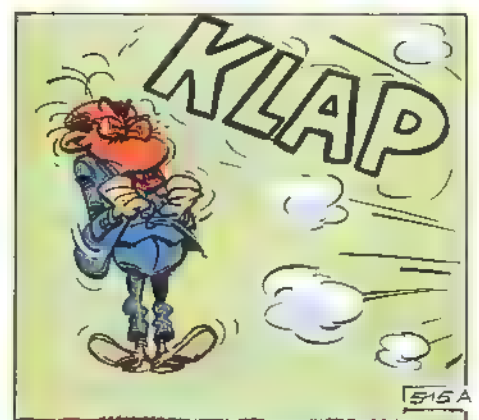
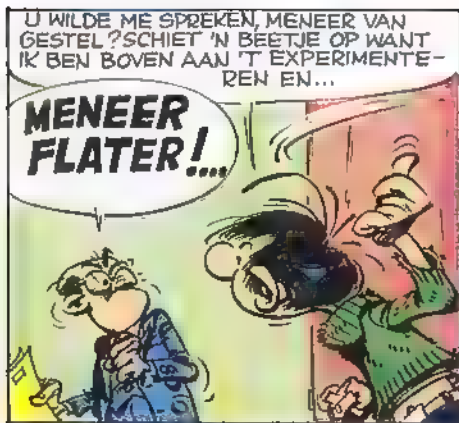
BROKEBLOK
BONS

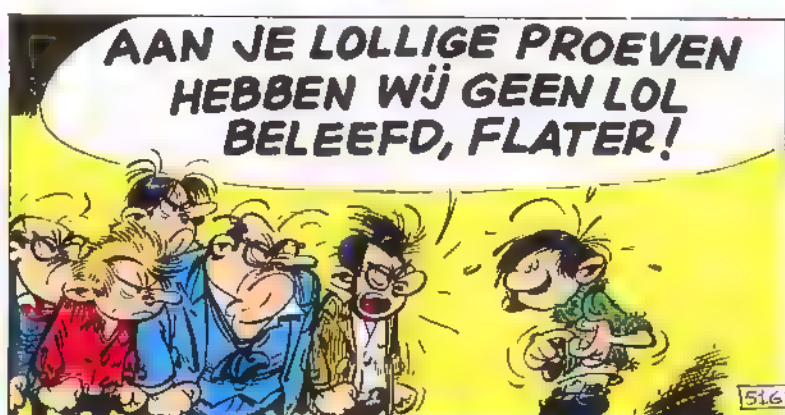
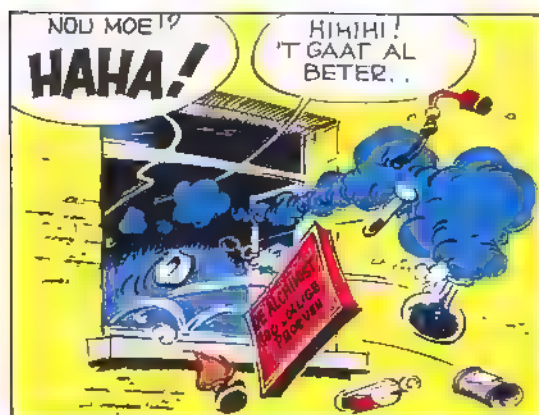

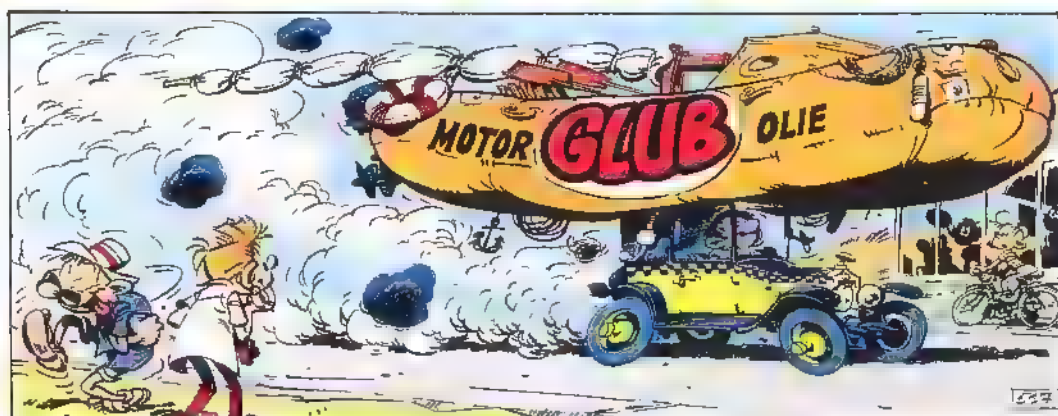
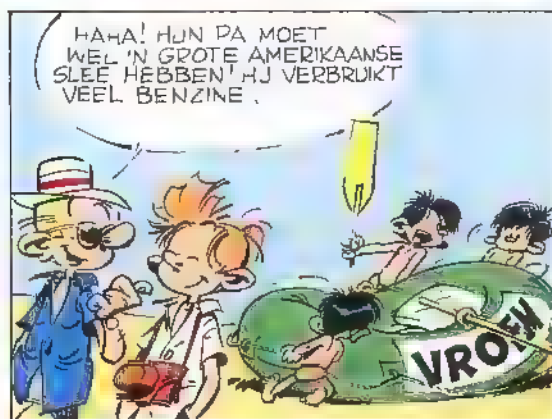
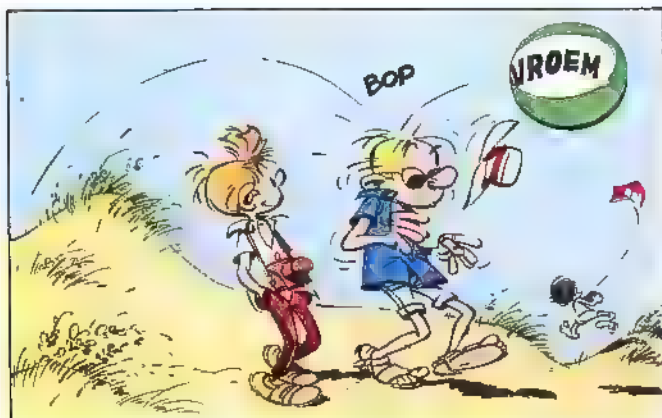
EH...
GOEIEMORGEN,
MENEER KNUVELDER...
GOEIEMORGEN,
MENEER PLATANEN...

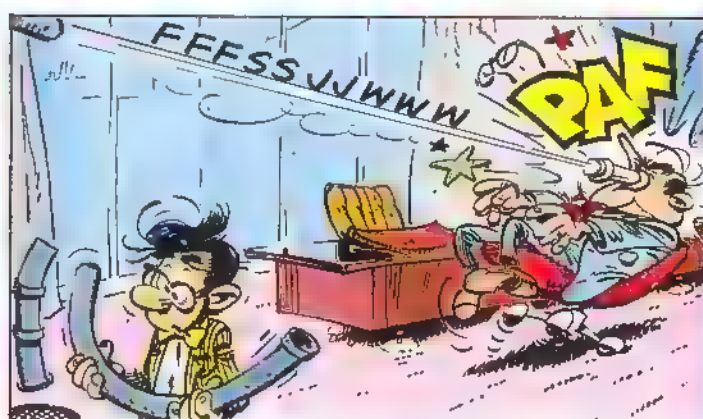

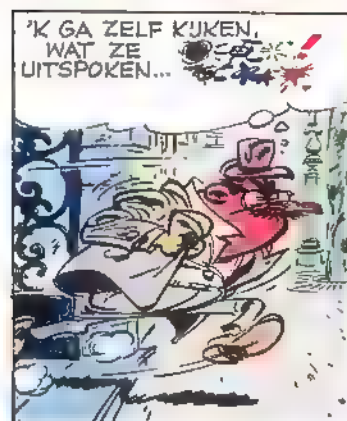
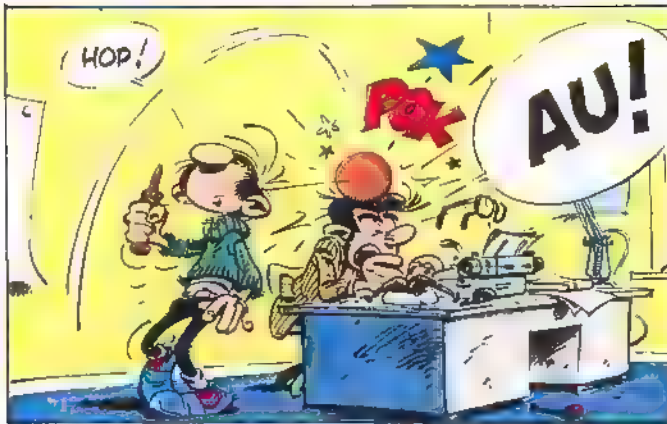
F. J. J. J.

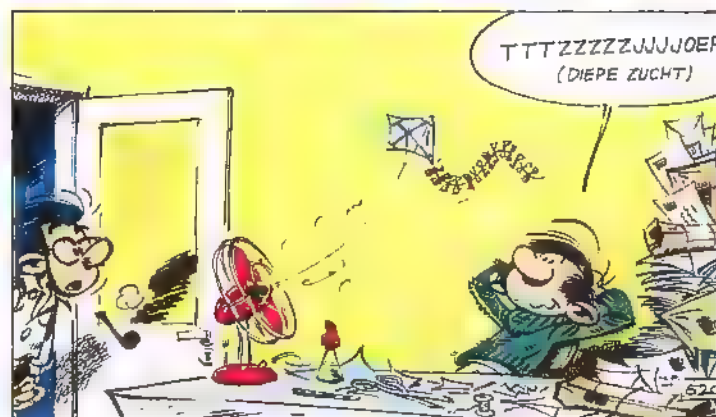

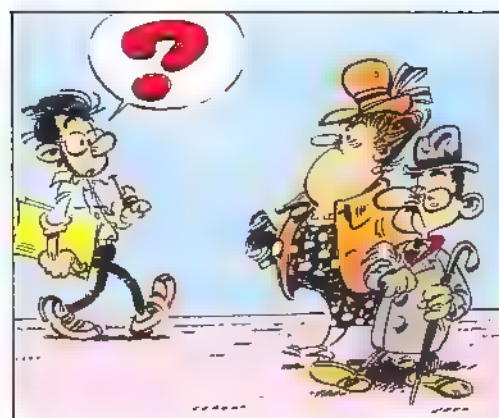
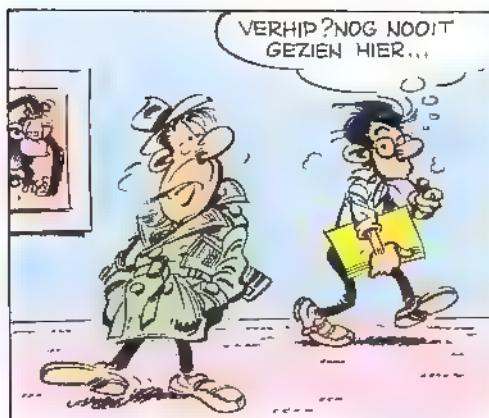

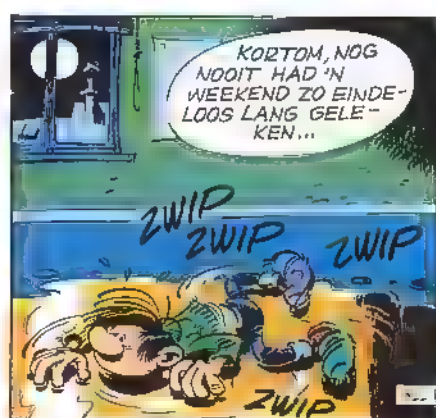
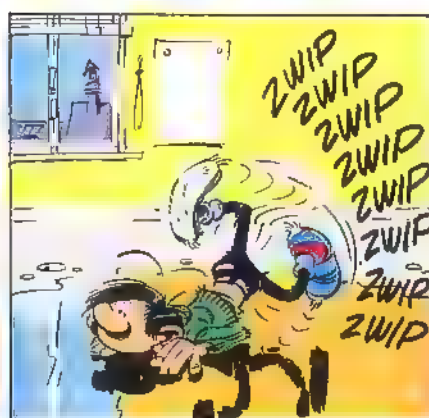
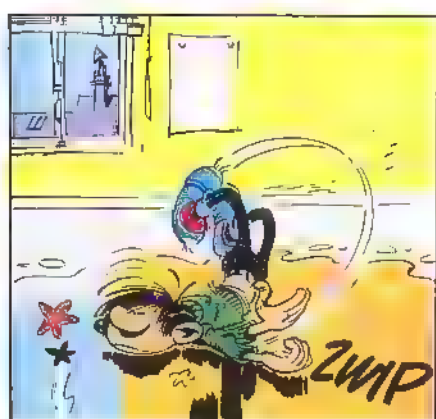
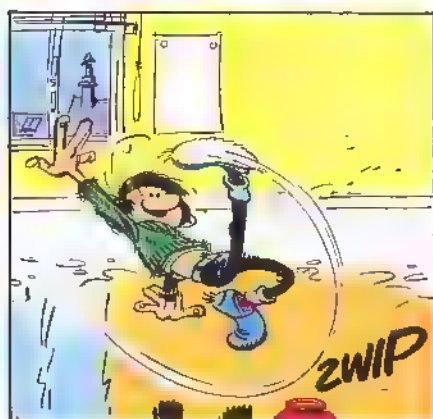
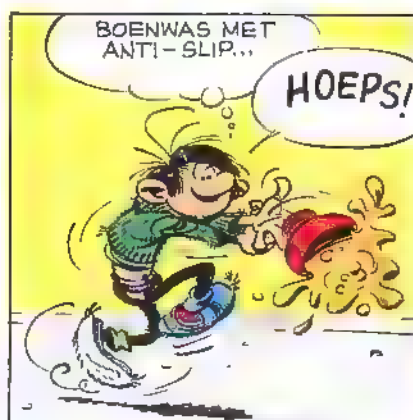

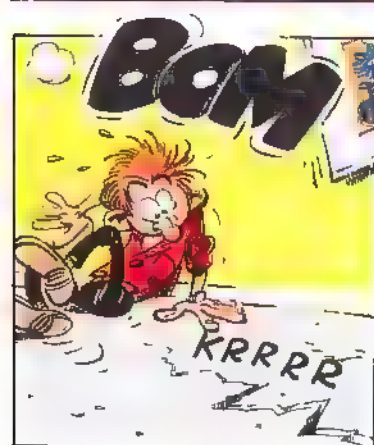
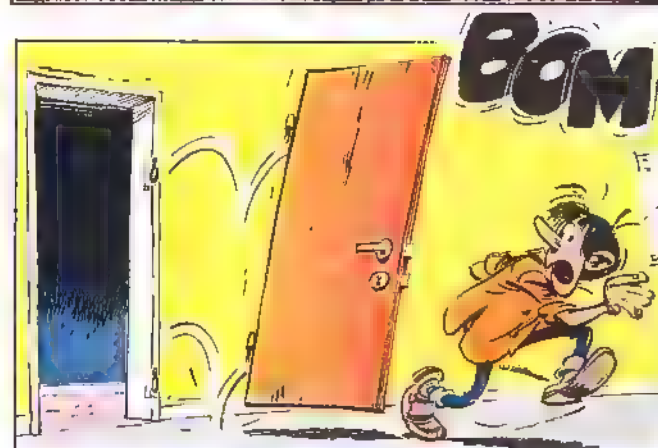
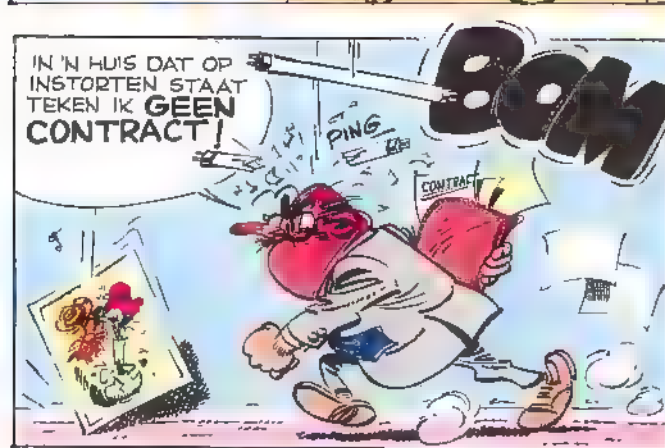
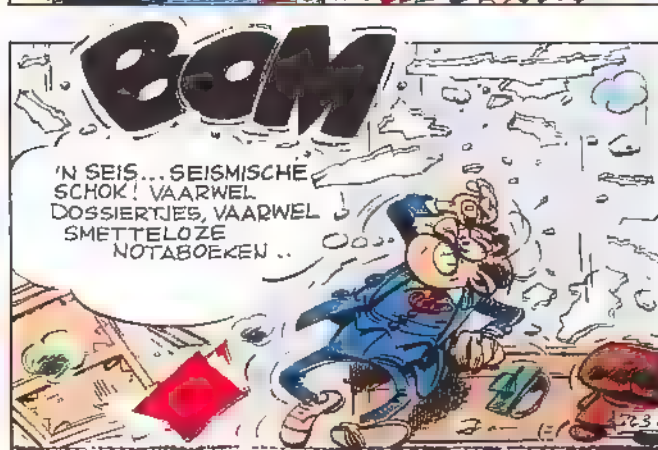
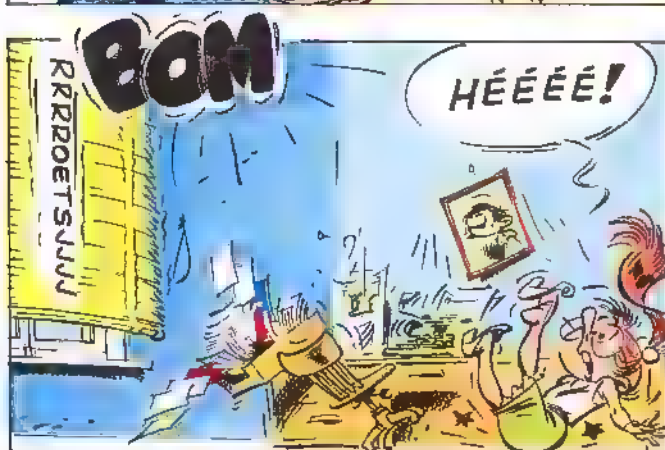

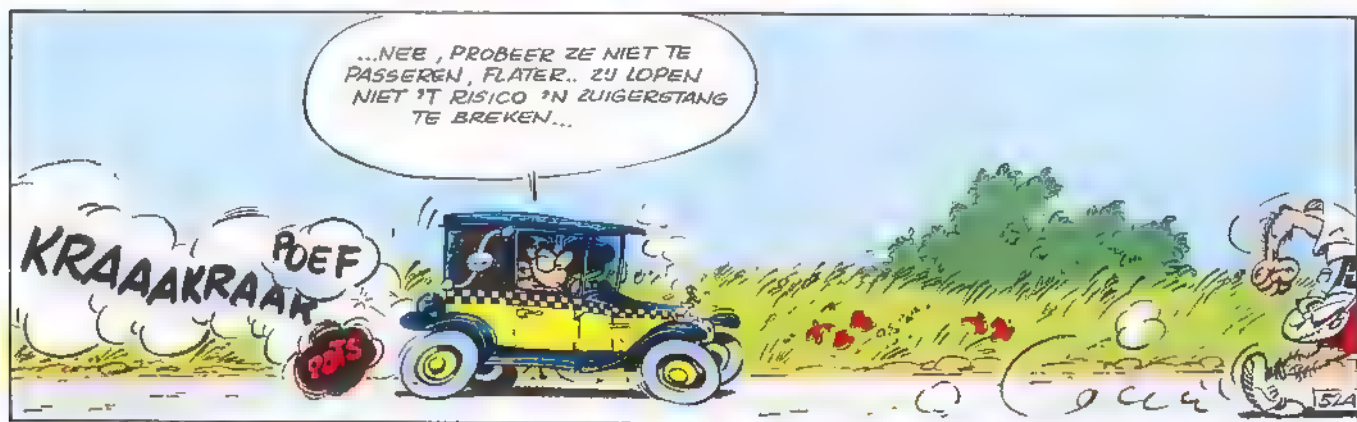
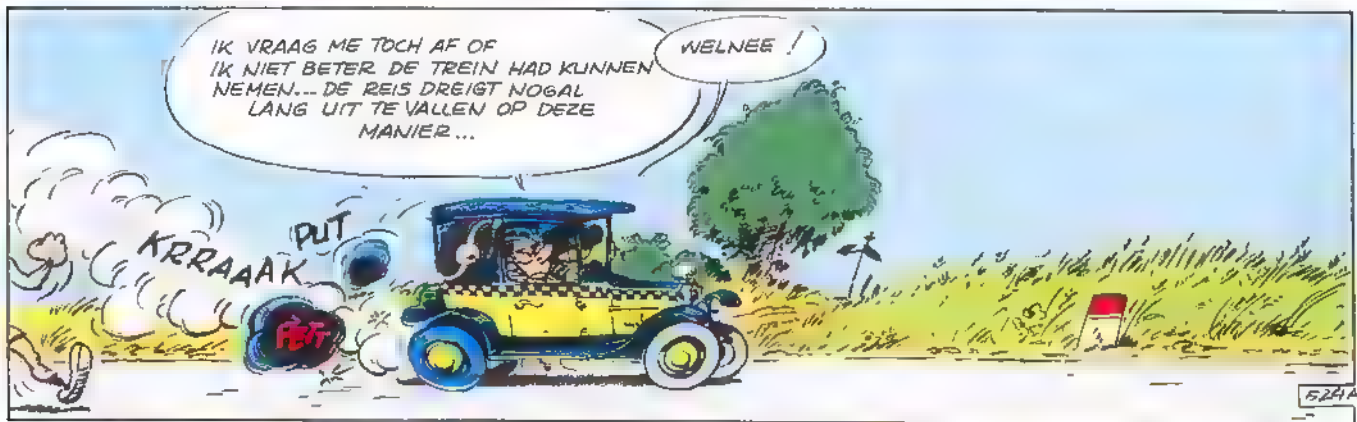

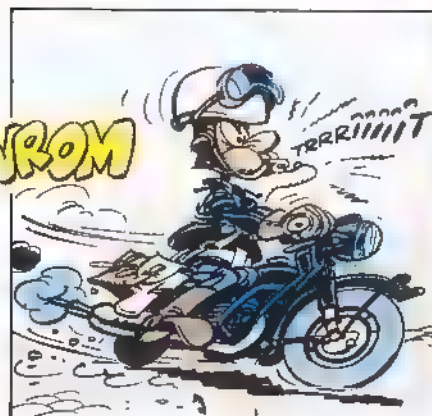
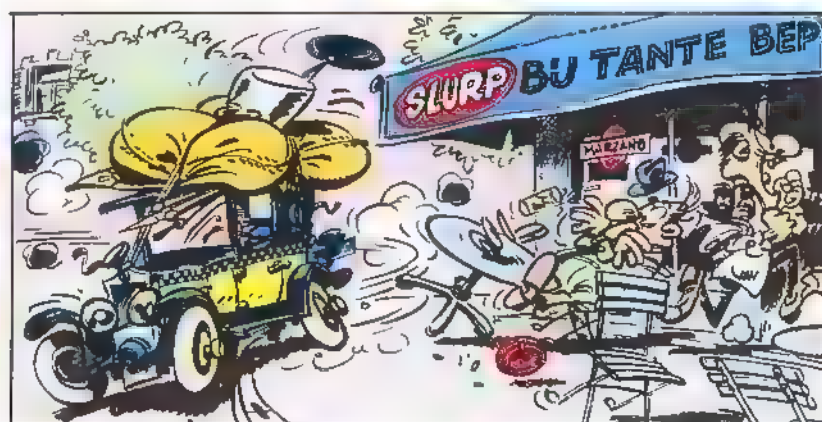
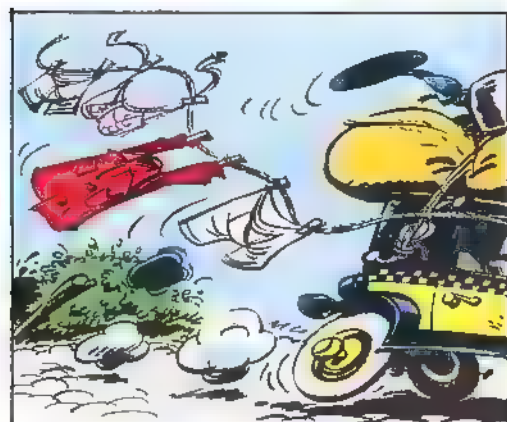
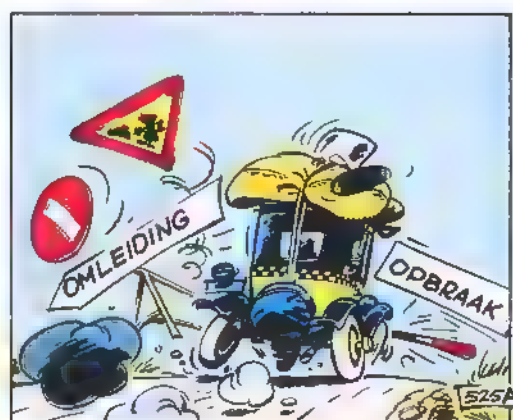
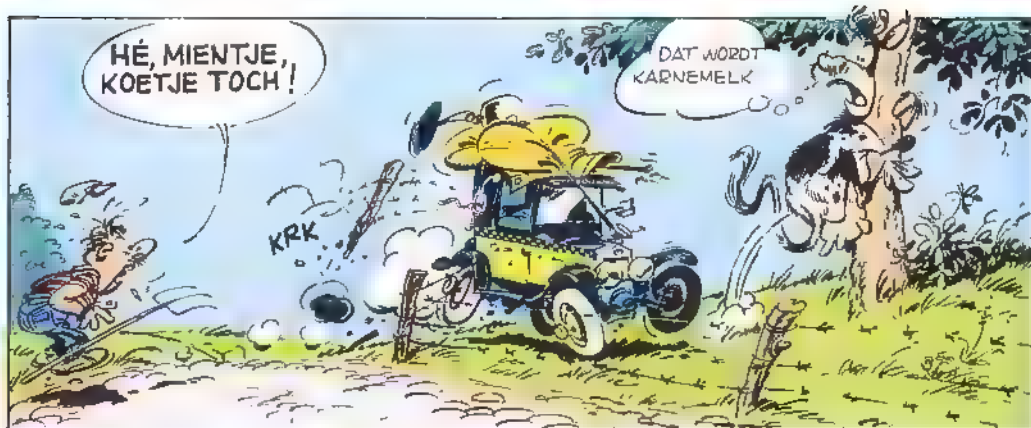

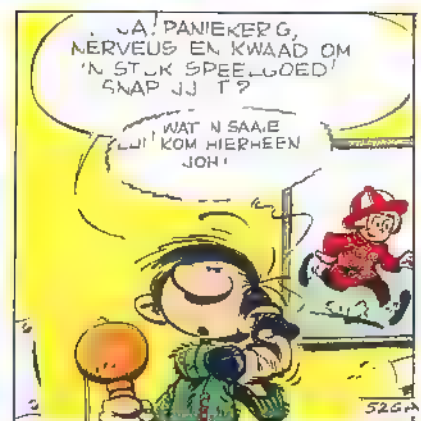
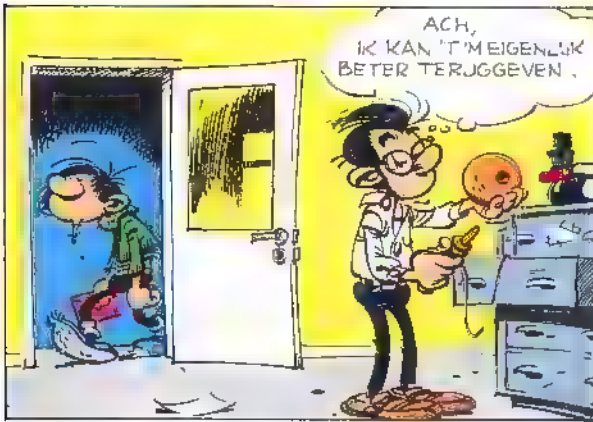

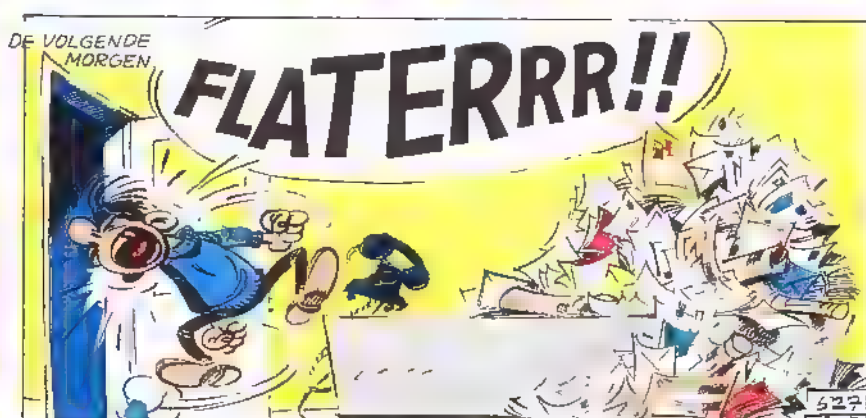
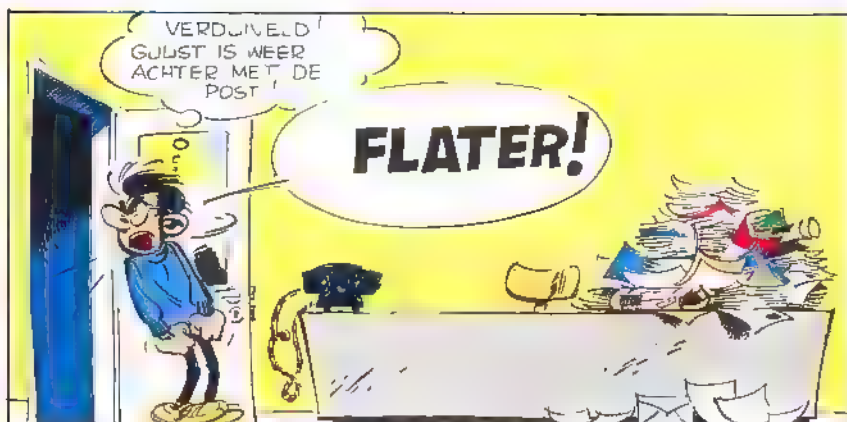

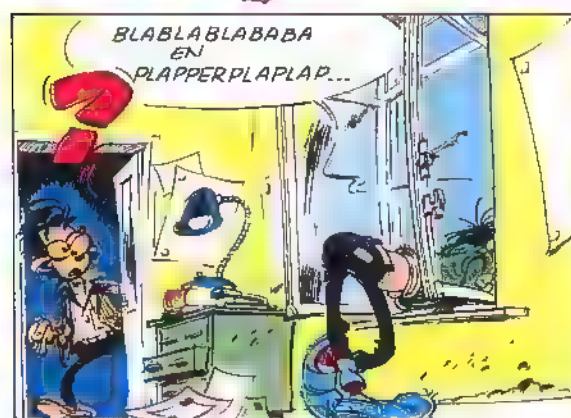
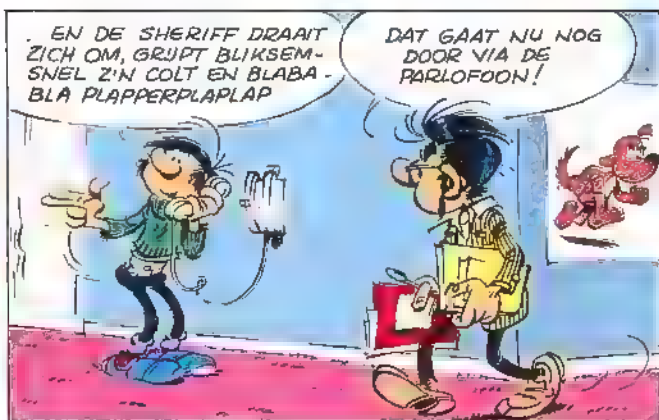

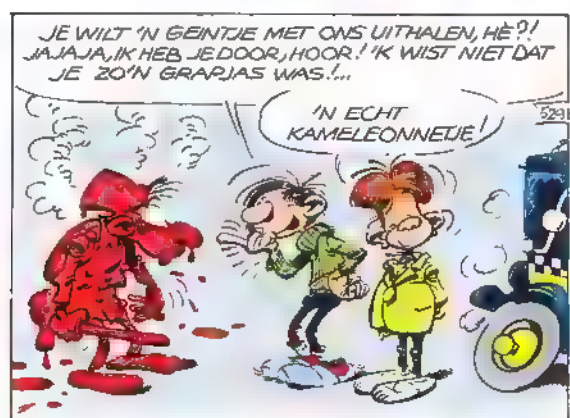
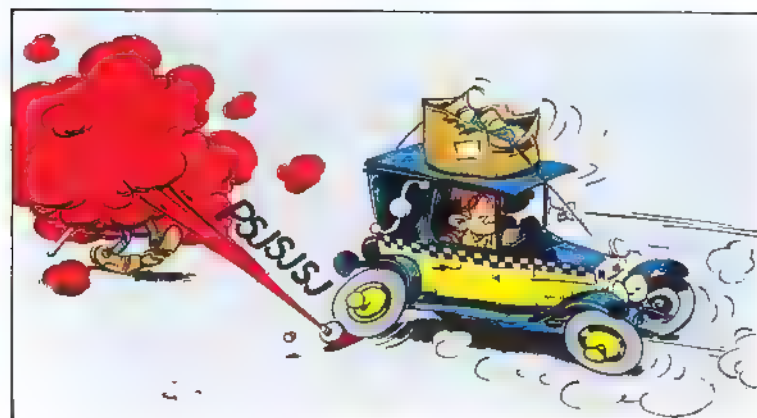
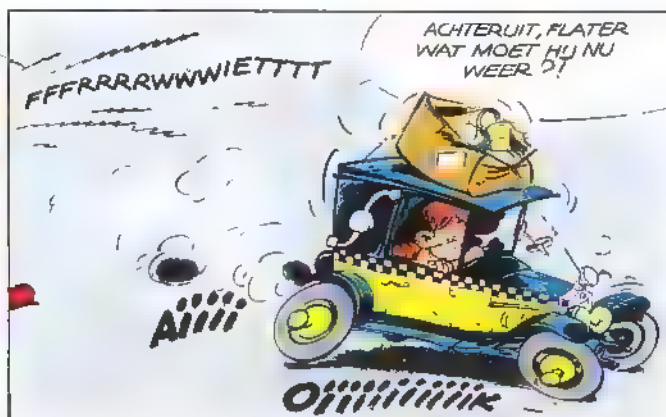
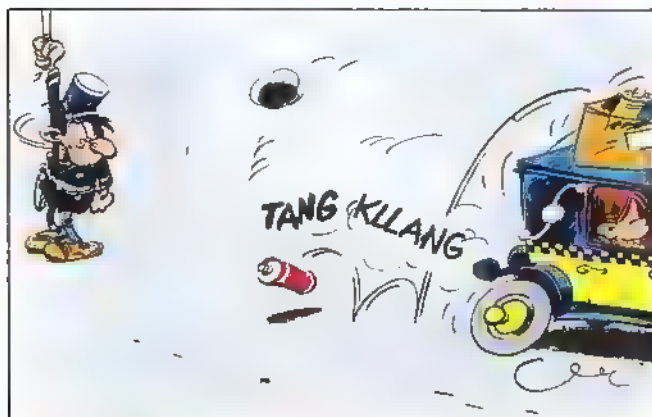
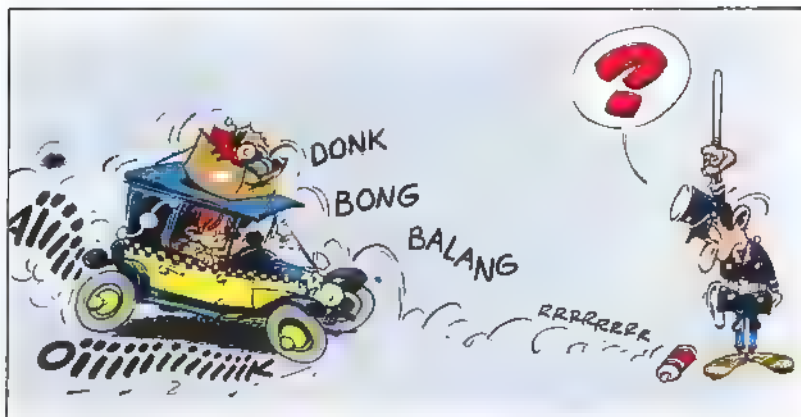

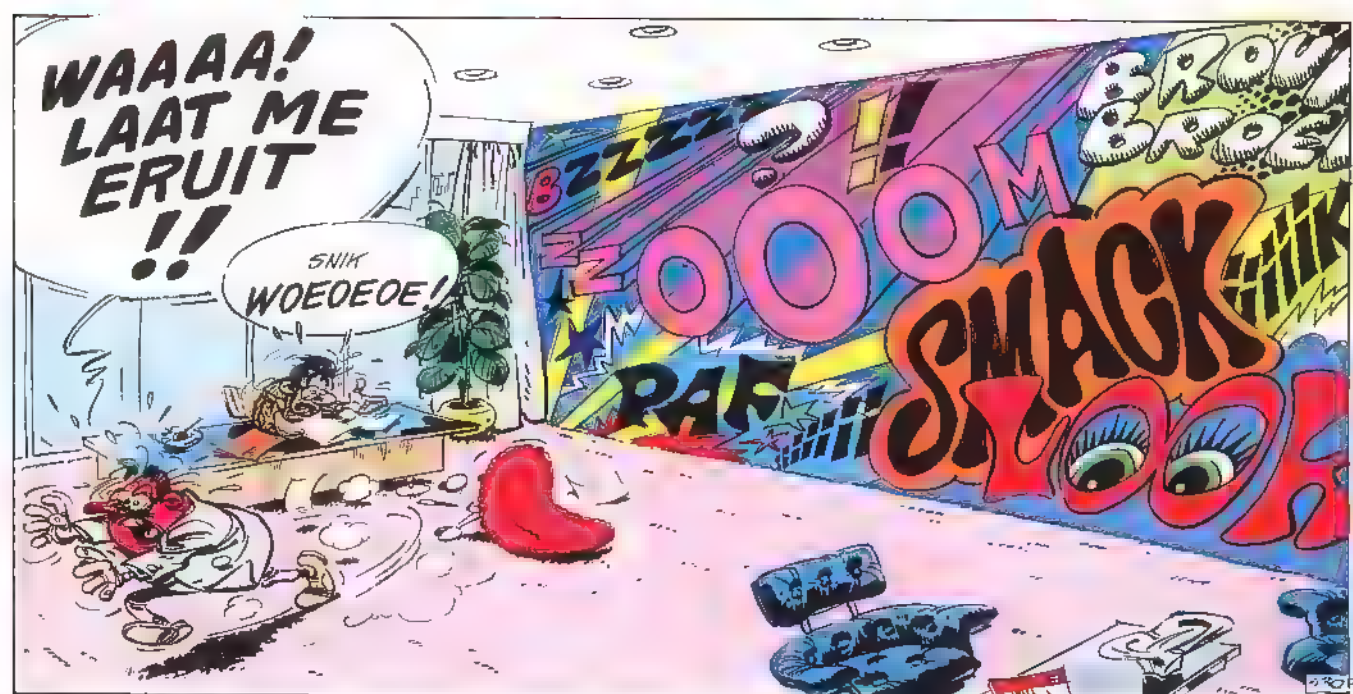

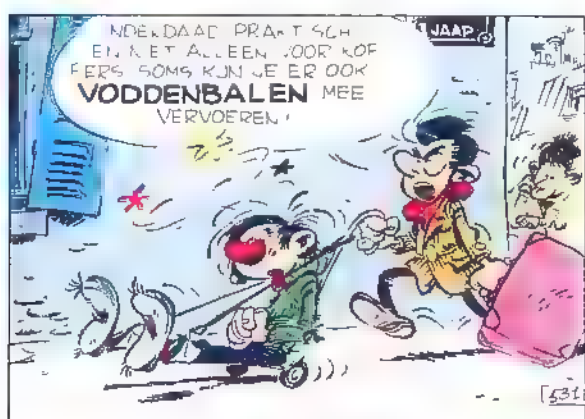
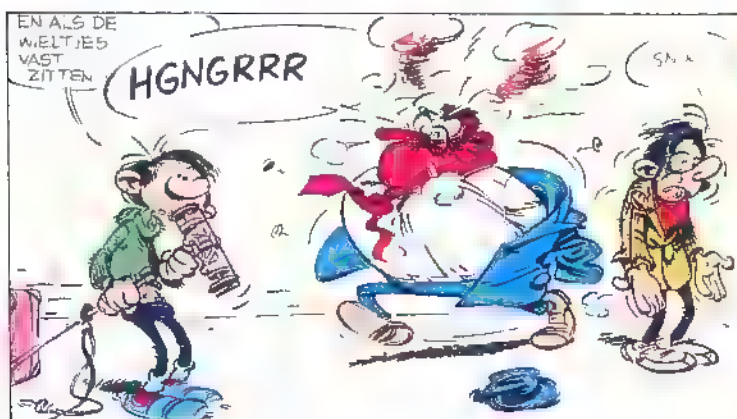
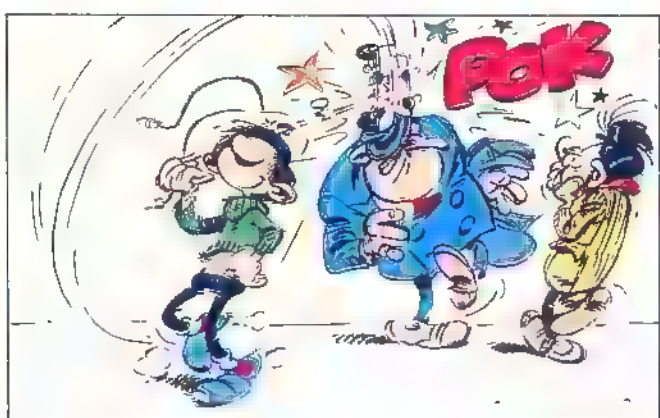
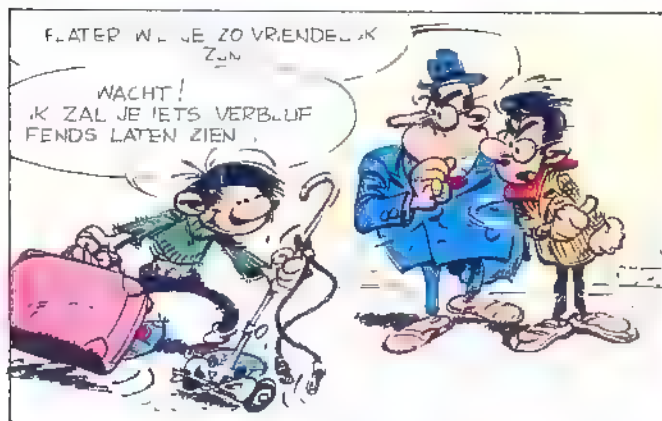
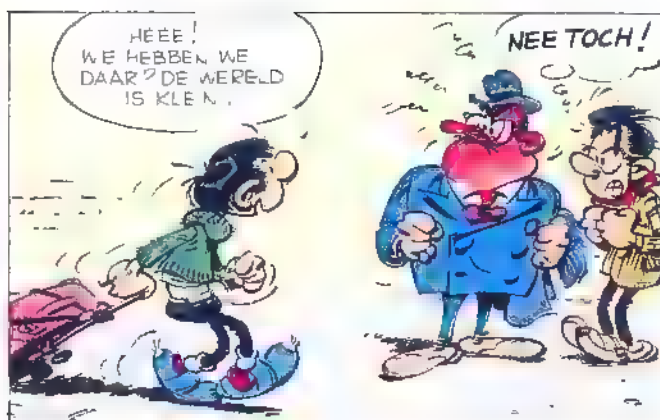

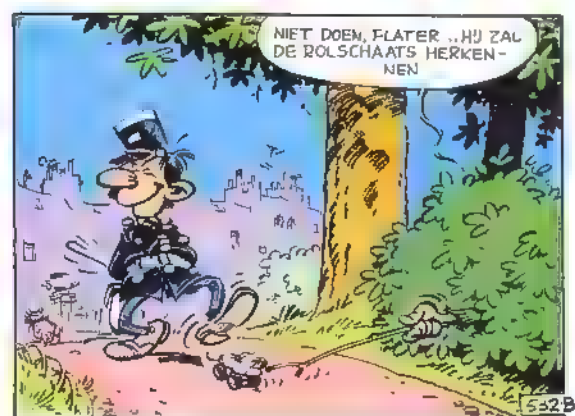
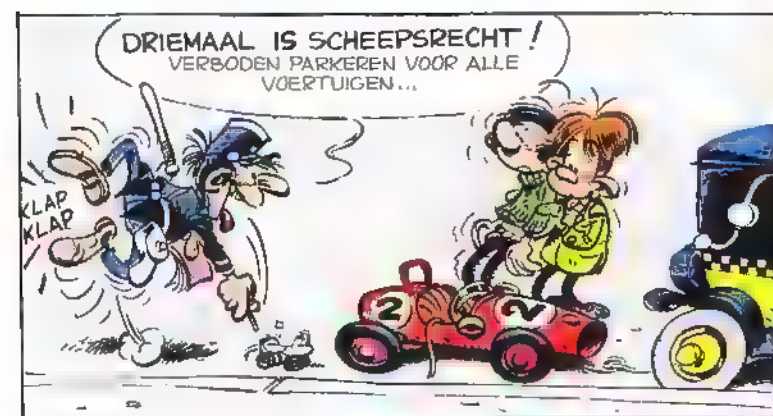
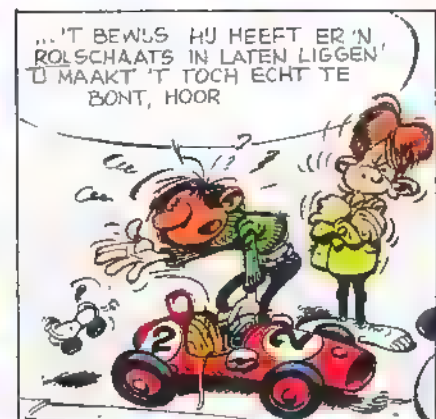
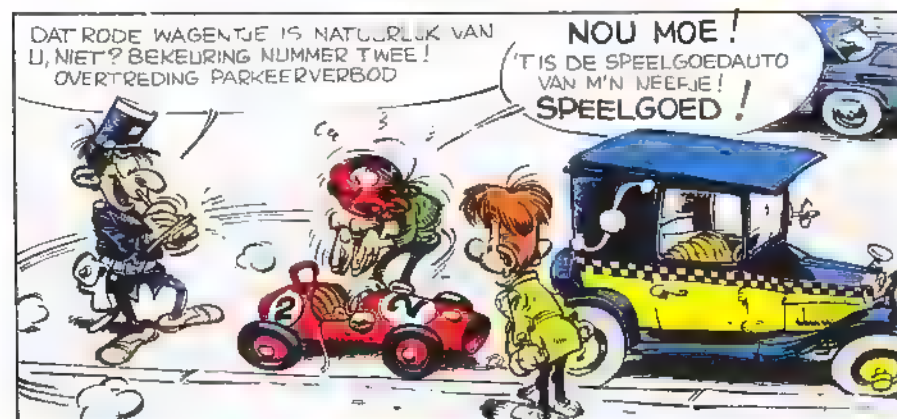
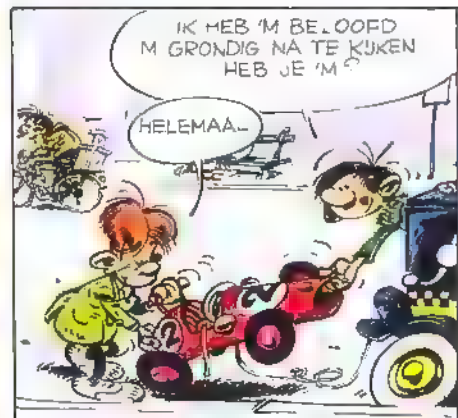

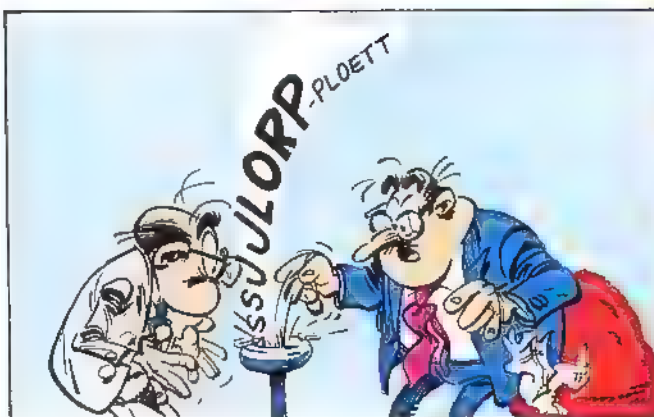

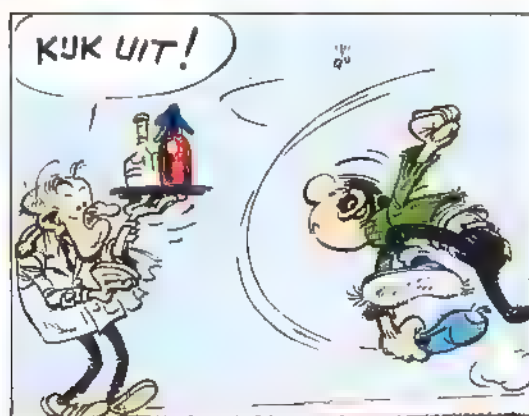
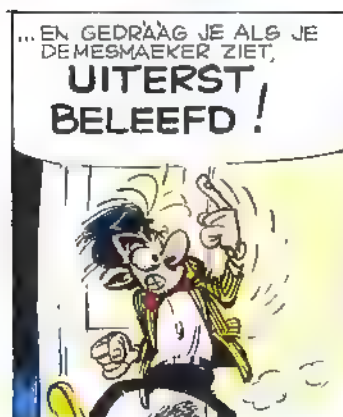
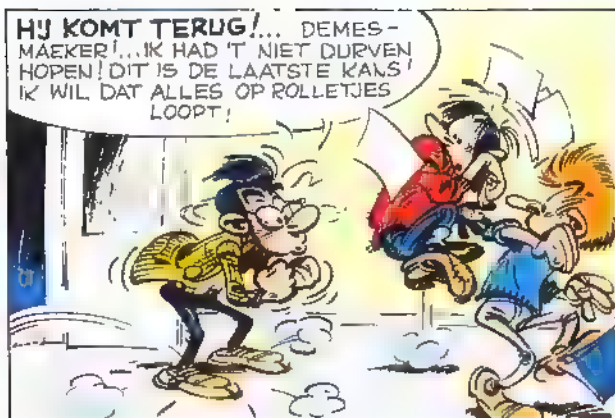

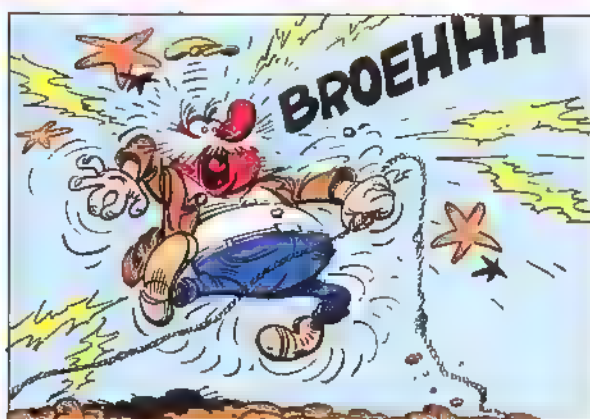
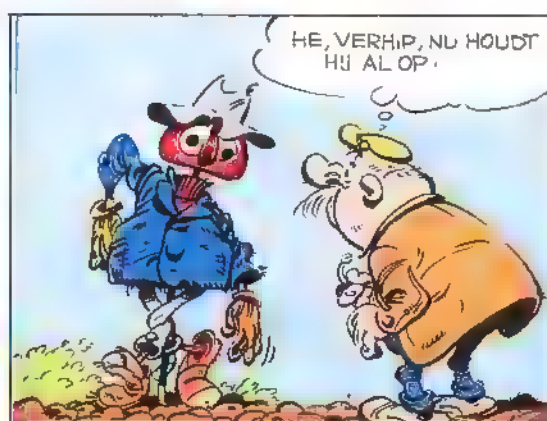
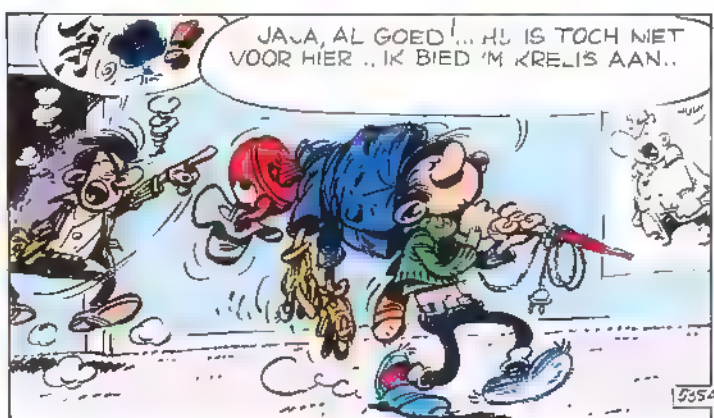
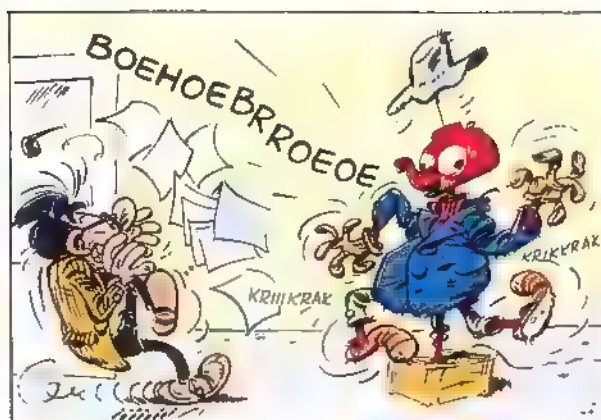

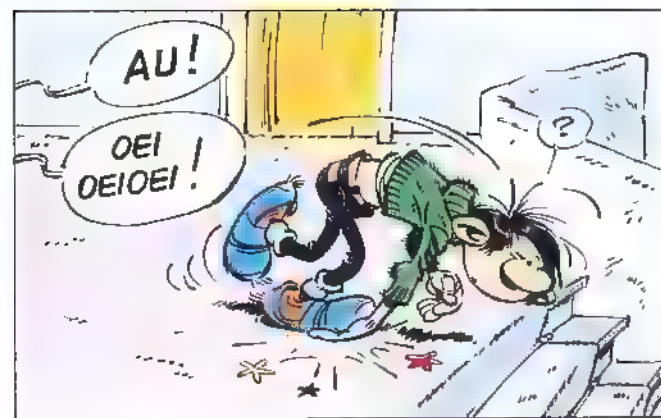
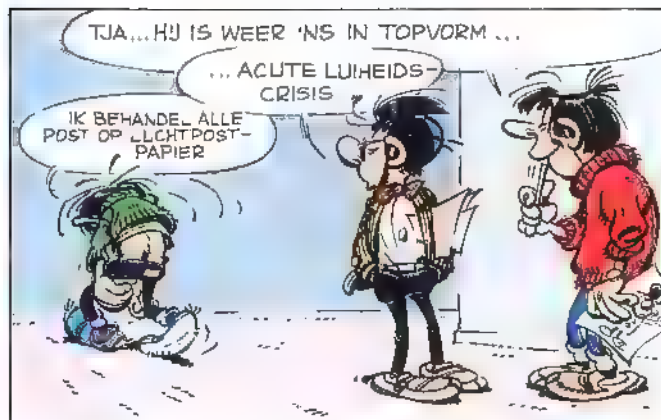
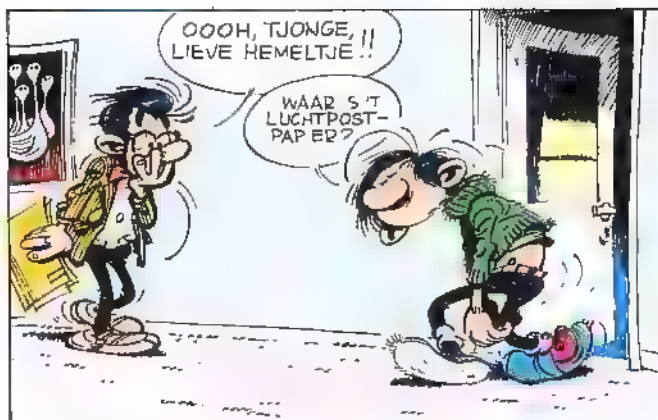

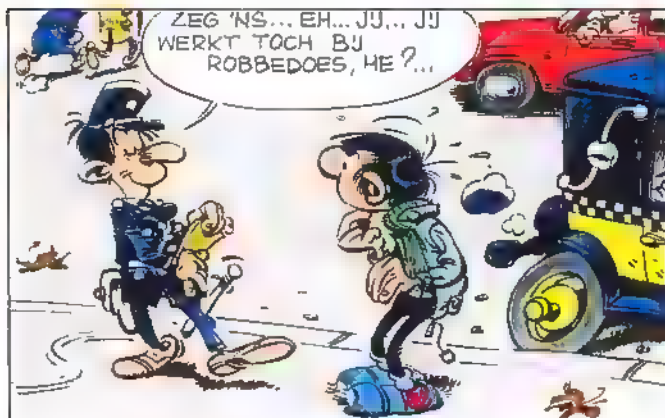

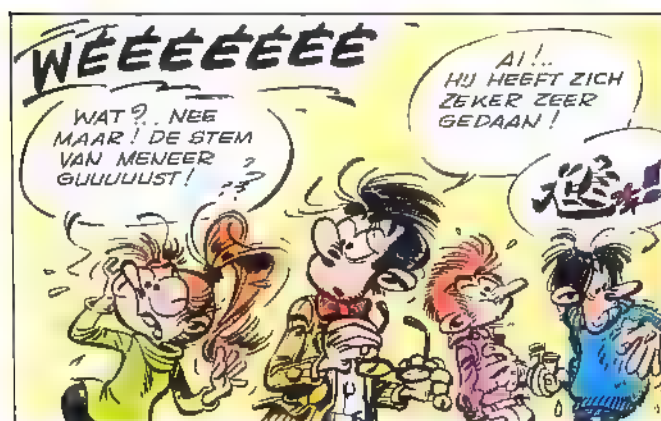
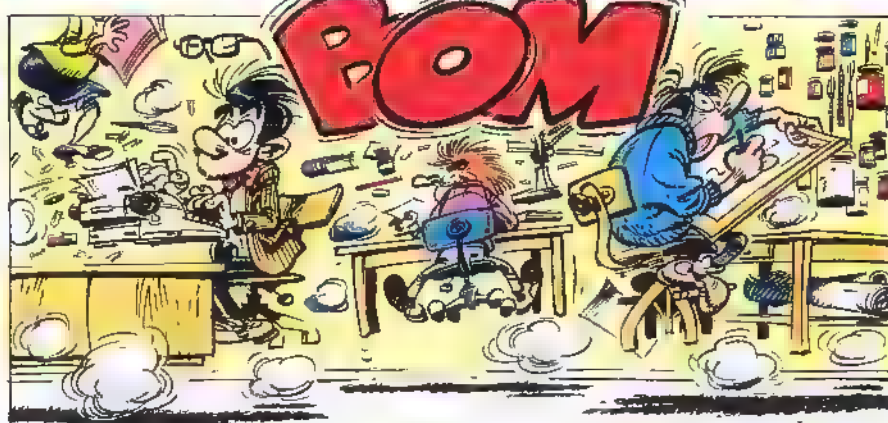
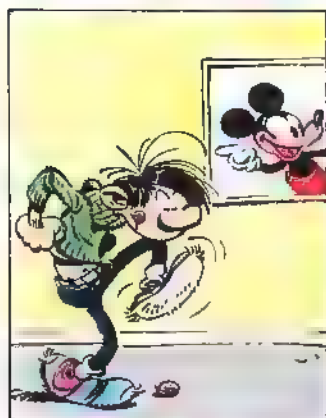
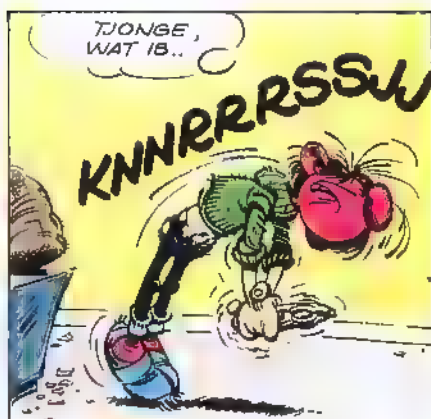

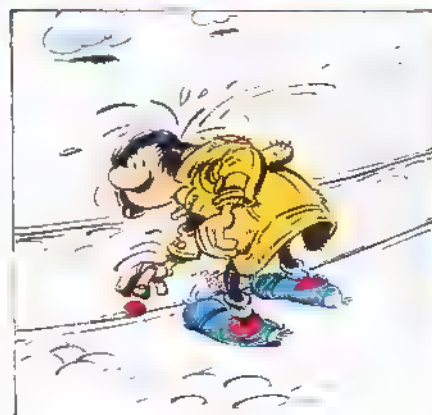
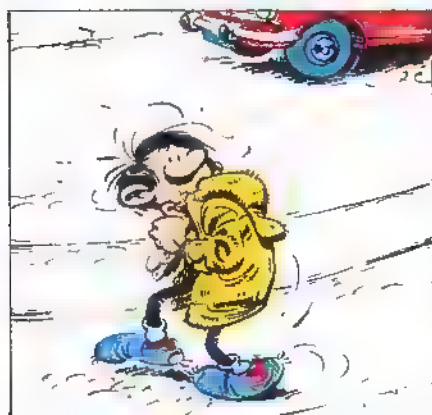
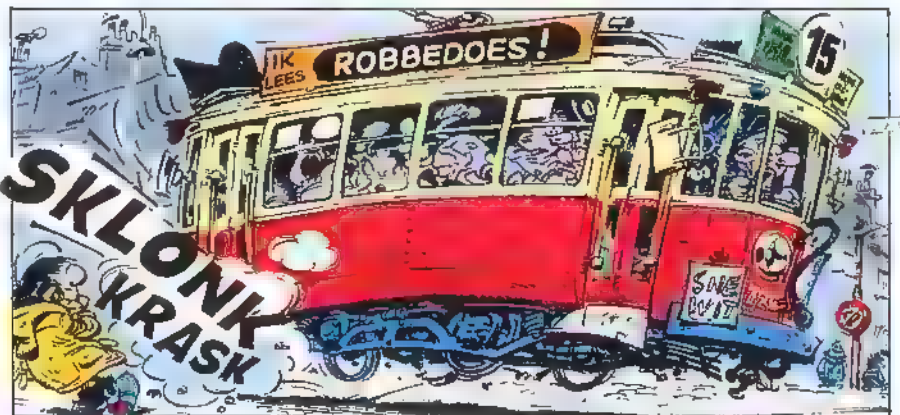

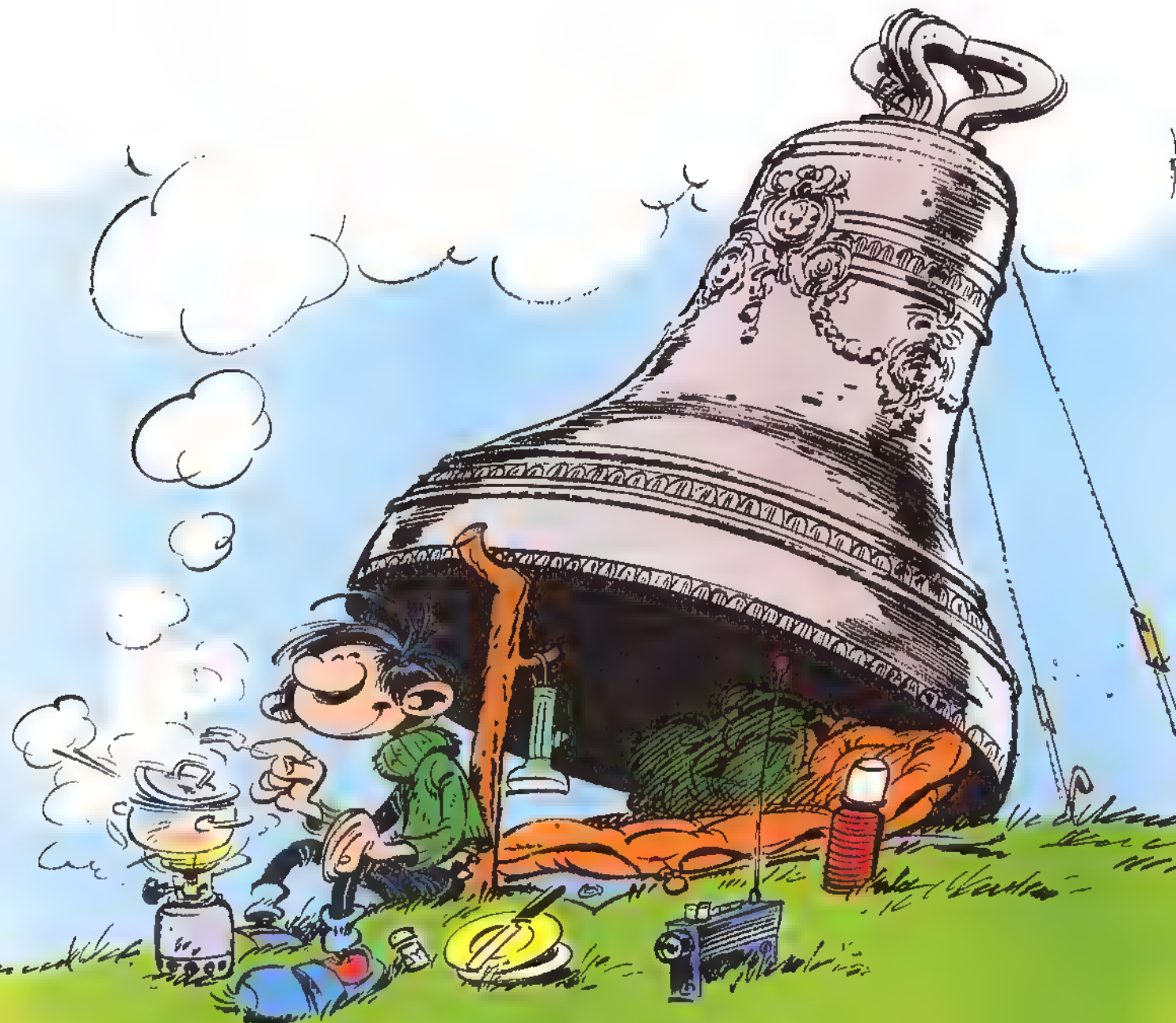
Grapjes

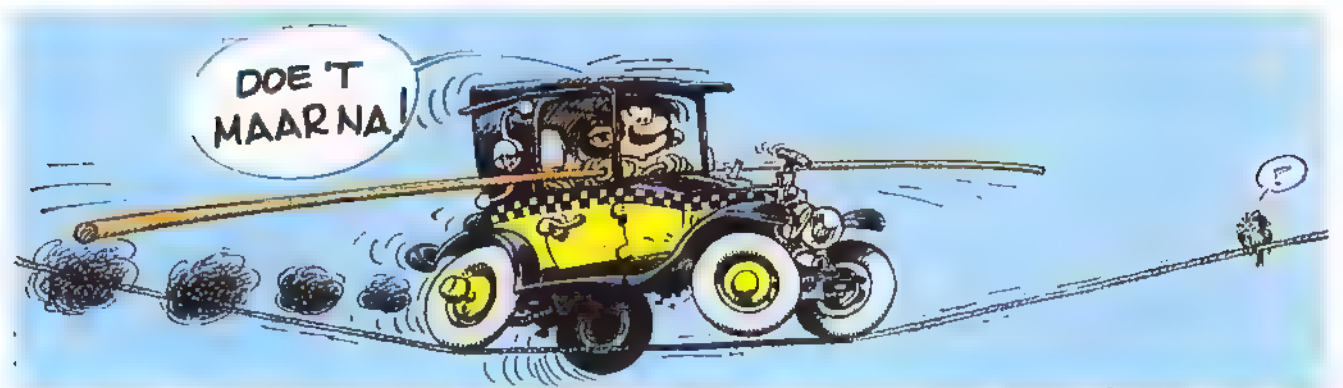
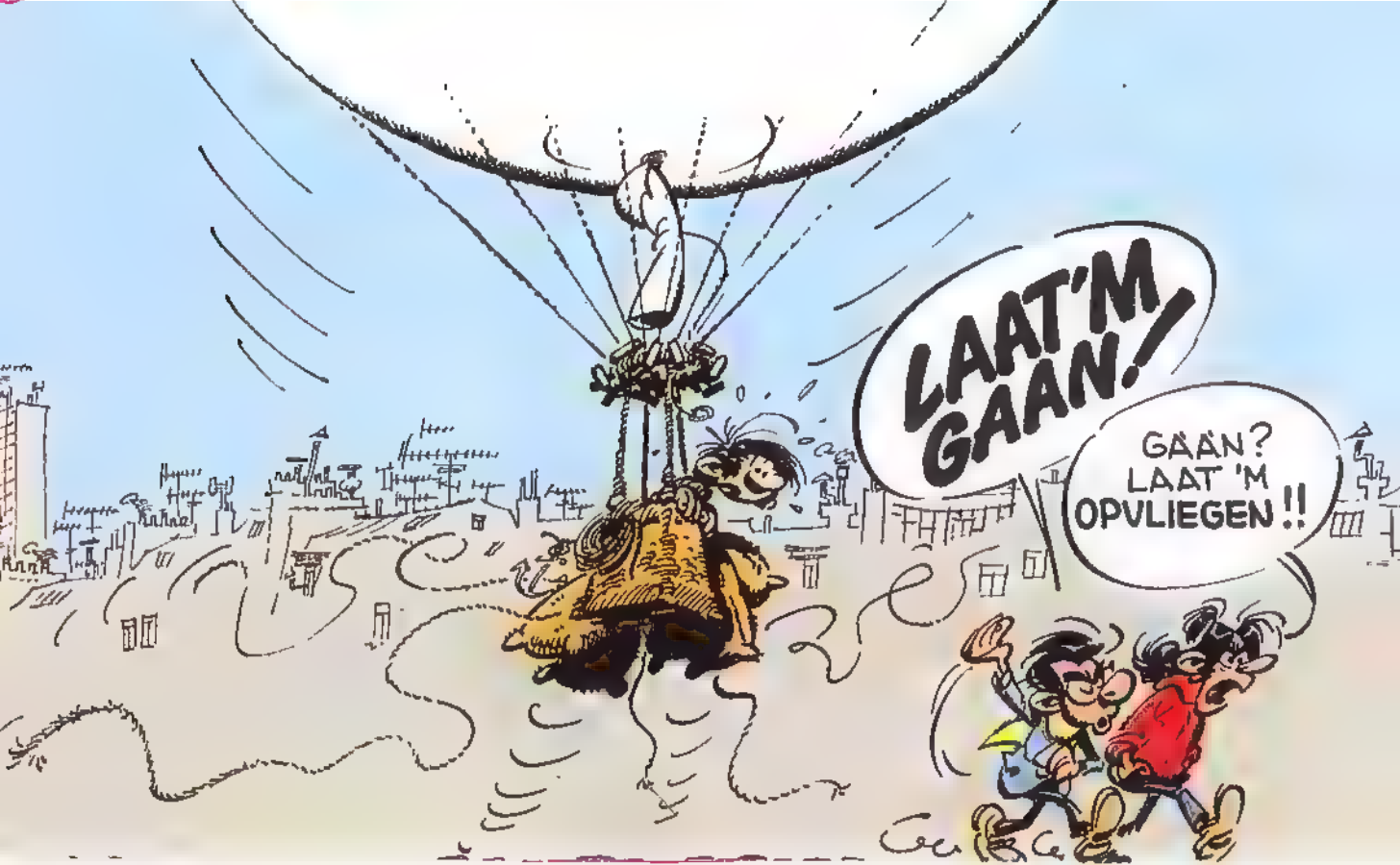
Franquin heeft een aantal grappige tekeningetjes gemaakt die niet echt in een serie thuishoren, ook niet bij de covertekeningen die hij maakte.

IK DURF ER NIET MEER
OP TE SPELEN... 'T ZAL WEL DE LENTE
ZIJN...

LEVE DE LENTE!

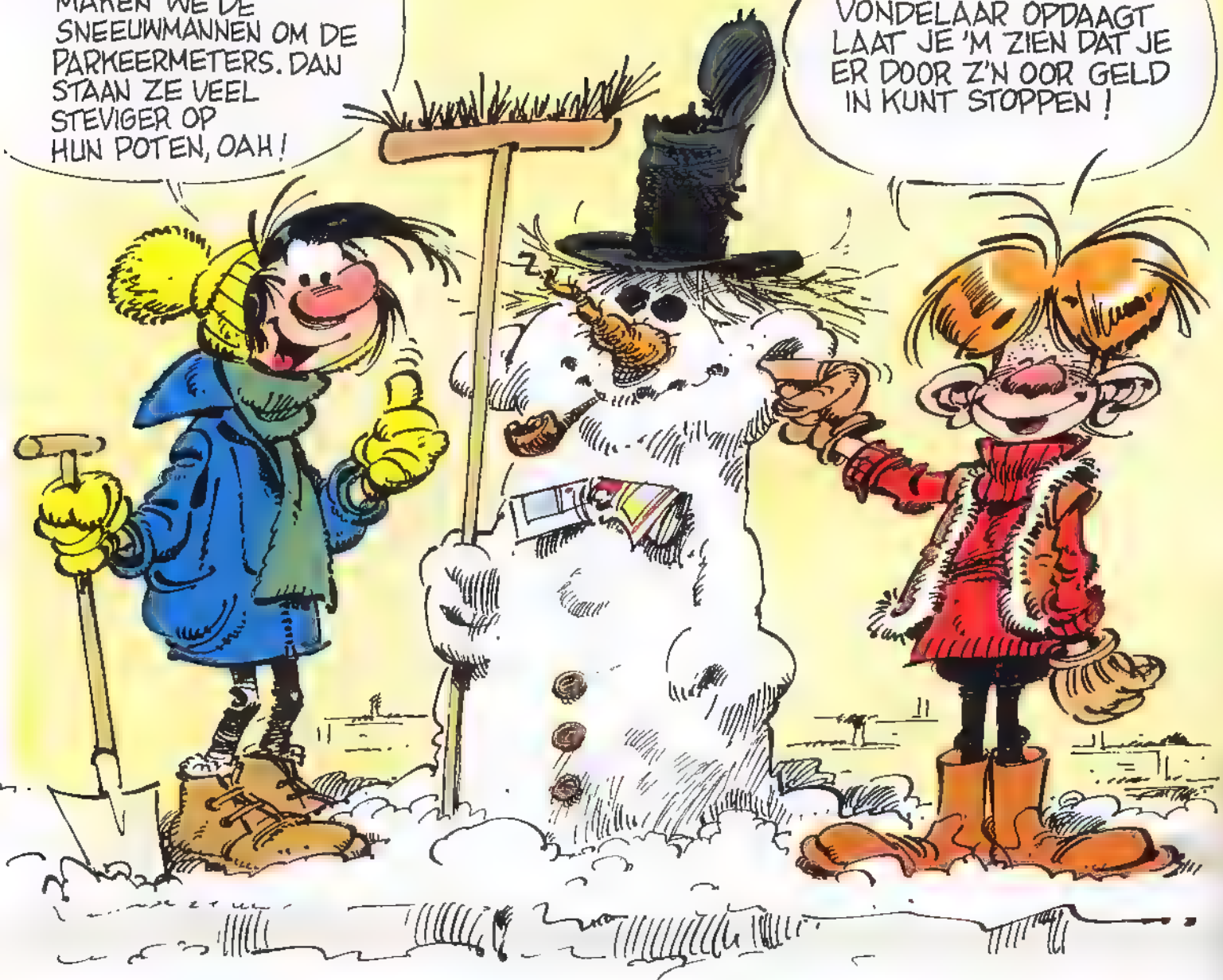

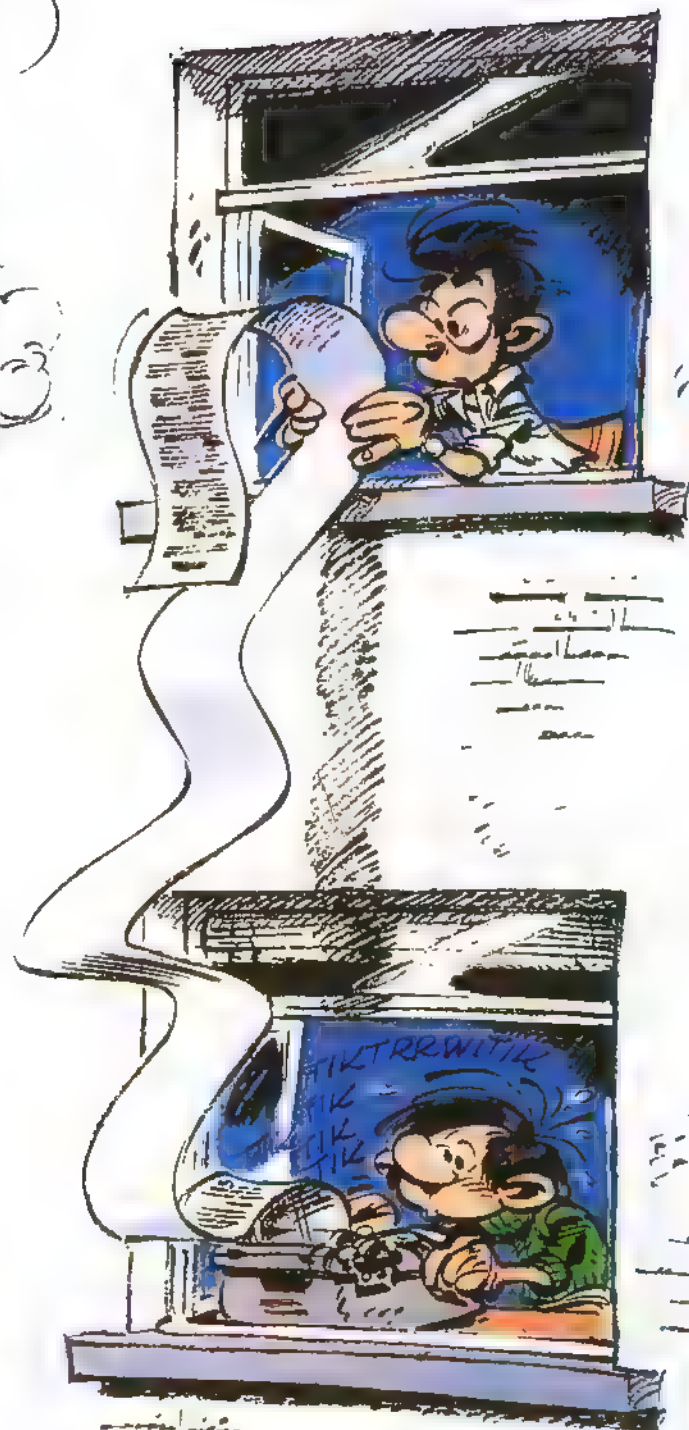

HEB JE 'T IN DE
GATEN? DEZE WINTER
MAKEN WE DE
SNEEUWMANNEN OM DE
PARKEERMETERS. DAN
STAAN ZE VEEL
STEVIGER OP
HUN POTEN, OAH!

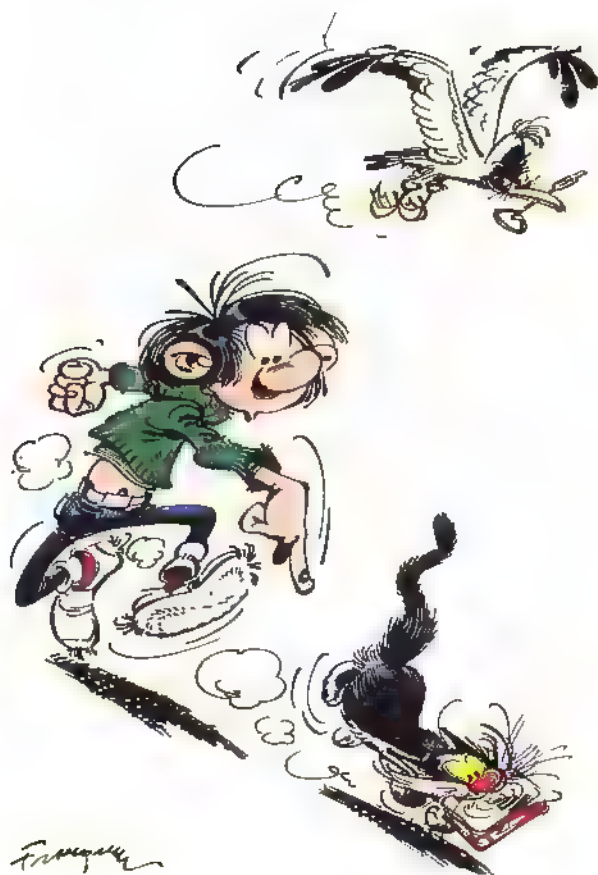
EN ALS
VONDELAAR OPDAAGT
LAAT JE 'M ZIEN DAT JE
ER DOOR Z'N OOR GELD
IN KUNT STOPPEN!

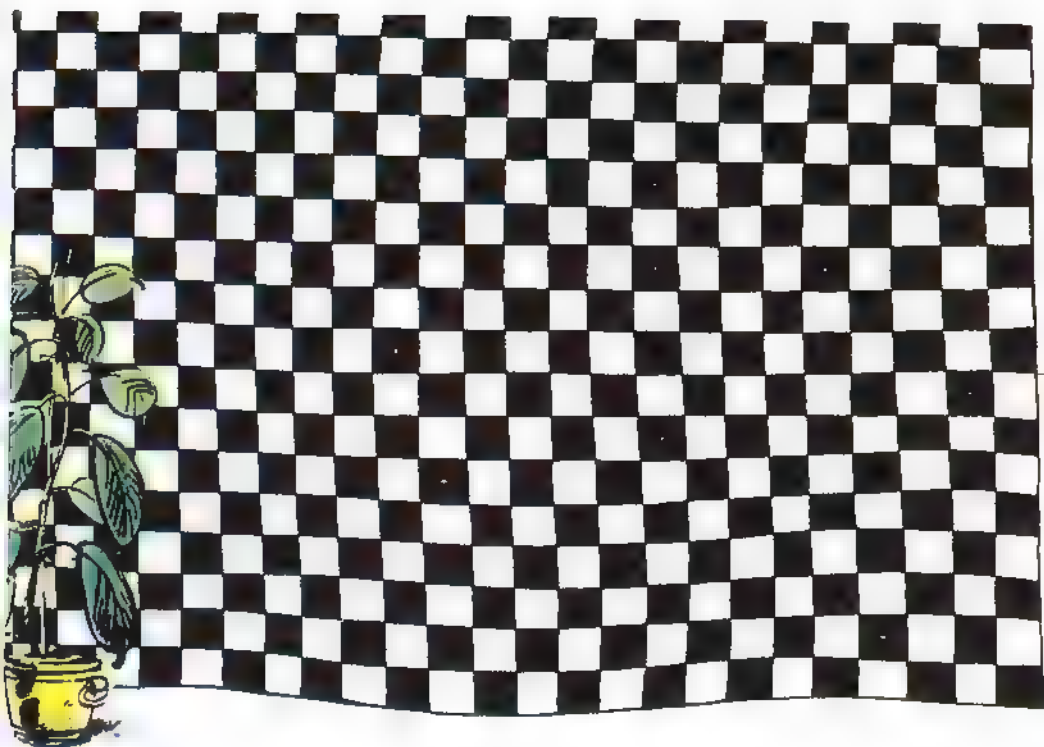

Postkaarten

Franquin heeft ook een serie postkaarten getekend, waarvan er hier drie geplaatst zijn. Het telefoonnummer 48 81 00 was ook de naam van een grootse liefdadigheidsactie waaraan Guust, juffrouw Jannie en meneer De Mesmaeker meewerkten.

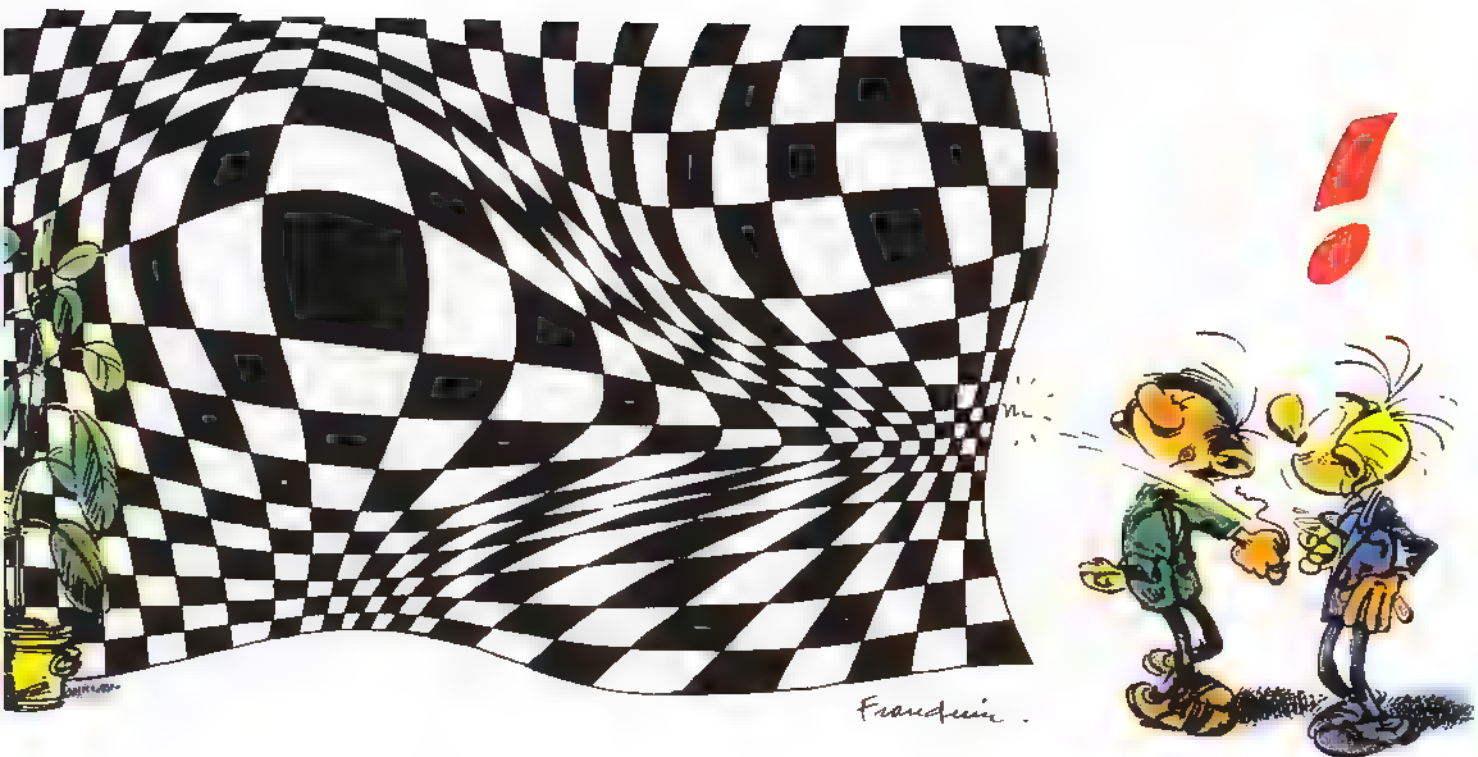

wordt vervolgd ➡

Nieuwjaarswensen

Op de volgende bladzijden ziet u de (late) nieuwjaarswensen
van de uitgeverij Dupuis voor 1973.

... NEE NEE NEE!
IK WIL DE CONTRACTEN ONDER
DE KERSTBOOM TEKENEN...
NOEM 'T MAAR ..

... EEN SOORT
NIEUWJAARS-
CADEAUTJE.

MAAR
NATUURLIJK MENEER
DE MESMAEKER... ONS
PERSONEEL IS DE
KERSTBOOM NET
AAN 'T VERSIEREN...

**Uitgeverij
DUPUIS**

◀ **DIREKTIEKAMER**

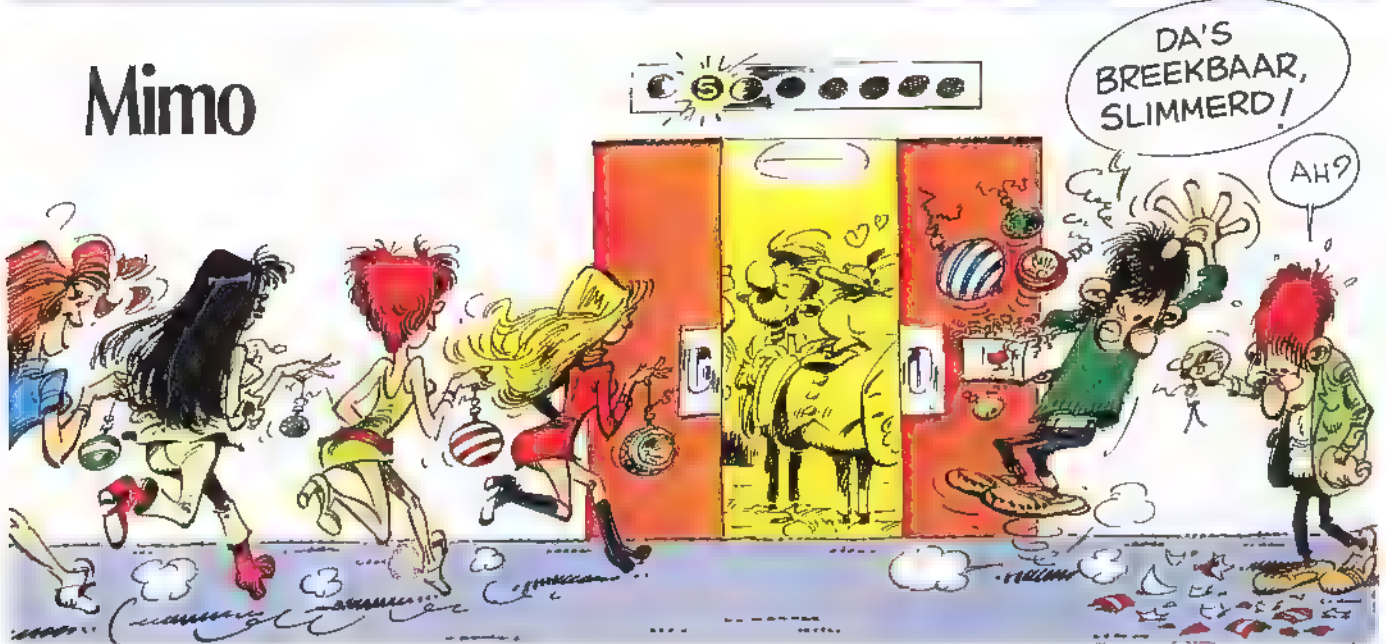
WERKKAMERS. ▶

Mimo

DA'S
BREEKBAAR,
SLIMMERD!

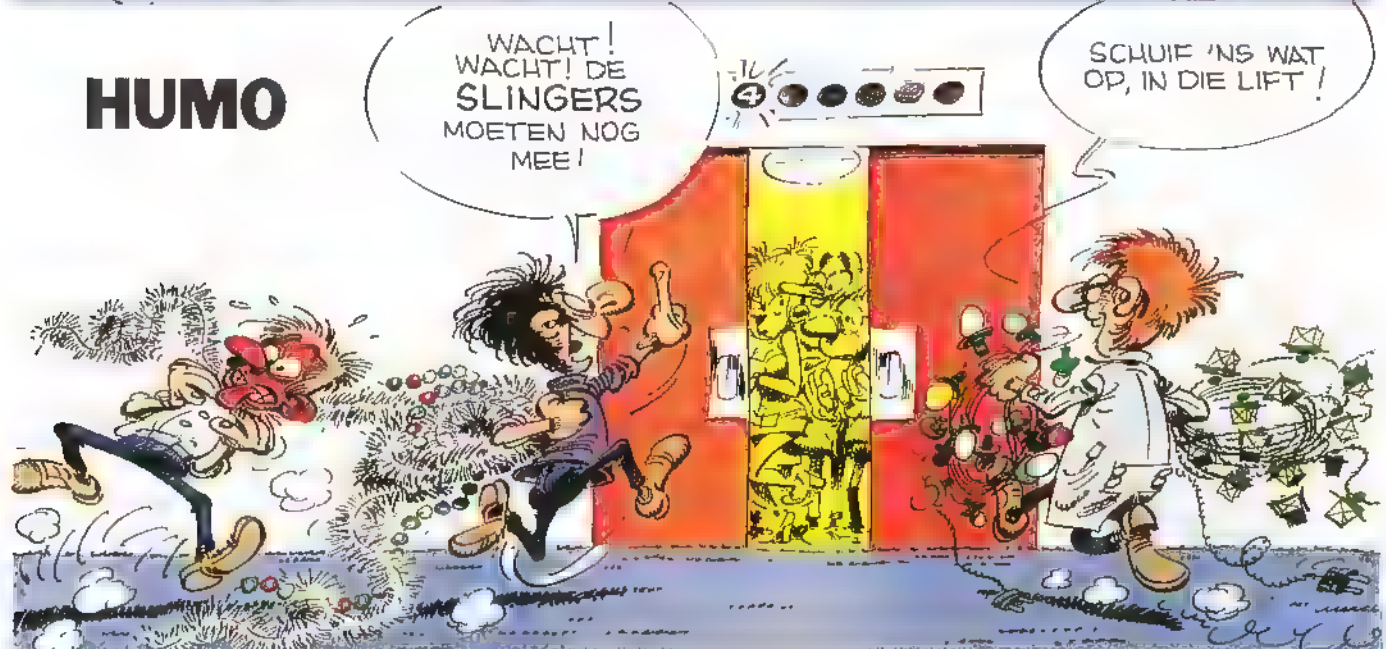
AH?

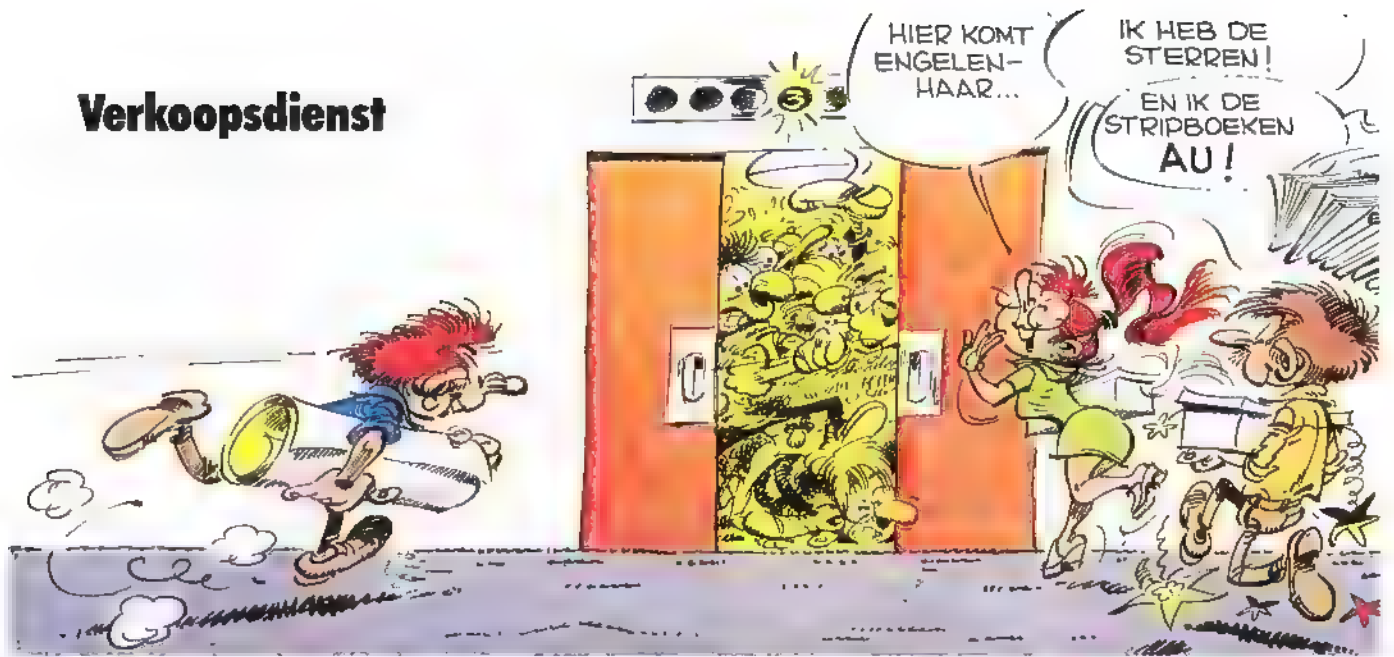
HUMO

WACHT!
WACHT! DE
SLINGERS
MOETEN NOG
MEE!

SCHUIF 'NS WAT
OP, IN DIE LIFT!

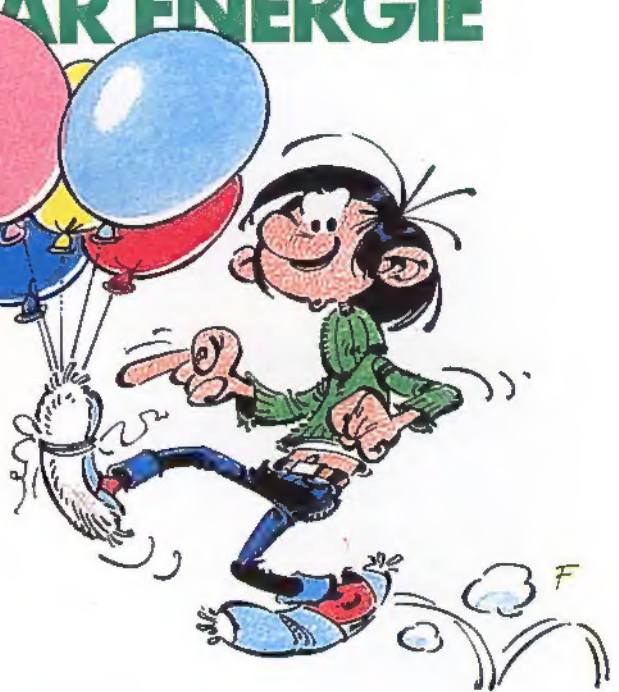

Verkoopsdienst

IK BESPAAR ENERGIE

IK GA
MET LICHTE VOET
OP 'T
GASPEDAAL!

IK BESPAAR ENERGIE

IK HEB'T
VEEL GOEDKOPER
WARM!

Stickers

Geheel boven en boven: Het Belgische Ministerie van Economische Zaken had Franquin gevraagd enkele stickers te ontwerpen in verband met een actie rond energiebesparing.

Rechts: Deze sticker werd niet besteld door het Belgische Ministerie van Financiën, maar werd gemaakt voor de parkeermeteroorlog.

**JE HEBT BETAALD
OM TE RIJDEN,
NU
BETAAL JE
OM TE STOPPEN.**

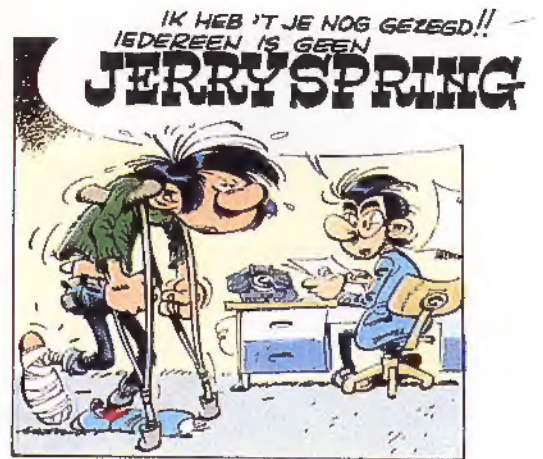
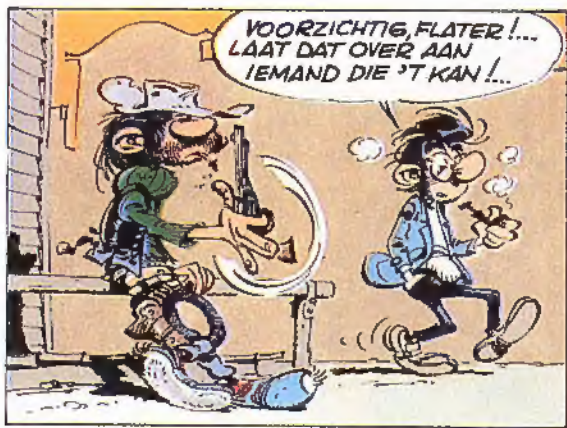
GUUST

Omslagtekeningen

Franquin heeft Guust vaak een nieuwe serie die startte in het weekblad *Robbedoes*, op de omslag laten aankondigen. Sommige van zijn allerbeste tekeningen heeft Franquin dus gemaakt om het werk van andere tekenaars te presenteren.

TILLIEUX EN GOS
HALEN DE DOLSTE
DINGEN UIT MET 'N
LANGSPEELPLAAT!
ZE MOCHTEN ER
WEL VOORZICHTIGER
MEE OMSPRINGEN!

